

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 5. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 5 -

Mütercim: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Kibir ve Büyüklenme

Şeyh Usame b. Abdullah Khayyat
16/05/1423 Hicri – 26/07/2002 Miladi

Yeryüzünde büyüklenmeyi ve bozgunculuk yapmayı arzulamayanlar için ahiret yurdunu yaratan ve güzel sonu takvâ sahipleri için kılan Allah'a hamdolsun. O'nu her türlü noksanlıklardan tenzih ederek O'na hamdederim. O, salihlerin velisidir. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına, tabiîne ve din gününe kadar onlara iyilikle tabi olanlara salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan korkun!.. Çünkü kişi; Allah'dan korktuğu, dünyasında ahireti için azık hazırladığı, nefsine ve hevâsına muhalefet ettiği sürece hayırdadır.

Ey müslümanlar!... Haktan sapmakla ve doğru yolun davranışlarından uzaklaşmakla, Rahman'ın kullarından seçkin insanların metoduna ve akıl sahiplerinin niteliklerine ters düşmekle hastalıklar çoğalır ve illetler büyür. Afetler kökleşir ve nefse bunlardan, büyük kötülük isabet eder. Bunlar; tedavisi bulanamayıp iyileşmesi imkansız hale gelince de, nefsi tehlikeli bir uçurumun kenarına getirir. Nefse çok çeşitli hastalıklar isabet edebilir. Fakat bu hastalıkların en kötüsü ve en etkilisi insanların bir kesiminde görülen bencilliktir. Nefsine haksızlık edecek derecede tek olmak ister. Kendini beğenir ve kusursuz olduğuna inanır. Başkasına layık görmediği yüksekliği ve makamı kendine layık görür. Sonra bu kötü sıfat; sahibini hakkı reddetmeye, hakka karşı koymaya ve ona boyun eğmemeye, Allah'ın ayetlerini büyüklenerek inkar etmeye kadar götürür. Mallarında, canlarında ve namuslarında Allah'ın kullarına zulmeder. Bütün bu nitelikler, ince ve hikmetli bir tedavi gerektirir. Allah Subhânehu; davranışlarını kötülemek ve sonlarının kötü olduğunu bildirmek için yeryüzünde büyüklenenlerin yaptıklarından bazılarını Kur'an-ı Kerim'de açıklar. Allah Subhânehu; yeryüzünde büyüklük taslamasının, Firavun'un ve ailesinin zillete ve aşağılığa, azaba ve belaya uğrama nedeni olduğunu açıklayarak şöyle buyurur: **(Firavun, yeryüzünde azmış, halkını parça parça etmişti. Onlardan bir zümreyi güçsüz buluyor, oğullarını boğazlıyor, kızlarını ise sağ bırakıyordu. Şüphesiz ki o, bozgunculardandı.)** (28/el-Kasas/4) Yine Allah Subhânehu; peygamberi Musa'yı kendilerine gönderdiğinde Firavun ve ileri gelenlerinin büyüklenerek hakkı reddettiğini ve yeryüzünde büyüklük tasladığını; bunun da helaklarına yolaçan yalanlamalarının sebebi olduğunu açıklayarak şöyle buyurur: **(Sonra ayetlerimiz ile ve apaçık bir ferman ile Musa ve kardeşi Harun'u, Firavun'a ve ileri gelenlerine gönderdik. Bunun üzerine onlar kibire kapıldılar ve ululuk taslayan zorba bir kavim oldular. Bu yüzden dediler ki: "Kavimleri bize kölelik ederken, bizim benzerimiz olan bu iki adama inanacak mıyız?" Böylece onları yalanladılar, bu yüzden de helak edilenlerden oldular.)** (23/el-Mü'minûn/45-48) Allah Teâlâ, Musa aleyhisselam'ı desteklemek için gönderdiği apaçık mucizeleri inkar etmelerine sevkeden faktörün büyüklenmek ve zulmetmek olduğunu açıklayarak şöyle buyurur: **(Ayetlerimiz onların gözleri önüne serilince "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler. Nefisleri de bunlar(ın doğruluğun)a tam bir kanaat getirdiği halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları bile bile inkar ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!)** (27/en-Neml/13-14)

Allah'ın kulları!.. Bu kötü çirkin niteliğin kişinin nefsinde oluşturduğu büyük fesattan başka bir kötülüğü olmasaydı dahi; bu bile akıl sahiplerini, ondan sakınmaya ve uzak durmaya, çukuruna düşmekten korkmaya sevketmek için yeterli bir nedendir. Yaptığının vebali ve kötü durumu açıklanarak bu niteliğe sahip olanlar ağır bir şekilde tehdit edilmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, büyük günahlardan biri olan kibir sahibinin ahiretteki sonunu bildirerek; Müslim'in, Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyurur: **"Kalbinde zerre ağırlığınca kibir bulunan cennete girmez."** Allah, hepimizi bundan esirgesin!.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(İşte ahiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz. Akibet, takvâ sahiplerinindir.)** (28/el-Kasas/83)

Allah beni ve sizleri Kitabı'nın hidayeti ve Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Yüce Allah'dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. Akibet, takvâ sahiplerinindir. Ve ancak zalimlere düşmanlık vardır. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına, tâbiîne ve onlara iyilikle uyanlara din gününe kadar salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Takvâ sahiplerinin ve iyi insanların konumunun yüksekliği, ibadet ve ictihad edenlerin makamlarının yüceliği ile Allah'ın kötülediği büyüklenme arasında hiçbir ilgi yoktur. Çünkü bu, hayırlarda ve kalıcı salih amellerde yarışarak hakkı yüceltmektir. Allah Subhânehu, mü'min kullarını ve samimi askerlerini "üstünler" olarak nitelemiştir. Şöyle buyurur: **(Gevşemeyin ve üzülmeyin; iman ediyorsanız üstün olan sizsiniz.)** (3/Âl-i Imrân/139) Çünkü bu hakkın üstünlüğüdür. Allah'ın, diğer bütün dinler üzerine hükümran kıldığı dini galip gelmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Müşrikler istemeseler de, dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.)** (61/es-Saff/9) Ve şöyle buyurur: **(Sakın gevşemeyin. Üstün olduğunuz halde barışa davet etmeyin. Allah sizinle beraberdir. O, amellerinizi asla eksiltmez.)** (47/Muhammed/35)

Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun ve insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunun. Allah celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

İslam'ın Rüyaya Bakışı

Şeyh Suûd eş-Şureym
23/05/1423 Hicri – 02/08/2002 Miladi

Muhterem müslümanlar! Allah'dan hakkıyla korkun ve bilin ki; bu dünya gelip geçici, ahiret ise kalıcıdır. **(Kim zerre ağırlığınca bir hayır yapıyorsa onu görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük yapıyorsa onu görecektir.)** (99/ez-Zilzâl/7-8)

Ey insanlar!.. Ademoğlunun, geçmiş ve gelecekle ilgili bilinmeyen konulara derin bir tutkusu vardır. Bu olguyu inkar etmek, gerçeği görmezden gelmek demektir. Bununla birlikte bu olgunun yükselme ve alçalma açısından değişkenliği, insanların nübüvvet kaynağına ve bu konuyu en sağlam biçimde ele alan şeriata yakınlıkları ölçüsüne bağlı kabul edilir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O, gaybı bilendir. Beğenip seçtiği peygamber hariç gaybına hiç kimseyi muttali kılmaz.)** (72/el-Cinn/26-27) Böyle olunca, nübüvvet kaynağından uzak bu son çağlarda, bu olguya sıkça rastlanılmasında şaşılacak bir şey yoktur. Gaypla ilgili konuşmalar çoğalır. Zayıf kişilikli insanlar arasında hurafelere ve kehanetlere inananlar görülür. Bir diğer grup insan da hiç umursamadan gaypla ilgili atıp tutar ve tahminde bulunur. Oysa Allah'ın ayetleri sabah-akşam okunmaktadır ve Allah Teâlâ orada şöyle buyurmaktadır: **(De ki: "Göklerde, yerde gaybı Allah'dan başka kimse bilmez. Onlar, ne vakit diriltileceklerini de bilmezler.)** (27/en-Neml/65) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti de onlara okunmaktadır ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Beş şey var ki onları ancak Allah azze ve celle bilir: Şüphesiz ki, Kıyamet'in bilgisi Allah katındadır. Yağmuru indirir ve rahimlerde olanı bilir. Kişi, yarın ne kazanacağını bilmez ve kişi, hangi yerde öleceğini bilmez. Şüphesiz ki Allah; her şeyi bilendir, her şeyden haberi olandır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Öyleyse; gaypla ilgili konularda, Rabbimiz celle ve alâ'nın bildirdiği ya da Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e vahyettiğinin dışında bizim için konuşma alanı yoktur. Bunun dışındakiler, cinlerin kulaklara fısıldadığı uydurma sözler ve kuruntular değilse bile en azından kehanettir.

İslam gerçekte; düşünceden hurafeyi, kalpten aşağılığı ve yaşantıdan avâreliği kaldırmıştır. Gayba iman etmek, kuruntulara inanmak değildir. Her türlü karmaşaya boyun eğmek de değildir. Sonra bu olgudan kurtulanlar, gaypla ilgili başka bir tutkudan, rüya tabiri merakından kurtulamayabilir. Geleceği bilme arzusu onları buna sevkeder. Geleceklerinin istikrarlı olması ya da olmaması ile onun sıkı bir ilişkisi olduğunu sanırlar. Nefisleri, rüyada gördüklerini anlama arzusuyla yanıp tutuşur. Bu nedenle bizden biri, bir kardeşini ya da arkadaşını asık suratlı ya da sevinçli görür ve bu üzüntünün ya da sevincin sebebinin bir rüya olduğunu öğrenince şaşkınlığı ortadan kalkar.

Bu olay, sadece birkaç insanla ya da avamla sınırlı değildir. Makam ve mevki sahibi büyük insanlar da bu konuda onlarla birliktedir. Rüyalar ne çok büyük insanın uykusunu kaçırmıştır. Ne çok toplumu bütünüyle meşgul etmiştir. Yusuf aleyhisselam'ın rüyasını ve Mısır kralının rüyasını unutmuş değiliz. Mısır kralının rüyasında, müjde ve uyarı birliktedir. Yedi yıl, rızık bolluğu ile müjdelenir ve bir yedi yıl da kıtlık ve kuraklıkla uyarılır.

Allah'ın kulları!..Rüyanın, İslam'dan önce ve sonra, insanların yaşantısında büyük bir yeri olmuştur. Fakat, kaynakların farklılığı nedeniyle rüyaya yaklaşımlar da farklı olmuştur. Filozoflar, rüyayı inkar etmiş ve bütün rüyaları, vücutta bulunan mizaçlara bağlamışlardır. Bu mizaçların, hareketleri ölçüsünce rüya görenin nefsinde doğrudan bir yansıma oluşturduğu görüşünü benimsemişlerdir. Bazı psikologlar da rüya karşısında olumsuz bir tavır takınır ve bu konuda, filozofların görüşlerine yakın bir görüşü savunur. Rüyayı, insan hafızasında gizli olan ve uykuda harekete geçen kalıntılar ve ruh halinin karışımı olarak açıklarlar. Hatta bazıları, rüyanın salt maddesel ve biyolojik bir olay olduğunu dahi öne sürer.

İslam şeriatında ise alimler; nübüvvet metoduna uymuş, Kur'an ve Sünnet'in açıklamalarıyla yetinmiştir. Uykuda görülen salih ve doğru rüyanın Allah katından gelen bir hak olduğu, bir kısmının müjdeleyici ve bir kısmının uyarıcı olduğu görüşünü benimserler. İmam Malik; Muvattâ'da, İbni Mes'ud radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Nübüvvet (peygamberlik) gitti ve müjdeleyici belirtiler kaldı."** "Müjdeleyici belirtiler nedir?" denir. Şöyle buyurur: **"Salih rüya; kişi onu görür ya da ona gösterilir."** Bu hadisin aslı, Buhari'dedir.

Buradaki müjde, ey Allah'ın kulları; iyi ile müjdeleme ve kötü ile müjdeleme anlamlarını taşır. Allah Teâlâ, kafirler hakkında şöyle buyurur: **(Onları acı verici bir azap ile müjdele!)** Müjdeleyici belirtiler sayılan bu salih rüya, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Kıyamet yaklaştığında neredeyse mü'minin rüyası hiç yalan çıkmaz. Rüyası en doğru olanınız, sözü en doğru olanınızdır. Mü'minin rüyası, nübüvvetin kırk altı bölümünden bir bölümdür."** Hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Bu asırda ruhsal boşluk ve ardından gelen korku ve endişe nedeniyle, nefsin Allah'a bağlılıktan uzak olması; Allah'ın kaza ve kaderine imanının, O'nun dilediğinin olacağına ve dilemediğinin asla olmayacağına inancının zayıf olması nedeniyle bir çok insanın merakı öyle kabarmış ki, Selef-i Salih'e ters düşerek nefisleri rüyalara bağlanır olmuştur. Sonra rüya konusunda, rüyalar hakkında konuşmada ve rüyalara itimat etmede tek uğraşları o olacak derecede ileri gitmişlerdir. Toplantılarda ve oturumlarda, klüplerde ve televizyon programlarında rüya hakkında konuşur olmuş ve rüyaları şer'i fetvalara dahi üstün görür olmuşlardır. Dini konulardan ve kulun yapması ve yapmaması gereken şeylerden daha çok rüyalar hakkında soru sorulur hale gelmiştir. Bütün bunlar; mü'minin, rüya hakkında bilmesi gerekenlerden ve rüya ile ilgili nebevi bir yol bulunduğundan gafil olması nedeniyle gerçekleşmiştir. Kişinin bu nebevi yolu aşmaması ve görmezden gelmemesi gerekir. Çünkü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bizleri aydınlık bir yol üzere bırakmıştır. Rüyalara bağlanıp onlar hakkında gereksiz konuşmalarla kendimizi yormamıza fırsat bırakmamıştır. İnsanların rüyalar hakkında seslendirdiği bu çeşit aşırılık İslam dini tarafından çizilen sınırların ve ölçülülüğün dışına çıkmaktır. Bizden birinin ne olursa olsun bir rüya gördüğünü ve bu nedenle telaşa kapıldığını, nefesinin tutulduğunu görürsün. Bu telaşı ancak rüyasını tabir edecek ve hayır mı, şer mi olduğunu söyleyecek birini aramak söndürür. Oysa her birimiz rüya konusunda nebevi metot ile yetinsek bütün bu telaşı görmeyiz. Bazı klüplerin ve televizyon kanallarının ilgi toplamak için araç haline getirdiği rüyalara aşırı bağlılık olgusunu görmeyiz.

Rüyalar karşısında nasıl davranmamız gerektiğini anlamak için bununla ilgili en güzel örnek üzerinde duralım ve toplumda yaygın olan bu olgu karşısında takınmamız gereken edep kurallarından bir kısmına kulak verelim. Müslim

Sahihi'nde, Ebu Seleme'den şöyle dediğini rivayet eder: "Rüya görür ve bu nedenle rahatsız olur fakat bürünüp yatmazdım. Tâ ki Ebu Katâde'yi görünceye kadar. Ona bu durumu zikrettim. Şöyle dedi: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittim: **"(Güzel) rüya Allah'tandır, kötü rüya ise şeytandandır. Sizden biriniz hoşlanmadığı kötü bir rüya görürse soluna üç kez tükürsün ve şerrinden Allah'a sığınsın. Şüphesiz o, ona zarar vermeyecektir."** Müslim'deki bir başka rivayette de Ebu Seleme şöyle der: "Rüya görürdüm ve bana dağdan daha ağır gelirdi. Bu hadisi işitir işitmez aldırmaz oldum."

Ey Allah'ın kulları! Uykudaki kimsenin gördüğü her şey tabir edilmeye değer bir anlamı olan rüya değildir. Çünkü uyuyan insanın uykusunda gördüğü üç kısımdır. İbni Mâce'nin, Avf b. Mâlik radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz ki rüya üç kısımdır: Onun bir kısmı, ademoğluna hüzün vermek için şeytanın korkutmasıdır. Bir kısmı, kişinin uyanıkken önem verdiği şeydir; onu uykusunda görür. Bir kısmı da, nübüvvetin kırk altı bölümünden bir bölümdür."** Bağavi rahimehullah şöyle der: "Bu hadiste, insanın uykusunda gördüğü her şeyin tabir edilmesi caiz olan doğru bir rüya olmadığı açıklanmıştır. Onlardan doğru olanı, Allah azze ve celle'den olandır. Bunun dışındakiler, açıklaması olmayan karmakarışık düşlerdir."

Bu karmakarışık düşlere örnek, Müslim'in Sahihi'nde rivayet ettiği şu hadistir: Bir bedevi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Rüyamda sanki başımın vurulduğunu ve yuvarlanıp gittiğini, sonra arkasından koştuğumu gördüm." Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bedeviye, **"Şeytanın uykunda seninle oynamasını insanlara anlatma!"** buyurur.

Kişinin bu tür rüyalar karşısında takınması gereken tavırla ilgili olarak sünnette, sahih hadislerle gelen bazı âdâplar vardır ki bunlar şu şekildedir: O rüyanın şerrinden ve şeytanın şerrinden Allah'a sığınmak. Rüyayı görenin, uykudan kalktığında soluna üç kez tükürmesi. Gördüğü rüyayı hiç kimseye anlatmaması. Kılabildiği kadar namaz kılması. Yönünü değiştirerek diğer yanının üzerine yatması. Bazı alimler, Âyetü'l Kürsi'yi okumayı da eklemiştir. Çünkü; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Âyetü'l Kürsi'yi okuyana şeytanın yaklaşmayacağını bildirmiştir. Kötü rüyalar şeytandandır. Nevevi rahimehullah şöyle der: "Kötü rüya gören kimse, bunların hepsini birlikte yapmalı ve rivayetlerin bütün içeriği ile amel etmelidir. Bunlardan bir kısmını yapmakla yetinirse de, hadislerde açıklandığı gibi Allah'ın izniyle o rüyanın zararını gidermede bu ona yeterlidir."

Rüyanın ikinci türüne gelince; kişinin yolculuk, ticaret ve benzeri meşgul olduğu ve uyanıkken düşündüğü şeyi rüyasında görmesidir. Bu, tabiri olmayan karışık rüyalardandır.

Geriye üçüncü tür kalıyor ki; o da, Allah katından olan doğru ve salih rüyadır. İşte bu tür rüya uyarıcı ya da müjdeleyici olur. Bazen tevile gerek kalmayacak şekilde açık olur. İbrahim aleyhisselam'ın, rüyasında oğlunu kurban ettiğini görmesi gibi. Bazen de, rumuzlar içerir ve tabir edecek birine ihtiyaç vardır. Yusuf aleyhisselam'ın hapishane arkadaşlarının gördükleri rüyalar gibi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bu tür rüyanın bir alimden ya da samimi olarak öğütte bulunacak bir kimseden başkasına anlatılmasını yasaklamıştır. Şöyle buyurur: **"Rüyayı bir alimden ya da samimi olarak öğütte bulunacak bir kimseden başkasına anlatılmaz."**

Bunun dışındaki rüyalar; helal ya da haram bir hükmün ispatı, bir ibadet ya da Kadir Gecesi'nin tayini ve benzeri şeylerle ilgili, üzerine insanların hakları veya kötü zan bina olunan, bir kişinin adaletine veya niyetlerine hükmeden rüyalar; değeri olmayan karmaşık rüyalardır. Şâtıbi, Nevevi, İbni Teymiye, İbni Kayyım, İbni Hacer gibi alimlerin ve alimlerin genelinin görüşüne göre bu tür rüyalara itimat edilmesi caiz değildir. Şâtıbi rahimehullah "İ'tısâm" isimli eserinde; Halife Mehdi'nin, Kadı Şüreyh b. Abdullah'ı öldürmek istediğini zikreder. Şüreyh "Kanım sana haramken niçin beni öldürmek istiyorsun ey mü'minlerin emiri?" der. Halife Mehdi şöyle der: "Çünkü bir rüya gördüm. Rüyamda sanki, sana dönerek konuşuyorum ve sen, bana arkanı dönerek konuşuyorsun. Rüya tabircisinden rüyayı tabir etmesini istedim. Bana, "Bu adam senin yanında bulunuyor ve senin görüşlerine muhalefet ediyor" dedi." Bunun üzerine Şüreyh şöyle der: "Ey mü'minlerin emiri! Senin rüyan, Yusuf aleyhisselam'ın rüyası değil ki! Rüyalarla müslümanların kanı akıtılmaz." Halife Mehdi, başını önüne eğer ve Şüreyh'e çıkmasını işaret eder. İbni Asâkir, "Tarih-i Dımeşk" isimli eserinde bir kişinin rüyasında İmam Şafii rahimehullah'ı gördüğünü zikreder. Şafii rahimehullah ona şöyle der: "Yunus b. Abdu'l A'lâ benim adıma bir hadis uydurdu, bu benim rivayet ettiğim bir hadis değil!" der. Hafız İbni Kesir bu söz üzerine not düşerek şöyle der: "Yunus b. Abdu'l A'lâ güvenilir ravilerdendir. Sadece bir rüya ile ona dil uzatılamaz."

Allah'dan hakkıyla korkun ey müslümanlar! Rabbinizden bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayıcıdır.

Allah'a hamdolsun. Salât ve selam, Rasulullah'a, ailesine, ashabına ve O'nun hidayetine uyanlara olsun. Bundan sonra...

Ey insanlar!.. Rüya konusunda bütün suçu insanlara yüklememiz insafsızlık olur. Daha da ötesi bizzat rüya tabir edenlere de değinmemiz gerekir. Çünkü onların, rüya görenlere karşı büyük bir sorumlulukları vardır. Rüya tabir eden kişinin, bu büyük ilmin alimi olması, bu alandaki yararların ve zararların farkında olması ve kendisini televizyon kanallarında rüya ile fetva verme makamına oturtmaması gerekir. Çünkü rüya tabiri, fetvanın yoldaşıdır. Mısır kralı şöyle demişti: **(Ey ileri gelenler! Eğer rüya yorumunu biliyorsanız rüyam hakkında bana bir fetva verin.)** (12/Yusuf/43) İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Fetva veren, rüya tabir eden ve doktor; insanların, başkalarının bilmediği sırlarını ve mahrem yönlerini bilirler. Bu nedenle, açıklanması hoş olmayan şeyleri gizlemeleri gerekir."

Sonra; rüya tabir edenlerin tabirde acele etmemeleri ve yorumlarının kesin olduğunu söylememeleri gerekir. Çünkü bu onların kendilerini beğenmelerine, kendilerini ilim ehlinden ve fetva veren alimlerden daha üstün görmelerine yol açar. İbni Abdi'l Berr, İmam Malik'e "Herkes rüya tabir edebilir mi?" diye sorulduğunu ve şöyle cevap verdiğini nakleder: "Nübüvvetle oynanır mı hiç!?" Yine İbni Abdi'l Berr, Hişam b. Hassân'ın şöyle dediğini nakleder: İbni Sirin'e yüz rüya sorulurdu da bunların hiç birine cevap vermezdi. Sadece, "Allah'dan hakkıyla kork ve uyanıkken iyi davran ki, uykuda gördüğün sana zarar vermesin!" derdi. Bunlardan bazılarına cevap verecek olsa, "Ben sadece zanla cevap veriyorum; zan yanlış da olabilir, doğru da" derdi. Rüya tabirinde kendi zamanının ve daha sonraki zamanların imamının hali bu ise, ondan sonra gelenlere ne demeli? Kendisine bin rüya sorulan rüya tabircisi duyarız da, bir kere bile "Bilmiyorum" dediğini duymayız. Veya "Bu, yorumu olmayan karma karmaşık bir rüyadır", "Bu, uyanıkken meşgul olduğun şeyi uykuda görmendir" dediğini duymayız.

Aynı şekilde; rüya tabir edenlerin, milyonlarca insanın izlediği televizyon kanalları aracılığıyla rüya tabir etmelerinin şu nedenlerle yaptıkları işin tehlikesini idrak etmesi gerekir:

Birincisi: Rüya tabirinde ölçüsüz açılım; konu, gaypla ilgili bir konu olduğu için bir tür fitnedir. Özellikle de bir kimse, rüyayı tabir edenin yorumunun doğruluğunu ancak gerçekleştikten sonra söyleyebilir. Bu da, televizyon kanalları aracılığıyla imkansız gibidir.

İkincisi: Televizyon kanallarında yapılan rüya yorumlarında, rüyayı görenin halinin bilinmemesidir. Bunun, rüya tabiriyle güçlü bir bağlantısı vardır. İbni Sirin'e iki adam rüyalarını sorar. Her biri rüyada ezan okuduğunu görmüştür. O ikisinden salih olanın rüyasını, Allah Teâlâ'nın **(İnsanlar arasında haccı ilan et)** (22/el-Hacc/27) kavlinden yola çıkarak hacca gideceğine yorumlar. Diğerininkini ise, Allah Teâlâ'nın **(Sonra bir münadi: "Ey kafile! Siz, gerçekten hırsızlık yaptınız!" diye bağırdı)** (12/Yusuf/70) kavlinden hareketle hırsızlık yaptığına yorumlar.

Üçüncüsü: İnsanların akıllarının, bazı rüya tabircilerinin yorumlama usulünü anlayamamasıdır. Özellikle de televizyon kanallarında yorum yapanların yorumlama şekli, bilgisiz seyircinin ilk anda bunu kehanet olarak değerlendirmesine yol açar. Oysa bizler, insanların akılları ölçüsünce konuşmakla emrolunduk. Buhari Sahihi'nde, Ali radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "İnsanlara bildikleri şeylerle konuşun. Allah ve Rasulü'nün yalanlanmasını ister misiniz?" Müslim'de ise, İbni Mes'ud radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Bir kavme akıllarının ermeyeceği bir konuyu konuşursan bu mutlaka onlardan bazıları için fitne olur."

Dördüncüsü: Kötülüğün uzaklaştırılması, yararların elde edilmesinden daha önceliklidir. Televizyon kanalları aracılığıyla rüya yorumlamanın kötülüğü, yararlarından daha büyüktür. Çünkü rüya gaypla ilgili bir konudur ve fetva gibidir. Geçmiş alimler, güçleri yettiğince fetva vermekten kaçınmışlardır. Bununla birlikte görülen ve duyulan daha bir çok kötülüğü vardır. Örneğin bir genç kızın evliliğinin başarısız olacağı yorumu yapılır. Bir başka kadının rüyası, kocasının kendisinden habersiz gizlice evlendiği şeklinde yorumlanır. Bu kadınların halinin nasıl olacağını düşünürsünüz? Birisi evliliğinin başarısız olacağını bekler. Diğeri sürekli kocasından şüphe eder. Bütün bunların yanında bir de, onların gördüğü rüyaya benzer bir rüya görenler, aynı yorumu kendilerine kıyaslar. Ve böylece felaket daha da büyük olur.

Bazı insanların delil olarak öne sürdüğü, Müslim'in Sahihi'nde rivayet ettiği hadiste belirtildiği gibi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sabah namazından sonra çoğunlukla sahabilerine **"Sizden kim bir rüya gördü?"** diye sormasına gelince, bunun cevabı üç yönlüdür:

Birincisi: O, Allah'ın Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'dir. Yorumu, hiç şüphesiz haktır.

İkincisi: Yorumu, televizyon kanallarındaki gibi milyonlarca kişinin izlediği bir ortamda değil, çok daha az kişinin bulunduğu mescitte idi. Sonra; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanındaki akıl ve fazilet sahibi sahabilerle başkalarının arasında kıyaslanamayacak kadar fark vardır. Onlar nerede, bunlar nerede?..

Üçüncüsü: Dört Raşid Halife ve diğer sahabilerden, onlardan sonra gelen tabiînden hiç kimsenin, mescitte Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yaptığı gibi rüya

gören olup olmadığını sorduğu sabit değildir. Özellikle de; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, kendisinin rüya tabirini bildiğine şahitlik etmesine ve bir çok ilim ehli tarafından rüya tabircilerinden sayılmasına rağmen Ebu Bekr radıyallahu anh'ın böyle bir şey yaptığı sabit olmamıştır.

Ey Müslümanlar topluluğu! Allah'dan hakkıyla korkun. Gizli ve aşikar hallerinizde O'nu gözetin ki kurtuluşa eresiniz. Sonra; insanların en hayırlısı Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun. Allah, Kitabı'nda sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Hak Üzere Sebat Etmek

Şeyh Usame b. Abdullah Khayyat
30/05/1423 Hicri – 09/08/2002 Miladi

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamd eder; O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve ashabına salât ve selam eyle!.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak, kişinin Allah'a ve ahiret gününe yolculuğunda taşıyacağı en hayırlı azıktır.

Ey müslümanlar!.. Doğru yola bağlı kalmak, onda kararlılıkla yürümek ve tâli yollara sapmaktan sakınmak kişinin olgunluğunun belirtisidir. Doğru görüşlü olduğunun delilidir. Kararlılığın en yüksek mertebesi ve en yüce derecesi, kalbin hak üzere sabit olması, dinde istikameti ve sapmalardan kurtulmuş olmasıdır. Bu nedenle; sapmaktan korkmak, akıl sahiplerinin işi ve ilimde derinleşmiş insanların yolu olmuştur. Rablerine götürecek bir yol arayan, O'nun rahmetini ümit eden ve azabından korkan insanların uğraşı olmuştur. Allah Subhânehu, onların boyun eğmesini ve Allah'dan, hak üzere sebat etmeyi ve sapıklıktan korunmayı istemesini zikrederek şöyle buyurur: **(Sana Kitab'ı indiren O'dur. O'nun bazı ayetleri muhkemdir ki, bunlar Kitab'ın esasıdır. Diğerleri de müteşabihtir. İşte kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun te'viline yeltenmek için müteşabih ayetlere yapışıp onlarla uğraşır dururlar. Halbuki onun te'vilini ancak Allah bilir. İlimde yüksek pâyeye erişenler ise, "O'na inandık; hepsi Rabbimiz tarafındandır" derler. Bu inceliği ancak, aklı selim sahipleri düşünüp anlar. (Onlar şöyle yakarırlar) "Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme! Bize, tarafından rahmet bağışla! Eminiz ki, lütfu en bol olan sensin!")** (3/Âl-i Imrân/7-8)

Ey Allah'ın kulları!.. Şüphesiz bu, insanların en hayırlısı olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yolunda görülen hassas bir duygu ve mütevazi bir yakarıştır. Bu da bizi; O'ndan tam anlamıyla ders almaya ve en güzel şekilde O'na tabi olmaya sevkeder. Ümmü Seleme radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in duasında şunu çokça söylediğini anlatır: **"Allah'ım! Ey kalpleri döndüren! Kalbimi dinin üzere sabit kıl!"** Ümmü Seleme, "Ey Allah'ın Rasulü! Kalpler de döner mi?" deyince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Evet; Allah'ın, ademoğullarından yarattığı her beşerin kalbi, Allah'ın parmaklarından iki parmağı arasındadır. Allah azze ve celle dilerse onu doğrultur, Allah dilerse onu saptırır."** Bu hadisi, İmam Ahmed Müsned'inde ve Tirmizi, Sünen'inde sahih bir senetle rivayet eder.

Enes b. Mâlik radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem çokça şöyle derdi: **"Ey kalpleri döndüren! Kalbimi dinin üzere sabit kıl!"** Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Sana ve getirdiğine iman ettik. Bizim için korkuyor musun?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Evet; şüphesiz ki kalpler, Allah'ın parmaklarından iki parmağı arasındadır; onları dilediği gibi döndürür."** Bu hadisi; Tirmizi ve İbni Mâce sahih bir senetle rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, iman kuvvetine ve samimi kulluğa ulaşmış o seçkin insanlar için korktuğuna göre, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in nesli sahih hadiste belirtildiği gibi en hayırlı nesil olduğuna göre, onlardan sonra gelenlerin durumu ne olur?.. Özellikle; fitnelerin baş gösterdiği ve müslümanların üzerine arka arkaya geldiği, batıl sancaklarının yükseldiği ve sapıklık bayraklarının açıkça dalgalandığı, şehvet ve şüphe rüzgarlarının kalpleri kasıp kavurduğu, insanlara sonu gelmeyen kapılar açtığı; okunan, işitilen ve görülen çekici ve saptırıcı etkenlerin sel olup taştığı ve iyice sağlamlaşıp kökleştiği; yarı çıplak kadınların fitnesinin şehvetlere araç yapıldığı, insanlardan bir grubun sabit değerleri aşağıladığı ve kesin kuralları küçümsediği bu çağın insanlarının hali ne olur?..

Şüphesiz bu aşağılamaların ve küçümsemelerin en kötüsü ve çirkini; Kur'an-ı Kerim'e ve mükemmelliğine ya da bazı hükümlerine dil uzatmaktır. İslam dinine; onun son din oluşuna, bütün insanlar için gelmiş oluşuna, her zaman ve her mekan için geçerli oluşuna dil uzatmaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e; davetinin başarısına veya sünnetine ve yaşantısına, benzeri görülmemiş bir cüretle dil uzatmaktır.

Müslümanlardan bir çoğunun arasında, sonradan uydurulan bid'atlar yayılmış ve dinden olmayan şeyler dine sokulmuştur. Bunlar; onların örfünde, kendisiyle Allah'a ibadet edilen din haline gelmiştir. Ayrılık ve ihtilaf ateşi alevlenmiş, İslam kardeşliği neredeyse tamamıyla buna kurban edilmiştir. Allah'ın haram kıldığı kanları dökmek; zanna ve hevâya uyarak, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Vedâ Haccı'nda ümmetine yaptığı vasiyete aldırmayarak günahsız canlara kıymak son haddine ulaşmıştır. Oysa Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Vedâ Hutbesi'nde şöyle buyurur: **"Şüphesiz kanlarınız ve mallarınız (bir rivayette de "ırzlarınız"), Rabbinize kavuşacağınız güne kadar bu beldenizdeki, bu ayınızdaki bu gününüzün haramlığı gibi sizin üzerinize haramdır. Dikkat edin; tebliğ ettim mi?"** "Evet" derler. Şöyle buyurur: **"Allah'ım; şahit ol! Burada bulunan, bulunmayana tebliğ etsin. Belki kendisine tebliğ edilen, işitenden daha iyi anlar. Benden sonra, birbirinizin boynunu vurarak kafirlere dönmeyin!"** İbni Abbâs radıyallahu anhuma şöyle der: "Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki bu O'nun; ümmetine, "Birbirinizin boynunu vurarak kafirlere dönmeyin" diye vasiyetidir." Bu hadisi, Buhari Sahih'inde rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları!.. Bütün bunlar, sapmaktan daha çok korkmamızı sağlamakta ve kalplerin kararlı kılınmasına ihtiyacı vurgulamaktadır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in duasının değerini ve her an o duayı yapmak gerektiğini ortaya çıkarmaktadır.

Allah'ın lütfu ve rahmetiyle sapmalardan kurtulmanın bir takım etkenleri vardır. İmanın doğruluğu ve ihlas ile Allah'ı birlemek (tevhid) bunlardan bazılarıdır. Tevhidi gerçekleştirmekten ve tevhide ters düşen şeylerden kaçınmaktan başka kurtuluş ve mutluluk yoktur.

Sünnete sarılmak ve bid'atlardan sakınmak da bu etkenlerdendir. Çünkü her bid'at sapıklıktır. Irbâz b. Sâriye radıyallahu anh'ın rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Muhakkak ki sizden kim benden sonra yaşarsa, çok ihtilaflar görecek. Sünnetime ve benden sonraki Raşid Halifeler'in sünnetine sarılın. Onlara sımsıkı tutunun ve azı dişlerinizle (yani sımsıkı) onlara yapışın! Amellerin sonradan uydurulanlarından sakının! Şüphesiz sonradan uydurulan her amel bid'at ve her bid'at**

sapıklıktır.” Bu hadisi; İmam Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi ve İbni Mâce sahih bir senetle rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in direktifiyle amel ederek fitnelerden önce salih amel işlemek, salih amelleri ihlas ile Allah için yapmak ve onlara devam etmek de bu etkenlerdendir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Karanlık gecenin parçaları gibi fitneler gelmeden önce amel işlemekte acele edin! Kişi onlarda mü'min olarak sabahlar ve kafir olarak akşamlar. Mü'min olarak akşamlar ve kafir olarak sabahlar. Dünya menfaati karşılığı dinini satar.”** Bu hadisi, Müslim Sahih’inde rivayet eder.

Allah’dan hakkıyla korkun ey Allah’ın kulları!.. Bu dosdoğru metottan, en hayırlı hazırlığı ve en iyi azığı edinin! Allah’dan, kalpleri dini üzere sabit kılmasını ve eğrilikten uzak tutmasını dileyin!

Allah’ım!.. Ey kalpleri döndüren!.. Kalplerimizi dinin üzere sabit kıl!..

Kovulmuş şeytandan, Allah’a sığınırım: **(Müşrikler, sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni neredeyse, sana vahyettiğimizden saptıracaklar ve ancak o taktirde seni candan dost kabul edeceklerdi. Eğer seni sabit kılmasaydık, gerçekten neredeyse birazcık onlara meyledecektin.)** (17/el-İsrâ/74)

Allah beni ve sizleri Kitabı’nın hidayeti ve Nebisi’nin sünnetiyle faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Yüce Allah’dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Sizler de O’ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Salihlerin dostu olan Allah’a hamdolsun. O’nu her türlü noksanlıktan tenzih ederek O’na hamdederim. Şehadet ederim ki Allah’dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O’nun kulu ve rasulüdür. Takvâ sahiplerinin önderi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah’ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve peygamberimiz Muhammed’e, ailesine ve tüm ashabına, tabiîne ve onlara iyilikle uyanlara din gününe kadar salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah’ın kulları!.. Kulun, Allah’ın razı olacağı salih amel işleyerek O’nun dinini koruması, sebat göstermeye yardımcı olan faktörlerin en belirginlerinden ve sapmalardan kurtulmayı sağlayan unsurların en kuvvetlilerinden biridir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, amcasının oğlu Abdullah b. Abbâs radıyallahu anhuma’ya yaptığı öğütte bunu belirterek şöyle buyurur: **“Ey çocuk! Sana bir takım kelimeler öğreteceğim. Allah’ı (dinini) koru ki O da seni korusun. Allah’ı (dinini) koru ki O’nu karşında bulasın. İstediğinde Allah’dan iste ve yardım dilediğinde Allah’dan yardım dile. Bil ki, millet sana bir şeyle fayda vermek için toplansa Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şeyle zarar vermek için toplansalar Allah'ın senin için yazdığının dışında bir şeyle zarar veremezler. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu.”** Bu hadisi; İmam Ahmed ve Tirmizi sahih bir senetle rivayet eder.

Kulun; Rabbinin dinini korumasının sonucu, iman üzere ölünceye ve selamet yurdu olan cennete girinceye kadar Allah’ın onu, saptırıcı etkenlerden ve şüphelerden korumasıdır.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun. Sebat etmeyi sağlayan bütün faktörlere sarılın ve sapmaya yol açacak bütün etkenlerden kaçının ki kurtulanlardan olasınız.

Sonra insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunun. Allah azze ve celle size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Takvâ Sahibi Nasıl Olur?

Şeyh Muhammed b. Abdullah es-Sübeyl
07/06/1423 Hicri – 16/08/2002 Miladi

Lütfu genel ve ihsanı bol olan Allah'a hamdolsun. Allah, kullarına çeşitli nimetler vermiş ve onları, gazabına yol açacak sebeplerden sakındırmıştır. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına ve iyilikle onlara tâbi olanlara din gününe kadar salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun. Gizli ve aşikar hallerinizde O'nu gözetin. Çünkü Allah; sizlere, davranışlarınızda ve sözlerinizde Allah'tan hakkıyla korkmanızı (takvâyı) emretmiştir. Takvâlı olduğunuz takdirde dünyada amellerinizin düzgün olacağını ve günahlarınızın bağışlanacağını, ahirette ise büyük bir kazanç ve yüce bir lütuf elde edeceğinizi vadetmiştir. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** (33/el-Ahzâb/70-71)

Bu ayet-i kerimede Allah; mü'min kullarına, her hallerinde O'ndan hakkıyla korkmalarını, sözlerinde ve davranışlarında takvâlı olmalarını emretmektedir. Bu da; O'nun emirlerini yerine getirmekle ve Allah azze ve celle'nin istediği şekilde edâ etmekle, yasakladığı haram sözlerden ve davranışlardan kaçınmakla olur.

Takvâ ile mü'minin, dünyasında ve ahiretinde her türlü hayır gerçekleşir. Dünya ve ahirette, her türlü kötülük ondan uzaklaşır. Takvâ üzere dosdoğru yürüyen ve sözünde doğru olanı Allah, güzel söze yöneltir ve doğru yolda kılar. Allah'tan hakkıyla korkan ve dilini Kur'an okumak, Allah azze ve celle'yi zikretmek, tevbe ve istiğfar etmek, iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak gibi güzel söz söylemede kullanan; dilini Allah'ın haram kıldığı sözlerden, insanların ırzları hakkında konuşmaktan, kötü ve çirkin söz söylemekten alıkoyan kişiyi Allah, kolaya sevkeder ve zordan uzaklaştırır. Onu cennet ile rızıklandırır. Dünyada ve ahirette güvende kılar. **(Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa O, kendisine işinde kolaylık verir.)** (65/et-Talak/4)

Allah'ın kulları!.. Hiç şüphesiz Allah'tan hakkıyla korkmak, her halükarda, gizli ve aşikar hallerinde, dininde ve dünyasında, Rabbine karşı davranışında; ailesine, akrabalarına ve komşularına karşı davranışında; alış-verişinde, sözlerinde ve anlaşmalarında, işinde ve vazifesinde, kendisine emanet edilen şeylerde kul üzerine farzdır. Kul, Allah Subhânehu'nun hakkını edâ etmelidir. Kulların hakkını vererek onlara nasihat etmelidir. Sözünde doğru ve ilişkilerinde güvenilir olmalıdır. Hileden ve sahtekarlıktan, ihanetten ve tuzaktan uzak olmalıdır. Yalan yere yemin etmekten, yalan söylemekten ve yalancı şahitlik yapmaktan kaçınmalıdır. Şayet müslüman böyle olmazsa nasıl takvâlı olur?. Gerçek iman nerede kalır?. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mü'min; insanların, mallarında ve canlarında kendisinden emin olduğudur. Müslüman ise; müslümanların, dilinden ve elinden kurtulduğudur."**

Allah’ın farzlarını ihmal eden ve yerine getirmeyen, Rabbinin haramlarına cüret eden ve onları çiğneyen, Allah’ın mü’min kullarına dil uzatan ve laf getirip-götüren, yalancılıkla vasıflanan ve çokça günah işleyen nasıl takvâlı olur?!. Haksız nedenlerle insanların mallarını yiyen, faiz yiyen, insanlara hile ve sahtekarlıkla muamele eden, ölçü ve tartıda hile yapan nasıl takvâlı olur?!. Kendisine emanet edilen idareciliğe ve işe, mala ve benzeri şeylere ihanet eden nasıl takvâlı olur?!.

İnsanlardan çoğu bu zamanda, ihanet ve güvenilmezlik illetine tutulmuştur. Üzerinde bir hak varsa, tam olarak edâ etmez. Bir işle sorumlu tutulmuşsa, gerektiği şekilde yerine getirmez. Üzerinde, insanların bir hakkı varsa inkar eder. Haklarını vermeyi sürekli geciktirir. Daha da ötesi, bir kısmını almadan veya karşılığında bir şey almadan hak sahibine hakkını vermez. Bu, ihanet değil mi?.. Bu, Allah’ın kullarına zulüm değil mi?.. Bu, haram yemek değil mi?.. Bu davranış, takvâdan uzak değil mi?.. Bu, karanlığı Kıyamet’e kadar sürecek zulüm değil mi?..

Şüphesiz ki zulüm; evleri harap eder. Ülkeleri yıkar. Zulmedenlerin halini; rahatlık ve huzurdan, zorluk ve mutsuzluğa çevirir. Zulmedenlere, hesap etmedikleri azabı tattırır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Yahudilerin zulmü sebebiyle, kendilerine (daha önce) helal kılınmış bulunan pek çok şeyi yasakladık. Ayrıca; Allah yolundan çokça alıkoymaları, kendilerine yasak kılınmış olmakla birlikte faiz almaları ve insanların mallarını batıl yollarla yemeleri nedeniyle (onları güzel şeylerden mahrum ettik). İçlerinden kafir olanlara da pek acıklı bir azap hazırladık.)** (4/en-Nisâ/160-161)

İnsanların mallarını haksız nedenlerle ve zulümle yemek ve haklarını vermemek; aşağılık insanların, imanı ve kişiliği zayıf insanların niteliklerindendir. Kulların haklarını yemeye cüret eden ve onlara zulmeden, Kıyamet günü kendisine “Zulmederek aldıklarını ve haklarını sahiplerine ver!” denildiğinde ne yapacak?!. O büyük anı; insanların, Alemlerin Rabbi’nin huzurunda duracağı günü hatırlasın. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in şu sözünü hatırlasın: **“Bilir misiniz, müflis kimdir?”** Dediler ki: “Bizim aramızda müflis, parası ve malı olmayandır.” Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz ki ümmetimden müflis olan o kimsedir ki; Kıyamet günü namazla, oruçla ve zekatla gelir. Buna sövmüş, buna iftira etmiş, bunun malını yemiş, bunun kanını dökmüş ve buna vurmuştur. Buna, onun sevaplarından verilir ve buna, onun sevaplarından verilir. Üzerinde olan (haklar) ödenmeden önce sevapları biterse, onların günahlarından alınır ve onun üzerine atılır; sonra da cehenneme atılır.”**

Allah’tan hakkıyla korkun ey müslümanlar!.. Allah korkusunu, gözünüzün önünden ayırmayın! Allah’ın gazabından ve azabından sakının! Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Rabbin, zulüm yapan ülkeleri yakaladığında işte böyle yakalar. Şüphesiz O’nun yakalayışı pek acıklı, pek şiddetlidir. Bunda, ahiret azabından korkanlar için elbette bir ibret vardır. O, kendisinde bütün insanların toplanacakları bir gündür. O, tanık olunacak bir gündür.)** (11/Hûd/102-103)

Allah beni ve sizleri, Yüce Kur’an ve Peygamberlerin Efendisi’nin sünnetiyle faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Allah’tan kendim için, sizler için ve diğer tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Siz de O’ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

İhsanı için Allah’a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi dolayısıyla Allah’a şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah’tan başka ilah yoktur. O’nun şânı yücedir. Ve şehadet ederim ki Muhammed, O’nun kulu ve rasulüdür. O’nun rızasına davet edendir. Allah’ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed’e, ailesine ve ashabına salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah’ın kulları!.. Allah’tan hakkıyla korkun! Gizli ve aşikar hallerinizde O’nu gözetin. Günahlardan, masiyetlerden ve kullara zulmetmekten sakının. Haddi aşmaktan ve büyüklük taslamaktan, intikam ve düşmanlıktan, kötülük ve bozgunculuktan, insanlara zarar vermekten uzak durun! İnsanlara; onların size nasıl davranmasını istiyorsanız öyle davranın. Adaletli, şefkatli ve merhametli olun! Çünkü yaptıklarınızın karşılığı, yaptıklarınız türünden olacaktır. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah takvâlı olan ve iyilik edenlerle birliktedir.)** (16/en-Nahl/128)

(Kişi, “Allah’a karşı işlediğim kusurlardan dolayı vay benim halime! Gerçekten ben, alay edenlerdendim” der.) (39/ez-Zümer/56) O an gelmeden önce tevbe ve istiğfar etmede acele edin! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **“Kimin yanında kardeşinin bir hakkı varsa, dinarın ve dirhemin olmayacağı günden önce bugün helalleşsin. Salih ameli varsa, o hak ölçüsünce ondan alınır. Sevapları yoksa, hak sahibinin günahlarından alınır ve onun üzerine yüklenir.”**

Allah’tan korkun ey Allah’ın kulları!.. Zulmün karanlığı Kıyamet’e dek sürer. Hidayet elçisi ve seçilmiş peygambere salât ve selam getirin. Allah Teâlâ sizlere bunu emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber’e salât ederler. Ey mü’minler! Siz de O’na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

İslam Medeniyeti'nin Adaleti

Şeyh Suud eş-Şureym
14/06/1423 Hicri – 23/08/2002 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime, Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan hakkıyla korkmayı ve hesaba çekilmeden önce nefsinizi hesaba çekmenizi tavsiye ederim. Bugün, amel işleme günüdür. Ardından ölüm gelir ki, artık ondan sonra işlenecek bir amel yoktur. **(Bir de Allah'a döndürüleceğiniz bir günden korkunuz. Sonra herkese kazandığı eksiksiz verilecek ve onlara zulmedilmeyecektir.)** (2/el-Bakara/281)

Ey insanlar!.. Hicretin sekizinci yılında Mekke fethedildiğinde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem huzur ve sükunet içerisinde, üstün ve zafer kazanmış olarak Mekke'ye girerken Allah celle ve alâ'nın şu kavlini okur: **(De ki: Hak geldi; batıl yıkılıp gitti. Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.)** (17/el-İsra/81) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Mescid-i Haram'a girer, Osman b. Talha'dan Kâbe'nin anahtarını alır ve Mescid-i Haram'da oturur. Kâbe'nin anahtarı elindedir. Ali b. Ebi Tâlip yanına giderek, "Ey Allah'ın Rasulü! Allah sana salât etsin! Kâbe'nin bakımını ve hacılara su dağıtma işini birlikte bize ver" der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Osman b. Talha nerede?"** Osman b. Talha çağrılır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona şöyle buyurur: **"Anahtarını al ey Osman! Çünkü bugün vefa ve iyilik günüdür."** Sonra, Allah azze ve celle'nin şu kavlini okuyarak Mescid-i Haram'dan çıkar: **(Şüphesiz ki Allah emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder)** (4/en-Nisa/58)

Lâ ilahe illallah!.. Allahu ekber!.. Zafer ve üstünlük... Küfre, azgınlığa ve düşmanlara karşı galibiyet... Bütün bunlar; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, zafer anında bile adalet ile gönderildiğini unutturmaz!.. İşte bu; Allah'ın, müslümanlara verdiği ayrıcalıktır. Onları, diğer ümmetler arasında seçkin ve adil bir ümmet kılmıştır. **(Böylece sizi vasat (seçkin ve adaletli) bir ümmet kıldık.)** (2/l-Bakara/143)

Allah azze ve celle; Kuran-ı Kerim'de üç yüz elliden fazla ayette adaleti emretmiş ve adaletli davrananları övmüş, zulmü yasaklamış ve zalimleri kötülemiştir.

Ey müslümanlar!.. Adalet, yeryüzünün mizanıdır. Baskı ve zulüm ise, yeryüzünde yaşayan her canlının yıkımına yol açan bir unsurdur. Zulmün en belirgin şekli düşmanlık ve zor kullanarak boyun eğdirmedir. Düşmanlığın en çirkin şekli ve en kötüsü ise; kan döken ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaran, yeryüzünde orman kanununu geçerli kılıp güçsüzü güçlünün yağması haline getirendir.

Bu çağın parlak medeniyetinde adalet; diğer ahlaki değerler gibidir. Rabb olarak Allah'a, din olarak İslam'a ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e iman etmeyenlere göre çifte standart uygulanabilecek ve şartlara göre değişebilecek bir değerdir.

İslam'da ise adalet; mutlak bir değerdir, şartlara göre değişmez. Tek bir ölçüsü vardır. Müslümanı; dostu olsun ya da düşmanı olsun, savaşta olsun ya da barışta olsun, başkasıyla en ufak ilişkisinde dahi adaletli olmaya çağırır. Bu, Allah azze ve celle'nin şu kavli gereğidir: **(Bir topluluğa olan kininiz sizi adaletsizliğe**

sürüklemesin. Adil olun. Çünkü o takvaya daha uygun olandır.) (5/el-Maide/8) Ve şu kavli gereğidir: **(Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun.)** (4/en-Nisa/135) Görüldüğü gibi, İslam'da adaletin değişken ölçüleri yoktur. İbni Kesir rahimehullah şöyle der: Adalet; herkesten, herkes için ve her halükarda istenen bir şeydir. Allah Teâlâ'nın şu kavli buna şahitlik eder: **(Sizi Mescidi Haram'dan alıkoydular diye bir kavme karşı beslediğiniz kin sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin.)** (5/el-Maide/2) Allah; onlarla savaşta bile adaletten ayrılmalarını müslümanlara yasaklamıştır.

İşte bu nedenle tarih boyunca, savaşlarında ve barışlarında İslam ümmeti üzerinde bu İslami terbiyenin etkisi açıkça görülmüştür. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: Mü'min; galip olursa adaletli olur ve iyi davranır. Yenilir ve baskıya maruz kalırsa sabreder ve karşılığını Allah'tan bekler. Ka'b b. Züheyr, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem önünde şu beyti okur:

Mızrakları düşmana ulaşınca zulmeden olmazlar

Bir gün bile... Yenilince de oturup ağlamazlar!..

Araplardan birine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem hakkında sorulur. Şöyle der: "Galip gelirse bunun O'nu aldatmadığını, yenilirse de asla kaygılanmadığını gördüm. Kureyş'ten "âzatlılar" olarak adlandırılanlar ancak O'nun; galibiyetinin zirvesinde iken, O'nu kovmaları ve yandaşlarına eziyet etmeleri hatırasında dolaşırken; bütün bunlara rağmen onlara "Gidin; sizler serbestsiniz!" demesi nedeniyle bu şekilde adlandırılmıştır.

Ey müslümanlar!.. Adalet konusunu açıklamak ve günümüzdeki uygulamayı açığa çıkarmak için mutlaka iki tür davranış arasında karşılaştırma yapmamız gerekir ki, zaten bu üzerinde durmak istediğimiz konudur. Müslümanların orduları ve fatihlerinin davranışları ile müslüman olmayanların, bazı çağdaş orduların davranışları arasında bir karşılaştırma yapacağız. Bu karşılaştırmayı, yaklaşık iki bin yıldır altı kez harici saldırıya uğramış bir bölgeyi ele alarak yapacağız. O bölge, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in miraca çıktığı Filistin ve Kudüs'tür. Kudüs, öncelikle Farslıların saldırısına uğrar ve saldırganlar, şehri yakıp yağmalar. Sultanı öldürür ve kutsal değerleri çiğnerler. Bu olaydan on yıldan az bir süre sonra, Bizanslılar bu bölgeye saldırır ve işgalci Farslıları bozguna uğratırlar. Farslılardan ve onların sağ kolu olan yahudilerden en kötü şekilde intikam alırlar. Bizanslıların o dönemdeki vahşeti, öncekilerin yaptığından geri kalmaz. Bundan yaklaşık on yıl sonra müslümanlar zafer kazanarak şehri fethederler. Hiçbir kan dökmez ve hiçbir malı yağmalamazlar. Hiçbir kadını, çocuğu ya da ihtiyarı öldürmezler. Bunun hemen ardından, Ömer'ul Fârûk radıyallahu anh zamanında meşhur "el-Vesîkatu'l Ömeriyye" yayınlanır. Öyle ki; bu belgeyi okuyan, içindeki adaleti, insafı ve hoşgörüyü açıkça görür. Hatta bu belgenin, biri zafer kazanmış ve diğeri ağır bir yenilgiye uğramış iki orduyla ilgili olduğuna inanamaz. Bundan birkaç asır sonra Kudüs'e haçlı saldırıları başlar ve haçlılar galip gelirler. O dönemde şehrin sakinlerinin büyük bölümü müslümandır. Peki, şehri ele geçiren haçlıların davranışı nasıl olur? İşte bunu da, o saldırıların komutanı anlatır. Atları, müslümanların kanları içinde yüzmektedir. Bir başka Avrupalı tarihçi ise olayı şöyle anlatır: Haçlı orduları, erkek-kadın, yaşlı-çocuk demeden can almak üzere Kudüs sokaklarına akın eder. Öyle ki, on bin kişi öldürürler. Bundan yaklaşık yarım asır sonra, Selahaddin el-Eyyûbi'nin ordusu Hıttîn Savaşı'nda haçlılara galip gelir ve Kudüs'ün kapıları açılır.

Müslümanlar, zafer kazanmış bir şekilde, savaş anında dahi adalet, hoşgörü ve merhamet örneği vererek şehre girerler. Öyle ki; batılı tarihçiler dahi bu durumu itiraf etmek zorunda kalır. Daha sonra büyük felaket ve kör vahşet gelir. Geçtiğimiz asrın ikinci on yılında yahudilerle birlikte Avrupa mandası Filistin topraklarına girer. Yahudiler, Filistin'de vahşi katliamlar ve her türlü düşmanlığı yapar. Bu katliamların en büyüğü ve çirkini de meşhur Deir Yasin katliamıdır. Öyle ki; katliamı yöneten kasaplardan biri, onu şöyle tanımlar: "Bu operasyonun büyük sonuçları olmuştur. Deir Yasin'de olanların haberi Filistinliler arasında yayılınca korkuya kapılarak panik içerisinde kaçmaya başlamışlardır. Önceleri sekiz yüz binden fazla iken Filistin toraklarında yalnızca yaklaşık yüz atmış bin Filistinli kalmıştır." Sonra bu kasap şöyle der: "Deir Yasin katliamı olmasaydı, İsrail'in ortaya çıkması asla mümkün olmazdı."

Ey Allah'ın kulları!.. Bu davranış, bugünkü medeniyetin adalet anlayışına ters düşmemektedir. Bu nedenledir ki, ona Nobel Barış Ödülü verilmiştir.

Ey Allah'ın kulları!.. Müslüman ordular ile kafir ordular arasındaki bu karşılaştırma, çağımızın büyük tarihçilerinden birinin de değindiği gibi; tarihin, müslümanlardan daha merhametli bir fatihe şahit olmadığına işaret eder. Müslümanlar, daima haksız düşmanlıkların kurbanı olmuştur. Bu çağda dahi, bir gün bile onların kimseye haksızca saldırdığı görülmemiştir. İşte Filistin... İşte Cezayir... İşte Libya... İşte Tunus... İşte Mısır ve işte Sudan... Ve daha niceleri... Bunların hiçbirinin halkı işgalci olmamıştır. Bilakis; çağımızda uygarlık iddiasında bulunan ülkelerin işgaline uğramıştır.

Üzülerek söylemek gerekir ki; o ülkeler, müslüman toplumların gafletine ve henüz olayların kanı kurumamışken geçmiş olayları, baskı ve zulmü, çağdaşlık iddiasında bulunan ülkelerin adalet anlayışını hatırlamadaki hafıza zayıflığına dayanarak başarılı olmuştur. Şayet bu böyle değilse; niçin bazı İslam ülkelerindeki silahlı direniş hareketleri çağdaş uygarlığın liderleri tarafından ilk başlarda, işgalci düşmana karşı direniş güçleri olarak tanımlanırken göz açıp kapayıncaya kadar bir sürede bu bakış tersine dönüp aynı güçler, aynı kişiler tarafından kökü kazınması gereken terörist güçler olarak adlandırılmaktadır?

Ey Allah'ın kulları!.. Çağdaş uygarlık kendisi için Allah korkusundan yoksun, acıma duygusundan ve en ufak insani değerden yoksun bir portre çizmiştir. İyilikle mücadele etmeyi bir tarafa bırakıp insanlarla savaş uçakları ve zırhlı birliklerin üzerinden mücadele eden baskıcı ve kibirli bir uygarlığa dönüşmüştür. Başkalarının haklarını, zalim güçlerin ara sıra ağızlarında çiğnedikleri sakıza çevirmiştir. O güçler; sömürge altındaki bütün bu geniş toprakların halkının, kendilerinin mutluluğu için çalışmasından ve kendilerine hizmetçi olmasından başka bir şey istemezler. Bu nedenle çağdaş uygarlığın askeri donanım devrimi, bugün İslam dünyasının büyük çoğunluğunun siyasi ve ekonomik çeşitli saldırılar yaşamasına neden olmuştur. Öyle ki; İslam dünyası için güvenlik, erişilmesi imkansız serap haline gelmiştir. Hiç şüphe yok ki; müslümanların uyanışı ne kadar azalırsa bu asılsız serabın peşinden koşmaları da o kadar uzayacaktır.

Bu nedenle; bu medeniyetin tarihi, özgürlüğünü istedi diye savaştığı ve kanını döktüğü kurbanların kanıyla kırmızıya boyanmıştır.

Ey Allah'ın kulları!.. Çağdaş medeniyetin zaman zaman dile getirdiği kardeşlik, adalet ve din özgürlüğü gibi sloganlar sizi aldatmasın. Evet; bu ölçüleri müslümanlar hariç dünyaya uygulamaktadırlar. Müslümanlara mutlaka uygulamaları gerekirse; Allah

Teâlâ'nın dilediği; insanın yeryüzünde hilafeti, Allah'a ibadet etmesi ve adaleti gerçekleştirmesi gibi insanı şerefli kılan değerlerle ilişkilerini keserler. Şayet bunun üzerine bir şeyler daha ilave etseler, kendilerine karışmayan ve politikalarına uyan bir İslam isterler. Dinin; insan haklarını yerine getirmesine ve insanlara, topluca barışa girmeyi emretmesine gelince bunu asla kabul etmezler. Çünkü onlara göre sadece İslam, kamu hayatından uzaklaştırılması gereken dindir. Diğer dinler ise; adına devletler kurulup onlara uygun siyasetler belirlenebilir. Bu nedenle putperestlere hoşgörülü davranırlar. Allah için soruyorum, bu nasıl bir medeniyet?!

Uluslararası ilişkilerde uzman olanlar bu tür tasarrufların milli menfaatler ve güç üzerine kurulu olduğunu, yol kesen hırsızların ve orman sakinlerinin ilişkileri esasına benzediğini söylediklerinde gerçeği açıkladıkları bu şekilde ortaya çıkmaktadır. Halkların güvenliğini koruduğu ileri sürülen uluslararası anlaşmalar, herhangi bir anlaşmazlıkta müslümanlar taraf olmazsa geçerlidir. Ama haksız hüküm müslüman bir halkın ya da bir Arap ülkesinin aleyhine olursa olay başka bir renk alır. İşte o zaman felakete uğrayanın bu medeniyet hakkında; çağımızdaki akıl sahibi bir çok insanın sürekli kavimlerine çağrıda bulunmasına ve kötü gidişe karşı uyarmasına yol açan uygulamalar hakkında kötü zan beslemesi küçümsenebilir mi? Müslümanlar acaba bunun farkında mı?

Allah Teâlâ'nın kurallarından biri de; bu medeniyetin ektiğini biçmesi ve hasat zamanı, yaptığının faturasını ödemesidir. Uçup yükselen her kuş, her uçuşunda mutlaka geri konacaktır. **(Allah'ın va'di gelinceye kadar devamlı olarak inkar edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansızın büyük bir bela gelecek, ya da o bela evlerinin yakınına inecek. Allah va'dinden asla dönmez.)** (13/er-Ra'd/31) Allah va'dinden asla dönmez!.. Allah va'dinden asla dönmez!..

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek kılsın. Beni ve sizleri, ondaki hikmetli zikirle faydalandırsın. Söyleyeceğimi söyledim; doğru ise Allah'tandır, yanlış ise nefsimden ve şeytandandır. Allah'tan bağışlanma dilerim. Şüphesiz O, çokça bağışlayandır.

Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. Salât ve selam; nebilerin ve rasüllerin sonuncusu, peygamberimiz Muhammed'in üzerine; ailesinin ve tüm ashabının üzerine olsun.

Bundan sonra... Çağdaş medeniyetin bugünkü durumunu gözlemleyen, adalet anlayışındaki sapmanın kaçınılmaz bir sonucunu görür. Bu sonuç; ruhunun bencillik ve düşmanlıkla, yeryüzünde büyüklük taslama arzusuyla, ekinleri ve nesilleri yok etme isteğiyle dolu olmasıdır. Bu sapık eğilime en güçlü delillerden biri de kitle imha silahları üretiminin, beşeriyetin yiyecek ve içecek ihtiyacının kat kat fazlası büyüklüğüne ulaşmasıdır. Bu çağın devletlerinden birinin ürettiği kitle imha silahlarının, dünyayı otuz üç kez yerle bir edecek sayıya eriştiği bilinmektedir. Geçtiğimiz yıllarda bir büyük devlet, elinde dünyayı altı kez yok edecek miktarı aşan zehirli gaz bulunduğunu görünce bunların bir kısmını okyanusa gömmüştür.

Ey Allah'ın kulları!.. Hayret edecekseniz, bu kötü eğilime hayret edin! Çünkü ona kötülük olarak dünyayı bir kez yok edecek kadar silah üretmesi yeter. Dünyanın ne suçu var ki otuz üç kereden daha fazla yıkılsın?! Çeyrek asırlık bir dönemde milyonlarca kişinin ölümüne neden olan Birinci ve İkinci Dünya Savaşları bu sapık anlayışa örnek olarak yetmez mi?

Allah’ın kulları!.. Burada amacımız çağdaş medeniyetin ayıplarını ortaya çıkarmak değildir. Olay, bunun da ötesinde ve bundan daha önemlidir. İslam ülkelerinde, bu çağdaş medeniyetten ve süsünden etkilenen sesler yükselmektedir. Aramızda; o medeniyetin işlediği zulüm ve düşmanlığı temize çıkaranlar olduğunu duyup görmekteyiz. Aynı şekilde, adalet anlayışındaki bu sahteliğin açığa çıkması ve bu medeniyette adalet mefhumunun insaf anlamına gelmediğinin açıkça bilinmesi arzu edilen bir zamanda onların adalet anlayışındaki çifte standardı normal karşılayanlar olduğunu görmekteyiz. Bu, halktan ve idarecilerden herkesin omuzuna Allah önünde sorumluluk yüklemektedir. Allah’a dönerek hatalarını düzeltmeleri, eğitim ve öğretim alanları aracılığıyla doğru ve şuurlu bir İslami eğitim vermeleri gerekir. Çağdaş medeniyetin sürükleyip götüren tufanına kapılmamaları için medya organlarını iyi yönde kullanarak yeni nesilleri şuurlandırmaları gerekir. Hakkın üzerinden seneler geçmesinin onu gölgelemeyeceğini ve batılın, bir dönem güçlü oldu ve devlet kurdu diye hak sayılamayacağını bilmeleri gerekir. Çünkü; belli bir dönem saltanata sahip oldu, emretti ve yasakladı, erkek çocuklarını öldürüp kadınları sağ bıraktı diye Firavun’un suçları faziletli amellere dönüşecek değildir! Hiç kimse için, Allah’a yakınlığının ve uzaklığının dışında bir ölçü yoktur. Ayrıca; hazmedemesek de, acı gerçeği kabul etmemiz gerekir ki, saldırılara karşı koyabilelim. Ruhsal, tarihsel ve askeri yıkım üçlüsünde boğulmadan önce bizleri, rivayet edilen bir tarihe dönüştürme isteklerini anlayabilelim. Acaba hak, bu kör döngü ortasında kaybolup gider mi? Asla!.. Atalarımız bu gibi sıkıntılı dönemlerden geçtiler. Nefislerini düzeltip, Allah ile aralarındaki bağı onarınca o sıkıntılardan başarıyla çıktılar. **(Allah, emrinde galiptir; fakat insanların çoğu bilmezler.)** (12/Yusuf/21) Öyle bir zaman gelecek ki; yeryüzü bugün nasıl zulümle dolmuşsa o gün de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in bildirdiği gibi adaletle dolacak!.. **(Kafirlerin diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın. Azıcık bir geçim; sonuçta varacakları yer cehennemdir. O, ne kötü yataktır!)** (3/Âl-i Imrân/196-197)

En Büyük Yalan

Şeyh Usâme b. Abdullah Khayyât
21/06/1423 Hicri – 30/08/2002 Miladi

El-Melik, el-Kuddûs, es-Selâm olan Allah'a hamdolsun. O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederek O'na hamdederim. O; kullarını hayırlarda yarışmaya teşvik etmiş, onlara mutluluk yollarını hazırlamıştır. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Ümmeti, hayır ve ihsan yollarına yönlendirmiştir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed'e; ailesine ve ashabına gece ve gündüz birbirini takip ettikçe devam edecek bir salât ile salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), uyanışın yoludur. Akıl ve basiret sahiplerinin metodudur. Takvâda, hatalardan korunma vardır. Cenneti kazanma ve cehennemden kurtuluş vardır.

Ey müslümanlar!.. Mü'minin en değerli özelliklerinden ve en güzel niteliklerinden biri de, hayırlarda yarışmaya bütünüyle gayret etmesidir. Ne dünya hayatının süsü ve ziyneti, ne de zorluklar ve meşakkatler onu hayırlardan alıkoyar. Sabah-akşam Rabbinin Kitabı'nı okurken onun hali nasıl böyle olmasın? Çünkü o; Rabbinin Kitabı'nda, O'nun şöyle buyurduğunu görür: **(Herkesin, yüzünü kendisine döndüğü bir yönü vardır. Öyle ise siz de hayır işlerinde birbirinizle yarışın.)** (2/el-Bakara/148) Ve şöyle buyurduğunu görür: **(Nefisleriniz için ne hayır gönderirseniz onu, hem daha hayırlı, hem de daha büyük olmak üzere Allah katında bulursunuz.)** (73/el-Müzzemmil/20) Ve şöyle buyurduğunu görür: **(Kim zerre ağırlığınca bir hayır yapıyorsa onu görecektir.)** (99/ez-Zilzâl/7) Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine bakar ve orada Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisini okur: **"Yarım hurma ile de olsa ateşten korunun!"** Bu hadisi Buhari ve Müslim, Ali b. Hâtim radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Yine orada, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu okur: **"Ey ademoğlu! İhsanda bulunman senin için hayırlıdır. Onu elinde tutup vermemen senin için kötüdür. Ancak sana yetecek kadar malın varsa ayıplanmazsın. Önce geçimini sağlamakla sorumlu olduklarından başla. Veren el, alan elden üstündür."** Bu hadisi; İmam Müslim Sahihi'nde, Ebu Umâme radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Yine orada, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu görür: **"Yapılan iyilikler kötülüklerden, afetlerden ve helak edici şeylerden korur. Dünyada iyilik ehli olanlar ahirette de iyilik ehlidir."** Bu hadisi; Hâkim Müstedrek'te sahih bir senetle Enes radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Mü'minin; Yüce Rabbi'nin rızasını gözeterek üzerinde yürüdüğü hayır yolları sayılamayacak kadar çoktur. Bununla beraber, müslümanların başına gelen afetler ve uğradıkları felaketlerde geniş bir hayır alanı vardır. Kardeşlik haklarını yerine getirmek ve insanlığın gerektirdiğini yapmak; inançlarla oynamak, kalpleri ve akılları ifsat etmek için uzanan kötü ellere fırsat vermemek üzere mü'mini, onların yardımına koşmaya sevkeder.

Allah Subhânehu yüce hikmeti gereği bu mübarek topraklara makamların en yükseğini takdir etmiştir. Vahyin inişi ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in gönderilişi ile ayrıcalıklı kılmıştır. Böylece, hidayet barınağı ve nur kaynağı olmuştur.

Bu nur, nefislerin her köşesini aydınlatmıştır. Kalpler için hayat, ruhlar için mutluluk, alemler için hidayet ve rahmet olmuştur. Sonra Allah Subhânehu takdiri ve yüce hikmeti gereği bu topraklara lütfundan bolca ihsan etmiştir. Böylece bu topraklar yardım kaynağı ve hayır unsuru haline dönüşmüştür. Hayır dernekleri, heyetleri ve kurumları bu emaneti yüklenmişlerdir. Allah onların amellerini bereketli ve çalışmalarını yararlı kılsın! O kurumlarda çalışan erkekler ve kadınlar eliyle bir çok hayır yapılmasını nasip etsin!..

Fakat kalpleri kötülük ve kinle dolu olanların, kalpleri katılaşanların kalpleri; iyilik, merhamet ve adalet çağrısı karşısında yumuşamaz. Bundan rahatsızlık duyarlar. Allah Teâlâ'nın; bu hayırlı amelleri, çileli insanların derdini ve zulme uğrayanların acısını hafifleten bir sebep kılması onları tasalandırır. Aç olanın doyurulması, çıplak olanın giydirilmesi, hasta olanın tedavi edilmesi ve kışın çetin soğuğundan korunması onları rahatsız eder. Keskin bir dille saldırırlar. Asılsız iddialarda ve haksız töhmetlerde, hiçbir delile ve kanıta dayanmayan varsayımlarda bulunurlar. Bu nedenle doğuda ve batıda hiçbir akıl sahibi kendilerine kulak vermez. Müslümanların, felakete uğramış din kardeşlerine yardım için koştuğu bu hayır faaliyetlerine bu gibi töhmetler isnat edilmesi nasıl kabul edilebilir? Onlar bu yardımı; Allah'ın emrine uyarak, din kardeşliğinin hukukunu yerine getirerek ve Allah'ın, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle vaat ettiğine inanarak yaparlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Merhamet edenlere Rahman Tebârake ve Teâlâ da merhamet eder. Yeryüzündekilere merhamet edin ki semâda olan (Allah) da size merhamet etsin."** Bu hadisi; İmam Ahmed Müsnedi'nde, Ebu Davud ve Tirmizi Sünenleri'nde sahih bir senetle rivayet eder.

Başkalarına çok daha fazla fırsat tanınırken, bütün yollar kolaylaştırılıp önlerindeki bütün engeller kaldırılırken bir takım asılsız iddialar gerekçe gösterilerek müslümanların hayır faaliyetlerinde bulunmaları yasaklanabilir mi?

Ey Allah'ın kulları!.. Aldatılmış insanlardan insanlık adına, vergi adına alınan malların, düşmanı kuvvetlendirmek ve Filistin topraklarında her gün şahit olunan ve yürekleri parçalayan görüntülerde olduğu gibi azgınlığın daha geniş bölgelere uzanmasını sağlamak üzere yönlendirilmesi hazmedilebilir masum ve meşru bir iş mi?.. Buna karşılık malların cami, okul, hastane ve huzurevi yapımında kullanılması, dulların ve felaketzedelerin, afetlerden ve facialardan zarara uğrayanların yaralarını sarmak için harcanması asılsız töhmetlerle ve yalanlarla hedef haline getirilecek kötü bir iş mi?.. Öyle ise insaf nerede?.. İnsan hakları nerede?.. Başkalarının özgürlüğüne saygı nerede?..

Ey Allah'ın kulları!.. Yalan söyleyen, yalancı olduğunu ilk önce kendisi bilir. Hayır kurumlarına bu asılsız töhmetleri yöneltenler onların, herhangi bir inceleme karşısında ayakta kalamayacağını ve gerçeklerin önünde duramayacağını bilmektedirler. Çünkü bu hayır kurumlarının çalışmaları tamamen şeffaftır. Resmi kurumların titiz gözetimine tabi olarak, temiz ve kanuni yollara uygun bir şekilde gerçekleşmektedir. Fakat o yalancılar, bu asılsız ithamların insanlar tarafından kabul görmesi için bizzat kendilerinin "büyük yalan tekniği" olarak adlandırdıkları taktiği uygulmaktadırlar. Bu taktik; aldatılmış insanların, en sonunda söyleneni doğrulaması için sürekli tekrar temeline dayanmaktadır. Şüphesiz bu, psikolojik savaşın bir türüdür. Üzerlerine şüphe gölgeleri düşürmek için oklarını hayır kurumlarına yöneltmektedirler. İyilik ve hayır sahibi, şefkatli ve merhametli insanları hayır faaliyetlerine destek vermekten vazgeçirmeyi ümit etmektedirler.

Ey kardeşler! Bu anlaşıldıktan sonra şüphesiz Allah'a iman eden herkese düşen görev bu tuzağı bozmaktır. Hayır kurumlarına destek vermeyi ve bağışta bulunmayı sürdürerek bu çabayı boşa çıkarmaktır. Hayırda devamlılık samimi müminlerin adetidir. Alçak gönüllülerin yolu ve akıllı insanların içidir. Bununla Rabblerini razı ederler ve Peygamberleri sallallahu aleyhi ve sellem'in izinden giderler. Dinlerinin amacını yerine getirirler. Onların iyiliklerini uman ve dostluklarını arayan kardeşlerin haklarını yerine getirirler. Bu şekilde Allah için kardeşlikte samimiyetin en güzel ve en mükemmel örneklerini verirler. Kardeşliğin hakkını gereği gibi gözetir ona zarar verecek ve bağını gevşetecek şeyden uzak dururlar. Bu ümmetin düşmanlarının Rabbinin emrettiği, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in üzerinde yürüdüğü, asırlar boyu seçkin ve salih insanların sarıldığı bir yola koyulmaktan onu alıkoymak için giriştiği bütün uğraşlar başarısız olacaktır. Aynı şekilde iftiracıların iftiraları ve yalancıların ithamları ona bir zarar vermez. Çünkü bu ümmet Allah'ın izniyle, O'nun emrine katılıp, hükmüne razı oldukça ve O'nun hükmünün dışındaki her şeyden yön çevirdikçe, kendisi için değerli ve temiz yaşantısının sürekli olacağını bilmektedir.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Ey îman edenler! Rukû edin; secde edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.)** (22/el-Hacc/77)

Allah beni ve sizleri Kitabı'nın hidayeti ve Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Yüce Allah'tan kendim için, sizin için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve çokça merhamet edendir.

Şüphesiz hamd Allah'adır. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse O'nu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa O'nu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed'e; ailesine ve ashabına salât ve selam eyle!.. Bundan sonra...

Ey Allah'ın kulları!.. Hayır faaliyetlerinde kullanılan malların harcandığı tüm yollara ve araçlara özen göstermek, mutlaka yapılması gereken bir iştir. Herşeyi yerli yerine koymak ve malların, gerekli yerlere harcanmasını garanti altına almak için bunu yapmak gerekir. Böylece; bu tür faaliyetlerin güvenilirlik kurallarının gerektirdiği şekilde yapılmamasında, onlara ithamda bulunma ve çamur atma fırsatı bulabilecek olanların ve bunu gözetleyenlerin yolu da kesilmiş olur. Onlar bunu, insanları hayır faaliyetlerinden uzaklaştırmak için yaparlar ki şayet onların amaçları gerçekleşirse, bu durum samimi insanları razı etmez ve mü'minler bu durumu kabul edemez.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve hayırlarda yarışın ki kurtuluşa erenlerden olasınız. Peygamberlerin sonuncusu, takvâ sahiplerinin önderi ve Allah'ın, alemlere rahmeti olan Muhammed Mustafâ'ya salât ve selamda bulunun. Allah, Kitabı'nda sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Kadınların Evliliğine Engel Olmak

Şeyh Salih b. Humeyd
28/06/1423 Hicri – 06/09/2002 Miladi

Her şeyi yaratan ve her canlıya rızık veren Allah'a hamdolsun. O, lütfuyla dilediğini hidayete erdirmiş ve adaleti gereği dilediğini saptırmıştır. Lütfu ve nimetleri nedeniyle O'na hamdeder ve şükrederim. Bütün hayırlar O'nun elindedir. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Kendisine dua edeni işiten ve kendisine yakarana yakındır. Ve şehadet ederim ki; efendimiz Muhammed, Allah'ın kulu ve rasulüdür. İnsanların imanı en kuvvetli ve delili en güçlü olanıdır. Allah O'na, ailesine, ashabına, tâbiîne ve onlara iyilikle uyanlara çokça salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Ey insanlar!.. Kendi nefsime ve sizlere Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin! **(Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldatıcı (şeytan) da Allah'ın affına güvendirmek suretiyle sizi kandırmasın.)** (35/el-Fatır/5)

Bu dünyadaki nimetler sürekli değildir ve yaratılmışlar için ecel kaçınılmazdır. Ölümün insanları nasıl yıktığına bakın ve felaketlerin zararlarını düşünün. Gecelerini ve gündüzlerini ibadetlerle mamur eden, Kıyamet günü hesap için hazırlık yapan, salih amel işleyen ve her halinde nefsini hesaba çeken kişiye Allah rahmet etsin. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun, çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.)** (59/el-Haşr/18)

Ey müslümanlar!.. İslam, insanları cahiliyenin köleliğinden ve zincirlerinden kurtarıp özgürlüğe kavuşturmuştur. Akıllarını, cahiliyenin kuruntularından ve adetlerinden kurtarıp aydınlatmıştır. Onları; küfrün zilletinden ve karanlığından dinin izzetine ve aydınlığına çıkarmıştır. Her müslüman erkeğin ve müslüman kadının hakkını açıklamış ve eksiksiz olarak vermiş, yapılarına uygun haklar tanımıştır.

Cahili milletlerde kadın, hayvan ya da diğer eşyalar gibi alınıp satılırdı. Mal olarak edinilir, kendisi mal edinemezdi. Miras olarak alınır, miras almazdı. Daha da ötesi o cahili düşünceler, kadının; erkeğin ruhu gibi bir ruhu olup olmadığı, Adem'in toprağından mı yoksa şeytandan mı yaratıldığı, ibadetinin kabul olup olmayacağı ve cennete girip girmeyeceği konusunda anlaşmazlığa düştüler. Bütün davranışlarını kısıtladılar ve kocasına, kadının izni olmadan mallarında dilediği gibi tasarrufta bulunma hakkı verdiler. Cahiliye kanunları, kadının değerini yok eden ve onu insanlıktan çıkaran bir çok adetler ve hükümler koydu. Ve kadın, bu görenekler arasında kişiliksiz ve değersiz, çaresiz ve güçsüz olarak yaşadı. Zillet ve aşağılama kapılarında hakları yok oldu. Öyle ki, hayatı dahi oyuncak edildi. Kocası ölünce onunla birlikte diri diri yakıldı. Fakirlik ve utanç korkusuyla diri diri toprağa gömüldü. Allah azze ve celle Kur'an-ı Kerim'de bunu şöyle tasvir eder: **(Onlardan biri kız ile müjdelendiği zaman, öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde kalarak yanında tutacak mı yoksa toprağa mı gömecek? Bakın ki verdikleri hüküm ne kadar kötüdür.)** (16/en-Nahl/58-59) Ve Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Bilgisizlikleri yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızkı Allah'a iftira ederek (kadınlara) haram kılanlar muhakkak ki ziyana**

uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır ve doğru yolu bulacak da değillerdir.) (6/el-Enam/140)

Kadının evliliği konusuna gelince, cahili inançların hepsi mevcuttu. İstemediği kişiyle evlendirilir ve fuhşa zorlanırdı. Kocası kadına kızınca onu muallakta bırakır; böylece ne kocası olan bir kadın, ne de boşanmış bir kadın olurdu.

Allah; İslam güneşinin doğmasına ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in peygamberlik nurunun parlamasına izin verince cahiliye karanlıkları yok olmaya, zulüm ve azgınlık kafileleri zayıflamaya, körü körüne taklit anlayışı ortadan kalkmaya başladı. Ve şöyle seslenildi: **(Şüphesiz Allah katında din İslam'dır.)** (3/Âl-i İmran/19) Adaletli kanunlar geldi ve hikmetli hükümler indi. Acıma duygusu yayıldı. Haklar ve sorumluluklar; zengin ve fakir, hatırlı ve sıradan, erkek ve kadın bütün insanlar için geçerli olacak şekilde kapsamlı ve kusursuz olarak belirlendi. Böylece; halklar o hükümlerle yargılandığı gibi idareciler de onlarla yargılanır oldu. Onun hükmüne başvurmak ve sınırlarını aşmamak mutlaka yapılması gereken bir farzdır. **(İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.)** (2/el-Bakara/229) O, hevâ ve heveslerin bozduğunu düzelten, cahiliyenin hastaladığını iyileştiren bir dindir. **(Allah'ın boyası... Kimin boyası Allah'tan daha güzel olabilir? Biz yalnız O'na ibadet edenleriz.)** (2/el-Bakara/138)

Bu sağlam kanun koymaya ve kusursuz düstura uygun olarak, erkekle ilgili konular ele alındığı gibi kadınla ilgili konular da ele alındı. **(Ey insanlar, sizi tek bir candan yaratan ve ondan da zevcesini var eden, her ikisinden de bir çok erkek ve kadın türeten Rabbinizden korkun. Kendisi adına birbirinizden dileklerde bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağını) kesmekten de sakının. Şüphesiz Allah üzerinizde tam bir gözetleyicidir.)** (4/en-Nisa/1) **(Nihayet Rableri dualarına şöyle karşılık verdi: "İçinizden gerek erkek gerek kadın olsun (sahih) amel işleyenin amelini karşılıksız bırakarak boşa çıkarmayacağım. Kiminiz kiminizdensiniz.)** (2/Âl-i İmran/195) **(Erkeklere kazandıklarından bir pay olduğu gibi kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan, O'nun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah her şeyi çok iyi bilendir.)** (4/en-Nisa/32)

Ey müslümanlar!.. İslam; kadının, onurlu bir insan ve değerli bir varlık olduğunu belirtmiştir. Çabası övülmüş, şerefi korunmuş ve değeri yükseltilmiştir. Kadına; elinden alınan hakları geri vermiş ve üzerindeki zulmü kaldırmıştır. İslam'da kadın; zorla alıkonulmaz, dengi olan biriyle evlenmesi engellenemez ve miras olarak alınamaz. Kadına; anne, kız kardeş, eş ve kız çocuğu olarak layık olduğu değer verilir. Daha da ötesi, ona iyilikle davranmak ve istenilmeyen huylarına sabretmek talep edilir. **(Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız Allah'ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz.)** (4/en-Nisa/19)

Ey kardeşler topluluğu!.. Cahiliyenin bakışı ile İslam'ın bakışının açıkça ortaya çıktığı, evlilik konularından birini ele alacağız. Bu konuda İslam'ın kesin bir bakış açısı vardır. Bu konuda İslam; dinde, nefiste ve ırzda arınmaya ve temizliğe sevk eder. Allah'a ve ahiret gününe inanmanın göstergelerinden biri ortaya çıkar. Bu konuda kusurlu davranmak, cahiliye yollarına sapmak ve kişisel çıkarları üste çıkarmaktır. Bu konu; kadınların evliliğine engel olma; kadını kendisiyle evlenmek için başvuran denk kişiye her ikisi de birbirini istediği halde vermeme konusudur. Allah azze ve

celle şöyle buyurur: **(Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit, aralarında iyilikle anlaştıkları takdirde, onların (eski) kocalarıyla evlenmelerine mani olmayın. İşte o, sizden Allah'a ve ahiret gününe inanan kimselere verilen öğüttür. Sizden o öğüdü tutmanız kendiniz için daha parlak ve daha temizdir. Allah her şeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.)** (2/el-Bakara/232)

Muhterem müslümanlar!.. Kadınları evlilikten alıkoymak, onların duygularıyla oynamak ve değerlerini boşa götürmektir. Daha da ötesi; Allah'tan korkmadan ve kurallardan utanmadan, sonuçlarını düşünmeden ve akrabalık haklarını gözetmeden insanlıklarını yok saymaktır. Allah'ın dinine ve fıtrata terstir. Adalet ve hikmet sahiplerinin yolundan ayrılmaktır. Güzel huylu davranmayıp kabalık yapmaktır. Kadınların evlenmesine engel olmak; kadınların hayasını ve utanma duygusunu, iyi niyetini ve hüsnü zannını fırsat bilen zalimlerin davranışlarından biridir. Bunu sadece cahili bir taassup ya da kabilecilik uğruna, daha çok mala tamah ederek ya da kadının, kendilerine hizmet etmesini düşünüp bencillik yaparlar. Oysa velilerin amacı; şahsi çıkarlardan ve bencillikten uzak bir şekilde, velisi oldukları kişilerin dini ve dünyevi çıkarlarını sağlamak olmalıdır.

Ey müslümanlar!.. Kadınların evlenmesine engel olmak toplumda bir şekilde görülmez. Bilakis bir çok şekilde kendini gösterir. Kadınların evliliğine engel olma şekillerinden biri, Allah azze ve celle'nin şu kavlinde belirtilen şekildir: **(Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit, aralarında iyilikle anlaştıkları takdirde, onların (eski) kocalarıyla evlenmelerine mani olmayın.)** (2/el-Bakara/232) Kadın üç talaktan az talakla boşanıp iddeti bitince, kocası yeni bir nikahla ona dönmek isteyince ve kadın da, kocasına dönmek isteyince, kadının velisi doğru bir gerekçe olmadan buna engel olur. Cahili adetler ve kuru bir inat nedeniyle yeniden birleşmelerine karşı çıkar.

Kadınların evliliğine engel olmanın bir türü de, Allah azze ve celle'nin şu kavlinde belirtilendir: **(Kadınlar hakkında senden fetva isterler. De ki: "Onlara dair fetvayı size Allah veriyor. Kendileri için yazılmış olanı onlara vermediğiniz, bununla beraber kendilerini nikahlamayı istediğiniz öksüz kızlar ile küçük çocuklar ve yetimler hakkında adaleti elden bırakmamanız hususunda Kitapta sizlere okunup duran ayetler de vardır.)** (4/en-Nisa/127) Bu türde, yetim kadının velisi, malına göz dikerek onunla kendisi evlenmek ister ve bu nedenle onun, başkasıyla evlenmesine engel olur. Sahih-i Buhari'de, Aişe radıyallahu anha'nın şöyle dediği rivayet edilir: "Bu ayet, kişinin velayetindeki yetim kadın ile ilgilidir. Umulur ki onun, malında ve ticaretinde ortağı olur. O kişi, o yetimle evlenmeye kendisinin daha layık olduğunu düşünür. Onunla evlenmek ister ve bu nedenle onun evlenmesini engeller. Malına bir başkasının ortak olmasını istemediği için onu başkasıyla evlendirmez."

Kadının evliliğine engel olmanın bir şekli de Allah azze ve celle'nin şu kavlinde belirtilendir: **(Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız helal olmadığı gibi kendilerine verdiğinizin bir kısmını alıp götürmeniz için onları sıkıştırmayın.)** (4/en-Nisa/19) Bunun anlamı şudur: Koca, karısından hoşlanmadığı zaman ona sıkıntı verir ve ona kötü davranır. Ya da nafaka ve birlikte olma gibi evlilik haklarını yerine getirmez. Dövme ve sövme gibi fiili eziyet de yapar. Bütün bunlar, kadının kendi isteğiyle boşanma talep etmesi içindir. **(Mehrinin bir kısmını bırakması için)** (4/en-Nisa/19) Yani kadının bu zulümden kendini kurtarmak için mehirinin tamamından yada bir kısmından vazgeçmesi içindir. Bu

çirkin üslupla kocalar; ödedikleri mehirin bir kısmını, belki de daha fazlasını geri alırlar. Bu yolla haksız yere aldıklarının hepsi haramdır, haksız kazanç ve zulümdür. Kadının evliliğine engel olmanın bir türü de; kadının dengi biri onunla evlenmek için başvurduğunda, kadının razı olmasına rağmen velisinin buna mani olmasıdır. Veli bunu; kadının malına yada istediği maaşına tamah ettiği için, daha çok mehir yada kendisi ve aile fertleri için maddi talepleri olduğu için yapar. Bu; bazı değersiz velilerin maddi kazanç elde etmek için yada kadının kendisine hizmet etmesi için işlediği adi bir suç türüdür.

Ey müslümanlar!.. Bu arada; insanların bir takım davranışları var ki kadınların evliliğine engel olur ve evlenmek isteyen erkekleri onlardan uzaklaştırır. Kadının velisinin; üstünlük ve büyüklük taslaması, evlenmek için başvuranlara tenezzül etmemesi ve yukardan bakması bu tür davranışlardandır. Böylece erkekler; kendini beğenmesi ve büyüklenmesi nedeniyle onun kızını ya da velayeti altında bulunan bir kadını istemek üzere başvurmazlar. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Kadınların evliliğine engel olmanın bir şekli de evlenmek isteyen erkeklerin velisinin şiddeti nedeniyle kadını istemekten kaçınmasıdır." Bu konuda yapılan hatalardan biri de kadın istemediği halde, evliliği amca veya dayı çocukları gibi akrabalarla sınırlandırmaktır. Kadını akrabalarından biri ile evlenmeye zorlamak; ya ailenin büyüklük taslaması ve insanlara tepeden bakması ya da cahili adetlere boyun eğmesi nedeniyledir. Erkek ya da kadından biri istemeden onları bu evliliğe zorlamak zulümdür, cahili taassuba ve kabilecilik anlayışına tutunmaktır.

Aynı şekilde; evliliği muallakta bırakacak ya da zifafı bilinmeyen bir vakte uzatacak şartlardan da uzak durmak gerekir. Bu şartlar, evlenmek üzere istenen kadına bildirilmemiş ya da kadın, hayası nedeniyle kabullenmiş olabilir. Zifafı uzun sürecek bir mezuniyet veya ne zaman gerçekleşeceği belli olmayan bir ticaret ya da iş arama sonrasına bırakmak bu tür şartlarda belirgin bir yarar yoktur.

Allah'ın Kulları!.. İstenilen; doğru bir evlilik yapmaya ve iffetli olmaya yardım etmektir. Dindar ve ahlaklı olan denk insanları tercihe gayret etmek ve psikolojik istikrarı gerçekleştirmektir. Bu tür üsluplarla ve saçma nedenlerle genç kızların evlenmelerine engel olmak açık bir zulümdür. Öyleki; bir çok delikanlı ve genç kızın seneleri boşa gitti ve bir çoğu bekar kaldı.

Ey müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun!.. Ey veliler! Allah'ın sizi velisi kıldığı kişiler hakkında Allah'tan hakkıyla korkun! Eğer böyle yapmazsanız yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk olur. Genç erkekleri ve genç kızları, sapmalara ve evlilikten yüz çevirmeye itersiniz. Veli, bir çobandır ve idaresi altındakilerin hallerini araştırması ve ihtiyaçlarını gözetmesi, duygularını takdir etmesi ve onları korumak için yol bulması gerekir. Onlara hayır ve mutluluk getirmek için çaba sarfetmelidir. Daha da ötesi ilim ehli şöyle demiştir: "Kadın; kendisine denk birini seçer ve velisi de yine ona denk başka birini seçer ve velisi de yine ona denk başka birini seçerse kadının seçtiği takdim edilir. Eğer velisi bundan kaçınırsa kadının evliliğini engellemiş olur.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız helal olmadığı gibi kendilerine verdiğinizin bir kısmını alıp götürmeniz için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız Allah'ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz)** (4/en-Nisa/19)

Allah, beni ve sizleri Yüce Kur'an ve ondaki ayetler ve hikmetli zikirle faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Allah'tan kendim için, sizin için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Allah'a hamdolsun. Allah'tan hakkıyla korkanın hamd etmesi ile Allah'a hamdolsun. Bolca yağdırdığı nimetler dolayısıyla O'na şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Bizim için O'ndan başka rabb yoktur. Ve şehadet ederim ki; efendimiz ve nebimiz Muhammed, Allah'ın kulu ve rasulüdür. Apaçık yolu belirlemiş ve kazançlı ticarete yöneltmiştir. Allah; O'na, ailesine, ashabına, tabiine ve iyilikle onlara uyanlara din gününe kadar salât ve selam eylesin!.. Bundan sonra...

Ey müslümanlar!.. Kadının dengi ile evlenmesini engellemekte üç ayrı suç işlenmektedir. Allah'a ve Rasulü'ne isyan etmekle velinin kendi nefsine karşı işlediği suç... Razı olduğu denk kişi ile evlenmesini engellemekle kadına karşı işlediği suç.. Şeriat koyucunun kendisine verdiği haktan onu men etmekle, evlenmek için başvuran erkeğe karşı işlediği suç... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "Ahlakından ve dininden razı olduğunuz biri size geldiğinde onu evlendirin."

Alimler; velinin, velâyeti altındaki kadının razı olduğu denk kişiyle evlenmesini engellemesi halinde velayetinin düşeceğini, velayetin ondan sonraki hak sahibine yada "Velisi olmayanın velisi sultandır" hadisi gereği sultana geçeceğini bildirir. Bu hadisi Tirmizi, Aişe radıyallahu anha kanalıyla rivayet eder ve "Hasen bir hadistir" der.

Yine alimler şöyle der: "Velinin, evlenmek üzere başvuran kişileri doğru bir gerekçe olmaksızın reddetmesi birkaç kez tekrar ederse, fasık olur. Dininde ve imanında eksiklik oluşur.

Ey insanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Ey veliler!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Cahiliye davranışlarından ve Allah'ın dininde çirkin kabul edilen işlerden, akıl sahiplerinin kötü gördüğü fiillerden ve dar düşünceden sakının!..

Dikkat edin!.. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah, hepinize rahmet etsin. Yükümlülüklerinizi yerine getirin ve içinizdeki dulları evlendirin. Sonra; nebiniz, Allah'ın Rasulü Muhammed'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz, sizlere bunu emretmiş ve şöyle buyurmuştur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzâb/56)

Öfkelenme!

Şeyh Suud eş-Şureym
06/07/1423 Hicri – 13/09/2002 Miladi

Ey insanlar!.. Yeryüzünde; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gibi (Anam babam O'na feda olsun); O'nun gibi insanların zulmetmek üzere kendisine karşı birleştiği bir beşer daha görülmedi, görülmeyecek de... Toplumun her kesiminden saldırılara ve sövgülere uğradı. Dönemin şairleri O'nu hicvetti ve kavminin ileri gelenleri O'nunla alay etti. Akılsız insanlar O'na eziyet etti ve sihirbazlar O'na sihir yaptı. Nihayet Allah subhanehu'nun, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e Mekke'nin fethini nasip ettiği gün geldi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Beytullah'a girip O'nu tavaf ettikten sonra Mescid'i Haram'da oturdu. İnsanlar da etrafında oturuyorlardı. Bütün gözler O'na çevrilmişti. O'nun düşmanlarına ne yapacağını merak ediyorlardı. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o meşhur sözünü söyledi**: "Ey Kureyş topluluğu! Size ne yapacağımı sanıyorsunuz?"** "İyilik;" dediler. "Değerli bir kardeşsin ve değerli bir kardeşin oğlusun." **"Şüphesiz ben de sizlere, Yusuf'un kardeşlerine söylediğini söylüyorum: Bugün size azarlamak yok! Gidin sizler serbestsiniz."** İşte o an, Hind b. Utbe, İkrime b. Ebi Cehil gibi önde gelenler müslüman olur ve tevbe ederler. İbni'z Zeba'râ ve Ka'b b. Züheyr gibi şairler dönüp özür dilerler. O'ndan herkese ancak af ve bağışlama gelir.

Allahu ekber!.. Gücü yettiği halde affetmek ne güzel! Allahu ekber! Darlık gösterebilecekken genişlik göstermek, zillete düşürebilecekken izzetli davranmak ne güzel!.. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den başka buna kim layık olabilir? Allah Teâlâ ne doğru buyurmuştur: **(Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.)** (68/Nûn/4)

Ey müslümanlar! İşte bu ve buna benzer yüce tavırlarla gösterdiği çeşitli öğretiler ve yönlendirmelerle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bütün gayretini cahiliyeyi yok etmeye ve cahiliyenin karanlığını ortadan kaldırmaya verdi. Yumuşak başlılığı ve affetmesi ile kötülüğe engel oldu: **(Şayet sen kaba ve katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi.)** (3/Âl-i İmran/159)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem cahiliye adetlerine mani oldu. Toplumun temel direklerini fazilet ve güzel ahlak, cahiliye ve öfkeyi terketmek üzere ayağa kaldırdı. İnsanların tümüne yaptığı nasihatların büyük çoğunluğu bu hedefe yönelikti. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslümana sövmek fasıklık, onunla savaşmak ise küfürdür."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey müslümanlar!.. Yumuşak huyluluk, sevmediği bir şeyle karşılaştığı zaman nefsin, kendisine yasaklanan hale dönüşmesini kötü görmek demektir. Yumuşak huyluluk, öfke anında nefse hakim olmak ve onu dizginlemektir. Yumuşak huyluluk, ilim elbisesidir. Kim ondan yoksun olursa çıplak kalmış, kusurları insanlara görünmüştür. Batıl hiç hayır getirir mi? Dikkat edin!.. Öfkelenmek, kötülüğün yoldaşıdır. Yumuşak başlılık ise kalplerin rahatı ve insanların saadetidir.

İnsanların hepsi bir anne-babadan türediği halde aralarındaki fark büyüktür. Durumlarının ve niteliklerinin farklılığı önemli bir imtihan alanıdır. Bu nedenle Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Bir kısmınızı diğer bir kısmınıza imtihan**

(vesilesi) kıldık; (bakalım) sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir.) (25/el-Furkan/20)

İnsanlar içinde yumuşak başlı, kabiliyetli ve aceleci davranmayanlar vardır. Zorluklar onu ürküttüğünde yumuşak başlılığı ve aceleci davranmama huyu o zor durumunda onun, düşüncesinin üstünlüğünü ve ahlakının güzelliğini muhafaza ederek kalmasını sağlar. Öfkesini dindirmek için kendini rezil etmez. Kendisine karşı bir cahillik yapılırsa yumuşak başlılığından başkası ona yarar sağlamaz. Ğays b. Âsım'ın davranışı gibi olursa yücelik ve üstünlük ne güzel olur. Oğlunu öldüren adamı elleri arkasına bağlanmış olarak ona getirirler. Şöyle der: "Kardeşimi korkuttunuz. Onu bırakın ve çocuğun annesine diyetini gönderin. Çünkü o, bizim kavmimizden değil!"

Sonra insanlar arasında aceleci ve tutarsız olanlar vardır. Yine onlar arasında acemi ve saf olanlar vardır. Acele ile aptalca davranır. Dili ve davranışı kalbinden ve aklından önce olur. Kendini ayıplamaz ve durup düşünmez. Bilakis hezeyanda bulunur. Davranışlarında aşırı gider, daha sonra da onlardan özür dilemek zorunda kalır. Böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yasakladığı duruma düşmüş olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yarın söylediğin için özür dilemek zorunda kalacağın sözü konuşma!"** Bu hadisi İmam Ahmed ve İbni Mace rivayet eder. O an özür dilemen fayda vermez.

Çünkü aklı başından gidip şuursuzca işleri bozunca ve duyguları üstün gelince ıslahına yer bırakmaz. Kendisine öğüt verilse ve doğru olan hatırlatılsa daha da öfkelenir. İşte bu gizli ahmaklık illetidir.

Nefisler araya girince öfkenin sahibini delilik derecesine götürdüğünü gördük. Ancak kan dökmekle çözülebilecek şekilde aşağılandıklarını düşünürler. Şayet müslüman faziletlerden oluşan yüksek surlar ardında yaşasa böyle aşırı bir duygu hisseder mi? Asla hissetmez! Bilakis aşağılamalar, hedeflenen uzak yere varmadan önce kendi kalıbına düşer. Bunda şaşılacak bir şey yok; çünkü ateş ilk yakıldığı yere döner: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mazlum olan haddi aşana kadar birbirine söven iki kişinin her söylediği(nin günahı), o ikisinden ilk başlayanın üzerinedir."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İmanlı insanın ufak-tefek şeyleri abartarak sıkıntı hissetmemesi gerekir. Daha da ötesi ıslah edici kimse kendi ağırbaşlılığından düşüncesiz insanlara da boşaltarak onları en iyi şekilde bağlamalıdır ki övgü ve güzel söz dillerinden düşmesin.

İnsanlardan bazıları var ki öfkesi hiç dinmez. Sürekli öfkelenen bir şahıstır. Kızgınlığı asık suratına yansır. Kendisine bir kimsenin küçük bir eziyeti dokunsa deliye döner ve köpürür. Sövmeye ve lanet etmeye başlar. Çoğunlukla öfkesi ona ancak ahmakların yapacakları şeyler yaptırır. Zor açıldığı zaman kapıya kızar. Hafif yoldan sapsa arabaya lanet eder. Yemeğin tuzu eksik ya da ekmek bayat diye karısını rezil eder, kemiklerini kırar, yuvasını dağıtır. Sonra birkaç kez boşaması yeterliyken onu gökteki yıldızlar sayısınca boşar.

Köpekler gibi dalaşırlar ve horozlar gibi kavga ederler. Yara bere içinde birbirinden ayrılırlar. Her biri kendine yazık etmiştir. Sonunda çocuklar aile hayatından mahrum kalır. İslam bütün bu çirkin hasletlerden tamamen uzaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mü'min taan edici, lanet edici, açık-saçık konuşan ve çirkin söz söyleyen değildir."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder ve "Hasen bir hadistir" der.

Sonra karı-kocanın bundan sonraki pişmanlığını hiç sormayın ey müslümanlar. Özürler üretirler, kadılara ve müftülere baş vururlar. Bütün bunlar öfkelenen kişinin aklına sahip olma, yumuşak başlı davranma ve öfkesini tutma ile çözebileceği bir sorun karşısında düşüncesizce işlediği bir hatayı ortadan kaldırmak içindir.

Kaygılı ve hüzünlü bir şekilde evinden çıkan çocuğun günahı ne? Üzüntüsünü giderecek bir şeyler bulma ümidiyle sağa-sola yönelir. Belki de onun gibileri bekleyen toplumdaki aç kurtlar onu kapar ve onu kendileri gibi yaparlar. İçki ve uyuşturucu gibi öldürücü zehirlere bağımlı hale getirirler. Bütün bunlar anne ve babasının bir anlık öfkesinin ardından gelen sövgünün, dayağın ve belki de evden kovmanın neticesidir. Böylece aileler dağılır ve toplumun temelleri yıkılır. Her gün bir düşman kazanılır, bir dost kaybedilir ve bir yuva yıkılır.

Allah'ın kulları! Yumuşak başlı davranan ya aciz ve korkaktır, ne lehine ne de aleyhine bir şey vardır. Bir şey kazanmasa da en azından günaha girmez. Cezalandırmaya gücü yetmediği halde yumuşak başlı olduğunu öne sürse bile, bu ancak seviyesiz insanların başvuracağı bir delildir. Veya dışı mü'minlere içi kindar suçlulara benzeyen bir hilebazdır. Aşikar olarak affeder fakat içten içe öfkelenir ve fazlasıyla intikam alır. Böylesi aşırı kindardır ve yaptığı, toplum için güve gibidir. Güve tabiatı gereği düştüğü yeri delik-deşik eder. Ya da kurt gibidir, kurt da tabiatı gereği düştüğü yeri bozar ve pisler. Böylelerini Allah çok geçmeden insanlar arsında rezil eder.

Veya cezalandırma gücüne sahip olmasına rağmen yumuşak başlılık yaratılışında vardır. Eşec b. Abdü'l Kays gibi... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında şöyle buyurur: **"Şüphesiz sende iki özellik var ki Allah ve Rasulü onları sever. Yumuşak başlılık ve acele davranmamak."** "Bu huyu sonradan mı kazandım, yoksa onunla mı yaratıldım ey Allah'ın Rasulü?" deyince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Bilakis onun üzerine yaratıldın"** buyurur. Bunun üzerine "Beni, Allah'ın ve Rasulü'nün sevdiği iki özellik üzere yaratan Allah'a hamd olsun"der. Bu hadisi Müslim ve diğer başka alimler rivayet eder.

Veya aslında asabidir; kendisine haksızlık edilmesinden rahatsızlık duyar. Fakat karşılığını Allah'tan bekleyerek sabreder. Cezalandırmaya gücü yettiği halde bağışlar. İmanı ona iyilik yapmayı ve cahilleri affetmeyi emreder. İşte bu dünya ve ahirette sevaba erişen ve Allah katında ve sonrasında insanlar arasında övülendir. O, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisinde güçlü ve kuvvetli olarak nitelenendir: **"Güçlü; güreşte galip gelen değildir. Bilakis güçlü, öfke anında nefsine hakim olandır."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Bu aynı zamanda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlinde kastedilendir**: "Kim, gerçekleştirmeye gücü yettiği halde öfkesini tutarsa Allah onu bütün mahlukatın önünde çağırır ve onu huriler arasında seçmekte serbest bırakır. Onu, onlardan dilediği ile evlendirir."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Allah bizleri ve sizleri öfkeden ve öfkenin kötü sonuçlarından korusun. Bizlere yumuşak başlılık ihsan eylesin. Şüphesiz O; işitendir ve yakındır: **(Rabbinizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği göklerle yer kadar olan cennete koşun. O takva sahipleri ki bollukta da darlıkta da Allah için harcarlar; öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah da güzel davrananları sever.)** (3/Âl-i İmran 133-134)

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Dinimizin öğretileriyle amel etmemiz ve Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in direktiflerini mutlaka yerine

getirmemiz gerektiğini bilin. Aynı şekilde nefislerimizi öfkeden alıkoymalı ve bize zarar ve pişmanlık getirebilecek konularda acele davranmamalıyız. Müslüman kimseden, gücü yettiğince basiretli ve yumuşak başlı davranarak, nefsinden ve şeytandan Allah'a sığınarak sinirlerine hakim olması ve öfkesini söndürmesi istenmektedir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, sahabilerinden birine yaptığı şu öğüde kulak verin. Buhari'nin Sahihi'nde rivayet ettiğine göre bir adam, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Bana bir öğütte bulun" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona **"Öfkelenme!"** buyurur. Adam bunu birkaç kez tekrar eder ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem her defasında **"Öfkelenme!"** buyurur. Hadiste kastedilen, kişinin öfkelendiği zaman, öfkenin etkisiyle hareket etmemesi, daha da ötesi öfkenin nüfuzunu gidermek için nefsiyle mücadele etmesidir. Çünkü öfke Ademoğluna sahip olunca, ona emreden ve yasaklayan o olur. Allah azze ve celle bu anlamda şöyle buyurur: **(Musa'nın öfkesi dinince levhaları yerden aldı. Onlardaki yazıda Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet vardı)** (7/el-Araf/154) Kişi nefsiyle mücadele edince nefsi öfkenin şerrini def eder ve öfke ondan hemen gider. O zaman sanki hiç öfkelenmemiş gibi olur. Kur'ân-ı Kerim'de, Allah azze ve celle'nin şu ayetleri ile buna işaret edilmiştir:**(Onlar, kızdıkları zaman da kızdıklarından kusurları affederler.)** (42/eş-Şura/37) **(Öfkelerini yutarlar ve insanları affederler.)** (3/Âl-i İmran /134)

İnsanların dünyasında öfke, iniş ve çıkış bakımından duruma göre değişir fakat şer'i çerçeve içinde şu üç derecenin dışına çıkmaz:

Birinci derece; itidal (ölçülü olma) derecesidir. Canını, dinini, namusunu ya da malını savunmak için öfkelenir. Şayet bu öfke olmasaydı toplum düzeninin temelden yıkılması ve karmaşanın yayılması ile yeryüzü bozulurdu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim malı uğruna öldürülürse o şehittir. Kim canı uğruna öldürülürse o şehittir."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve İbni Hibban rivayet eder.

İkinci derece; öfkenin ölçülü olmanın da altına düşmesidir. İnsanda öfkelenme özelliği iyice zayıflar veya tamamen yok olur. Bu durum şeriatça kötülenmiştir. Özellikle de, Allah'ın haram kıldığı şeylerle ilişkili olursa... Aişe radıyallahu anha şöyle der: **"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah yolunda cihad etmesi müstesna eliyle hiçbir şeye; ne bir kadına, ne de bir hizmetçiye asla vurmadı. Allah'ın haramlarından bir şeyin çiğnenmesi hariç kendine yapılan bir eziyet için asla sahibinden intikam almadı. Allah Teâlâ için intikam alırdı."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Üçüncü derece; öfkenin, aklın ve dinin üzerine çıkmasıdır. Belki de sahibini büyük suçlar ve günahlar işlemeye sevkeder. Bu engel ancak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in işaret ettiği şeyi yapmakla aşılır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biriniz öfkelenince sussun!"** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında iki kişi birbirine söver. Birinin yüzü öfkeden kıpkırmızı olur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ben bir söz biliyorum; kim onu söylerse hissettiği şey ondan gider: Euzü billahi mineşşeytanirracim / Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım."**

Öğretmen ve Öğrenci Âdâbı

Şeyh Usâme b. Abdullah Khayyât
13/07/1423 Hicri – 20/09/2002 Miladi

Dilediğini doğru yola yönelten Allah'a hamdolsun. O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederek O'na hamdederim. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Rabbi O'nu en güzel şekilde eğitmiş ve şereflendirmiştir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed'e, ailesine, O'nun âdâbıyla edeplenen ve yolunda yürüyen sahabilerine salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! O'nun rızasını kazanmak için yol arayın ve O'nu gözetin. Şüphesiz mutlu kişi, O'ndan hakkıyla korkan ve ahireti için dünyasından fedakarlık yapandır.

Ey müslümanlar!.. İlim öğrencilerinin ve eğitimli insanların taşıdığı en hayırlı ve üstün şey; sahibini düşmekten koruyan, aşağılık şeylerden kurtarıp yükselten; nefsî, aklî ve ilmî mükemmelliklere ulaştıran bir edeptir. Onunla, başarıdan büyük bir pay elde eder. Ümmetin yapısına sağlam bir taş koyar. Bu ilmi Allah rızasını elde etmek ve Allah'ın, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in lisanıyla bildirdiği va'dine nail olmak için talep eden müslüman ilim öğrencisine güzel bir örnek olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim kendisinde ilim aradığı bir yola koyulursa, Allah da bununla ona cennete giden bir yolu kolaylaştırır."** Bu hadisi Müslim Sahihi'nde, Ebu Davud ve Tirmizi Sünenleri'nde rivayet eder. Gaye ve beklenti olarak cennet ona yeter.

Ey Allah'ın kulları!.. Eğitim gören insanların âdâbının bu yüksek makamı ve yüce konumu, İslam ümmetinin düşünce önderlerinden ve alimlerinden bir çoğunu eğitim âdâbına önem vermeye, onları belli temellere oturtup açıklamaya iten unsur olmuştur. Bu edep kurallarının güzel yönlerini ve amaçlarını açıklayarak dikkatleri onlara çekmişlerdir. Bunu gerçekleştirmek için birçok eşsiz ve faydalı eser bırakmışlardır. Gazali'nin, Nevevi'nin İbn-i Haldun'un, İbn-i Cemaa'nın, İbnu'l Kayyım'ın, İbn-i Hacer'in ve çağlar boyu nesillerin eğitim ve öğretiminde etkili ve önemli bir yeri olan bu kapıdan geçen birçok kimsenin yazdığı eserlerde bu durum açıkça görülür.

Ey Allah'ın kulları!.. Eğitimin etkilerine verilen bu büyük önem sadece onun içerdiği amaç ve temelden, açıklama ve ayrıntıdan değil, bunun da ötesinde müslümanların çoğunluğunun nezdinde kazandığı gözle görülür ilgi ve gözetimden kaynaklanmaktadır. Bu ilgi ve gözetim; Allah katında büyük bir buğza neden olan ve O'nun **(Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınızı söylemeniz, Allah yanında şiddetli bir buğza sebep olur)** (61/es-Saff/2-3) kavlinde zikrettiği kötü duruma düşme korkusuyla ilimle amelin, kaidelerle davranışların, teoriyle pratiğin birlikte olmasına ısrarla gayret etmede kendini göstermektedir. Böylece bu edep kuralları uygulamadaki etkili faal rolünü almıştır. Sonucunun güzelliğini ve hazinesinin değerini ortaya koyarak, ilim ve amel arasındaki bağların mutlak kurulmasına en güzel delil oldu. Bu nedenle, eğitim veren insanların yüce konumunu ve eğitim görenlerin yüksek âdâbını ortaya koyan parlak örneklerde bu temiz filizin ürününün kendini göstermesi şaşılacak bir şey değildir. İmam Şafiî rahimehullah, hocası İmam Malik rahimehullah'ın yanında Muvatta okurkenki halini anlatarak şöyle der: "Malik rahimehullah'ın önünde onun

heybetinden, sesini duymasın diye kağıdı yavaşça çevirirdim." İmam Şafiî'nin öğrencisi ve mezhebini nakledenlerden biri olan Rabi' b. Süleyman rahimehullah şöyle der: "Vallahi; heybeti nedeniyle, Şafiî bana bakarken su içmeye cesaret edemedim." Hafız Şu'be b. Haccac rahimehullah şöyle der: "Bir adamdan hadis işitince yaşadığı sürece onun kölesi olurum." İmam Ahmed rahimehullah hocası İmam Şafiî rahimehullah'ın oğluna şöyle der: "Baban, her seherde kendileri için dua ettiğim beş kişiden biridir." İmam Şafiî'nin oğlu "Neden?" der. İmam Ahmed rahimehullah şöyle der: "Şüphesiz Şafiî dünya için güneş ve vücut için afiyet gibiydi. Bak bakalım bu ikisinin yerini tutacak var mı?" Selef alimlerinden biri hocasına giderken yolda sadaka verir ve şöyle derdi: "Allah'ım! Hocamın ayıbını benden gizle ve ilminin bereketini benden giderme!"

Ey Allah'ın kulları! Bunun gibi daha sayılamayacak bir çok parlak örnek vardır. Hafızalarda acaba bunlardan geriye ne kaldı? Son zamanlarda onlardan hafızalarda hiçbir şey kalmamışsa bu noktadaki eksiklik ve kusur gayet açıktır. Kusur sahiplerinin, kusurlarına asılsız özürlerle bahane aramaları doğru değildir. İlkeler aynı ilkeler, sabit değerler aynı sabit değerler ve edep kuralları aynı edep kurallarıdır. Onlara sarılanlar da bizim gibi insanlardır. Fakat onlar Allah'a karşı samimi oldular ve Allah da onları doğruladı. Allah için ihlaslı oldular ve Allah da onları seçti. Öğrendikleriyle amel ettiler. Allah da onları şereflendirdi ve üstün kıldı. Güzel yaşantılarını ve temiz hatıralarını kalıcı kıldı.

Allah'ın kulları!.. Allah için ihlasla yapılmasını sürekli gözeterek amellerin kabul edilme şartı olan niyetin tashihi, eğitim görenlere şefkatle yaklaşmak; onlara çocuklarından öğüdü esirgemeyen, onları güzel ahlaka alıştıran ve kötü huylardan nefret ettiren, bunu akıllarının ve anlayışlarının alabileceği şekilde ve azarlamadan yapan, davranışı söylediğini yalanlamasın diye ilmi ile ameli birbirine uyan şefkatli ve merhametli bir babanın gözüyle bakmak... İşte bunlar mutlaka özen gösterilmesi gereken şeylerdendir. Umulur ki yeniden bunlarla amel edilir ve eğitim verenlerle eğitim görenlerin edep kuralları hakkıyla yerine getirilir. Ümmetin benliğini oluşturan direklerden, gelişmesinin en önemli unsurlarından ve ümmetler arasındaki layık olduğu yeri alması için Allah'ın kendisine yazdığı hayırlı ümmet olma vasfının faktörlerinden biri olan İslamî eğitim yapısının temelleri sağlamlaştırılır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Size "Meclislerde yer açın" denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size "Kalkın" denilince de kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.)** (58/el-Mücadele/11)

Allah'a hamdolsun. O'nu her türlü noksanlıktan tenzih ederek O'na hamdederim. O, dilediğini hidayete erdirir ve istediğini yapar. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Övgüye layık edebin ve olgun ahlakın sahibidir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, olgun akıl ve doğru görüş sahibi sahabilerine salât ve selam eyle!

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Müslümanların eğitim mirasında üzerinde durulması ve düşünülmesi gereken çok değerli şeyler vardır. Bunlardaki sayılamayacak kadar çok dersler ve ibretlerle, örnekler ve şahitlerle amel etmeye çalışmak gerekir. Bunlardan biri de Mü'minlerin Emiri Ali radıyallahu anh'tan rivayet edilen şu öğüttür: "Öğretmenin senin üzerindeki bir hakkı da; insanlara genel olarak

selam verirken onu ayrıca selamlaman ve önünde oturmandır. Onun yanında asla elinle işaret etme ve gözlerini başkasına çevirme. Ona asla “Falan kişi senin söylediğinin tersini söylüyor” deme. Onun yanında kimsenin dedikodusunu yapma. Onun meclisinde gizlice başkasıyla konuşma ve elbisenle oynama. Canı istemediği zaman ısrar etme. Onunla uzun süre oturmaktan bıkma. Çünkü o hurma ağacı gibidir. Ondan senin üzerine ne zaman bir şey düşecek diye bekle.”

İşte bunlar kendileriyle edepleneni en yüce makamlara ve en yüksek derecelere yükselten değerli nitelikler ve güzel edep kurallarıdır. Kişiyi, arzu ettiği kurtuluşa ve güzel sona eriştirir.

Allah’tan hakkıyla korkun ey Allah’ın kulları!.. Kendisiyle Allah’ın rızasına ulaşacağınız her edep kuralına sarılmaya gayret edin. Takvâ sahiplerinin önderi, nebilerin sonuncusu ve alemlere rahmet olarak gönderilen efendimize salât ve selam da bulunun. Şüphesiz sizler Allah’ın Kitabı’nda bununla emrolundunuz. Allah subhânehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey mü'minler! Siz de ona salât ve selam edin!)** (33/el-Ahzâb/56)

İslam Kolaylık Dinidir

Şeyh Salih b. Humeyd
20/07/1423 Hicri – 27/09/2002 Miladi

Allah'a hamd olsun. Vakitleri döndüren, azıkları kolaylaştıran, gökleri ve yeri yaratan Allah'a hamd olsun. O'na hamd eder ve O'na şükrederim. O, nimetlerini ve ihsanını bizlere devamlı bağışlar. O, üstünlük ve cömertlik sahibidir. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Bizleri, kendisine ibadet için yaratmış ve bizlere ibadet yollarını kolaylaştırmıştır. Ve şehadet ederim ki efendimiz ve nebimiz Muhammed Allah'ın kulu ve rasulüdür. Hoşgörülü hanif dinini ve kolay şeriat kurallarını getirmiştir. Allah'ım!.. Yaratılmışların en üstünü ve insanların en şereflisi, kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına, tabiine ve iyilikle onlara uyanlara din gününe kadar salât ve selam eyle.

Bundan sonra... Ey insanlar! Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin. Gafletten sakının. Ölüm bütün yaratıklar üzerine yazılmıştır. Bütün herkes hesaba çekilecektir. Ölüleri gömüyor, onları kabirlerine bırakıyor ve miraslarını yiyorsunuz. Sanki sizler onlardan sonra kalıcı gibisiniz. Olaylardan ders alın ve uyanın. Şüphesiz izzetten sonra zillet, yaşamdan sonra ölüm, dünyadan sonra ahiret vardır.

Her şeyin bir hesabı ve her ecelin yazılı bir süresi vardır. Her iyiliğin bir sevabı ve her kötülüğün bir cezası vardır. **(Yoksa kötülük işleyenler kendilerini, inanıp iyi ameller işleyen kimselerle bir tutacağımızı mı sandılar?)** (46/el-Casiye/21)

Ey müslümanlar!..Vakit geç olmadan ölümün sıkıntılarına hazırlanın. İslam şeriatı şeriatların sonuncusudur. Allah onu yeryüzünün doğusundaki ve batısındaki, erkek ve kadın, güçlü ve güçsüz, zengin ve fakir, alim ve cahil, sağlıklı ve hasta tüm insanlara indirmiştir. Bu nedenle -Allah'ın ihsanı, lütfu ve hikmeti ile- anlaşılması kolay ve amel edilmesi kolay olarak gelmiştir. Bütün insanlara şamildir ve mükelleflerin hepsi ona güç yetirir.

İslam dini, azimetten sonra ruhsattır. Zorluk değil kolaylıktır. Ümmetin üzerinden zorluğu kaldırır. Kolaylaştırmak bu dinin amaçlarından biridir. Hükümlerinde ve inançlarında, ahlakında ve sosyal ilişkilerinde, temellerinde ve teferruatında şeriatın genel niteliğidir. Lütfu ve keremi ile Rabbimiz kullarına zorlukları yüklememiş ve insanlara eziyet vermeyi dilememiştir. Dinini yumuşaklık ve kolaylık amacı ile indirmiştir. Allah'ın şeriatı tevhitte doğruluk ve uygulamada -Allah'a hamdolsun- hoşgörüdür. **(Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez.)** (2/el-Bakara/185) **(Allah sizden hafifletmek ister. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.)** (4/en-Nisa/28) **(Allah sizi seçti. Dinde de hiçbir güçlük yüklemedi. Atanız İbrahim'in milleti (kıldı.) Size müslümanlar adını verdi.)** (22/el-Hacc/78)

Şeriatın kuralları müslümanın nefsine hoşgörü, zorluktan ve meşakkatten uzaklık, Allah'ın rahmetine ve bağışlamasına bağlılık duygusu yerleştirir. **(Allah hiçbir kimseye ona verdiğinden başkasını yüklemez.)** (65/et-Talak/7)

Ey Allah'ın kulları!.. Kolaylık, nefsi zorlamayan ve vücuda ağır gelmeyen her ameldir. Zorluk ise nefsi zorlayan ve vücuda zarar veren her şeydir. Sahih bir hadiste şu

bildirilir: **“Şüphesiz ki bu din kolaylıktır; onda yumuşaklıkla ilerleyin.”** Mihcem b. El-Ezra’ radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Şüphesiz dininizin en hayırlısı en kolay olanıdır. Şüphesiz siz, dininizin en hayırlısı en kolay olanıdır. Şüphesiz dininizin en hayırlısı en kolay olanıdır.”** Bunu üç kere söyler. Başka bir rivayette ise şu zikredilir: **“Şüphesiz kendisiyle kolaylık istenen bir ümmetsiniz.”** Bu hadisi, İmam Ahmed sahih bir senetle rivayet eder.

Ey müslümanlar!.. İşte bu Rabbimizin Kitabı’nda ve Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in şahsında, dinin temellerinde ve alt gruplarında kendini gösteren kolaylık anlayışından ve kolaylaştırma görüntülerinden bir kısmıdır. Allah; Kur’ân-ı Kerim’i okunması kolay, anlaşılması kolay, düşünmesi ve hatırlanması kolay bir şekilde indirmiştir. **(Andolsun ki biz Kur’ân’ı öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan yok mu?)** (54/el-Kamer/22) **(Biz Kur’ân’ı, sadece onunla Allah’tan sakınanları müjdeleyesin ve şiddetle karşı çıkan bir topluluğu uyarasın diye senin dilinle kolaylaştırdık.)** (19/Meryem/97)

Allah’ın Kitabı’nın ezberlenmesi kolaydır. Akıllar onu idrak eder ve kalpler O’nunla yumuşar. Dinlemesi zevklidir ve usandırmaz. Bununla beraber O’nda ancak ilimde derinleşenlerin anlayabileceği ince bilgiler ve sırlar da vardır. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’i ise Allah, bütün alemlere rahmet olarak göndermiştir. O, mü’minlere karşı şefkatli ve merhametlidir. Onlara düşkündür. Onlara zorluk ve sıkıntı veren şey O’na ağır gelir. Onların üzerindeki yükleri ve bağları kaldırır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz ki Allah beni zorlayıcı ve inatçı olarak göndermedi. Fakat beni öğretici ve kolaylaştırıcı olarak gönderdi.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder, lafzı Müslim’e aittir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendinden bahsederek şöyle buyurur: **“Bana gelince bazen oruç tutarım ve bazen tutmam, gece namazı kılarım ve uyurum, et yerim ve kadınlarla evlenirim. Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir.”** Mü’minlerin annesi Aişe radıyallahu anha şöyle der: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem insanların yapmış olduğu şeyi severdi.”

Dinin usullerine ve inanç kurallarına gelince, onlar da talepleri kolay olarak gelmiştir. Allah’a, isimlerine ve sıfatlarına imanla; meleklere, kitaplara ve peygamberlere imanla; ahiret gününe, hayrı ve şerri ile kadere imanla ilgili delilleri açıktır. Bunun işaretleri göklere, yere ve diğer mahlukata bakmakla, yeryüzünde yolculuk yapmakla ve geçmiş ümmetlerin izlerinden ibret almakla açıkça görülür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in ashabının ve onlardan sonra gelen tabiinin tutum ve davranışı buna delil olarak yeterlidir. Onlar asla zorlamada bulunmaz, çokça soru sormaz ve anlaşmazlık çıkarmazlardı. Abdullah b. Mes’ud radıyallahu anh şöyle der: Güç beğenir olmaktan ve aşırı incelemekten sakının. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in ve ashabının üzerinde bulunduğu bilinen yola sarılın. Bu yol; kolaylıktır. Güç beğenir olmaktan ve zorlamadan, şiddetten ve gereksiz yere aşırı incelemekten uzak durmaktır.

Şeriatın hükümlerine gelince; onlar da mükelleflerin hallerini ve sağlık, hastalık, ikamet, yolculuk ve zor durumda olma gibi şartlarını gözetmiştir. Allah’ı birlemekten (tevhitten) sonraki en büyük ibadet farz namazlardır. Vakitleri fecrin doğuşuna; güneşin zevaline, gölgesine ve batışına bağlanmıştır. Doğu ile batı arası kıbledir. Taharette ise su iki kulleye (yaklaşık 270 litreye) ulaşınca pislik taşımaz. Su kullanımı güç olursa taharet için teyemmüm yapılır. Müslüman ayakta namaz kılar. Buna gücü yetmezse yattığı yerde kılar: **(Allah kimseye taşıyabileceğinden fazla yük**

yüklemez.) (2/el-Bakara/286) İhtiyaç anında öğle ile ikindiyi, akşam ile yatsıyı birlikte kılar. Yolcu olan kişi dört rekatlı farz namazları iki rekat olarak kılar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, çokça namaz kılan bir kadından bahsedilir. Şöyle buyurur: **"Gücünüz yettiği kadarını yapın. Allah'a yemin olsun ki, siz (ibadet etmekten) bıkıncaya kadar Allah (sevap yazmaktan) bıkmaz."** İnsanlara imamlık yapan namazı hafif tutsun. Çünkü onların arasında hasta, güçsüz ve ihtiyaç sahibi olan vardır. Oruç, mukim (yolculukta olmayan) ve sağlıklı kimseden talep edilir. Yolcunun ve hastanın orucunu bozmasına izin verilmiştir. **(Öyle ise sizden Ramazan ayına ulaşanlar onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez.)** (2/el-Bakara/185) Sadece güç yetirebilene zekat, hac ve cihat vardır.

Kadın için, kendisine uygun ve durumunu gözeten özel hükümler vardır. Deliden, çocuktan ve uyuyandan kalem (sorumluluk) kaldırılmıştır. Ümmet hata ile unutkanlıkla ve ikrah ile (başkaları tarafından zorlanarak) yaptıklarından sorumlu değildir.

Eşyada asıl olan helallik ve temizliktir. Meşakkat, kolaylaştırmayı gerektirir: **(Fakat kim mecbur kalırsa saldırmamak ve haddi aşmaksızın (yerse) ona da günah yoktur.)** (2/el-Bakara/173) Kötülük, olduğu gibi yazılır ya da Allah onu bağışlar. İyilik ise on katı yazılır, Allah onu da çoğaltır.

İbadetlerden ve taattan kasıt, nefsin doğruluğu, sapmadan ve eğrilikten korunmasıdır. Yoksa kasıt, en ince noktasına kadar araştırmak ve tek tek saymak değildir. Bilakis doğrultun ve yaklaştırın. Doğru olun ve saymayın. Amellerden gücünüz yettiği kadar yapın. Doğruluk, nefsi uyarıcı kolaylık ve ibadetten alınan lezzet miktarınca olur. Kul, zorluk ve bıkkınlığa düşünce ibadetin lezzetini kaybeder ve huşuyu sağlayan etkenlerden uzaklaşır.

Daha da ötesi dinimiz bizlere, nefislerin yaratılış gereği kendisine yöneldiği, gönüllerinin ferahladığı ve kendisiyle gurur duyduğu bayramlar ve Cuma gibi, kokular ve elbiselerle süslenmek ve güzelleşmek gibi, yıkanmak gibi, Kur'an okurken ve ezan okurken sesi güzelleştirmek gibi ibadetler belirlemiştir: **(Ey Adem oğulları! Her mescidde zinetinizi giyin. Yeyin, için, fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.)** (7/el-A'raf/31) **(De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki: Onlar, dünya hayatında ve özellikle Kıyamet gününde mü'minlerindir.)** (7/el-A'raf/32)

Ey müslümanlar! İslam dinine mensup insanların bütün işlerde iki yüzlülük yapmadan, hakka ve doğru yola haksızlık etmeden yumuşaklık ve kolaylaştırma yolunu seçmeleri gerekir. Eğitim ve öğretimde, Allah'a davette kolaylaştırıcı olun. Öğrencilere ve davete muhatap insanlara yumuşak davranın. Musa aleyhisselam salih kula şöyle demişti: **(Sana öğretilenden, bana, doğruyu bulmama yardım edecek bir bilgi öğretmen için sana tabi olayım mı?)** (18/el-Kehf/66) Sonra şöyle demişti: **(Unuttuğum şeyden dolayı beni kınama, işimde bana zorluk çıkarma)** (18/el-Kehf/73)

İnsanları kolay işlere yönlendirin. Onlara zorlukları yüklemeyin ve zor işlerle sorumlu tutmayın. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. **"Yumuşak huyluluk hangi şeyde olursa onu güzelleştirir. Hangi şeyden de çekilip alınırsa onu çirkinleştirir."** Bu hadisi, hasen bir senetle Tirmizi rivayet eder.

Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yumuşak başlı ve kolay olan, insanlara kolaylık ve yakınlık gösteren her kimse cehenneme haram olur."**

İlim ehlinin de fetvalarda kolaylaştırma yönünü göz önünde bulundurması ve fetva soranların durumlarını gözetmesi gerekir. Hakkı ve doğruyu gözetmekle birlikte onları, zorluklardan uzaklaştırmaları gerekir. Süfyân es-Sevri rahimehullah şöyle der: "Bilgi, güvenilir kimseden edinilen kolaylıktadır. Zor olanı söylemeyi ise herkes becerir." İbrahim en-Nehai rahimehullah da şöyle der: "İki işten birini tercih etmekte tereddüt edersen, daha kolay olanının Allah'a daha sevimli olduğunu düşün!" Şa'bi rahimehullah ise şöyle der: "İki şey üzerinde tereddüt edersen, onların en kolayı Allah'a en yakın olanıdır." Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez.)** (2/el-Bakara/185)

Minberlere çıkan ve meclislerin baş köşesine oturanların yumuşak söz söylemesi ve insanlara yumuşaklıkla nasihat etmesi gerekir. Nasihat edilenlerin, Rableri hakkında güzel zanda bulunmalarına yardımcı olmalıdır. Çünkü dininizin en hayırlısı, en kolay olanıdır. Bedevi, Mescid'e işediğinde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sahabilerine şöyle buyurur: **"Onu rahatsız etmeyin!"** (Yani işemesini kesmeyin!) **"Sizler ancak kolaylaştırıcılar olarak gönderildiniz."** İşte bu davette hikmettir. Hüccetin sağlıklı olarak sunulması ve nasihatte samimiyettir.

Ey müslümanlar! Allah'ın şeriatının tümü kolaylık ve hoşgörüdür. Kolaylık alanları sayılamayacak kadar çoktur. Sosyal ve ikili ilişkilerdeki kolaylaştırma en önemli isteklerdendir. Mehir, nafaka, borcu geri isteme ve borçluya süre tanıma gibi parasal haklarda kolaylık gösterin. **"Kim darda olana bir kolaylık gösterirse Allah da ona dünyada ve ahirette kolaylık gösterir. Her kim bir mü'minin dünya sıkıntılarından bir sıkıntısını giderirse Allah da onun Kıyamet günü sıkıntılarından bir sıkıntısını giderir."** İşçilere, memurlara ve hizmetçilere kolaylık gösterin. **"Onlara güçlerinin yetmeyeceği şeyler yüklemeyin. Onlara (bir görev) yüklediğinizde onlara yardım edin."**

Yöneticilere, babalara ve annelere, eşlere ve sorumluluk sahibi herkese düşen görev; idaresi altında bulunanlara şefkatli davranmaktır. Affedin ve bağışlayın. Allah'ın sizleri bağışlamasını istemez misiniz?! Güzellikle geri çevirin. İtaat edilmek istiyorsan güç yetirilebilen şeyi emret! Nefret ettirme ve zorlama! **(Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi. Şu halde; onları affet, bağışlanmaları için dua et!)** (3/Âl-i Imrân/159) Ufak tefek hataları bağışlayın ve özürleri kabul edin. Görmezden gelin. İnsanları selamete sevkedin. Düzeltin, yaklaştırın ve müjdeleyin.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Allah her şahsı ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar. Herkesin kazandığı hayır da şer de kendinedir. Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma! Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme! Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim Mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et!)** (2/el-Bakara/286)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'ân ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluyla faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Allah'tan kendim için, sizin için ve tüm

müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Sizler de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Hakkı buyuran ve doğru yola ileten Allah'a hamdolsun. O'nu her türlü noksanlıktan tenzih ederek O'na hamdederim. O bize yeter ve O, ne güzel vekildir. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Eşi ve benzeri yoktur. Ve şehadet ederim ki; efendimiz ve nebimiz Muhammed, Allah'ın kulu ve rasulüdür. Kolaylık ve şefkat getirmiştir. Allah O'na, ailesine, hidayet ve takvâ sahibi sahabilerine, tâbiîne ve onlara iyilikle uyanlara din gününe kadar salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Çoğunlukla; dini anlayışın azlığı, şeriatın amaçlarını ve dinin temel kurallarını bilmeme, bilgisizlik zorlamaya ve aşırılığa neden olur. Bazen de, nefislerin heva ve heveslerinden kaynaklanan etkenler buna yolaçabilir. Sahih bir hadiste şöyle buyurulur: **"Kim dinde aşırı gidip zorluk çıkarırsa mutlaka ona güç yetiremez hale gelecektir. Bu nedenle, onda yumuşaklıkla ilerleyin."** İbnu'l Münzir şöyle der: "Bu hadiste, peygamberliğin temel işaretlerinden bir işaret vardır. Dinde aşırı ve müşkülpesent olanların sonunda yaptıklarına güç yetiremez olduğunu biz de gördük, bizden önceki insanlar da gördü.

Burada kastedilen, dinde ve ibadette en güzelini talep etmek değildir. Çünkü bu, iyi işlerdendir. Bilakis burada kastedilen, bıkkınlığa yol açan aşırılık ve daha faziletli olanın terkedilmesine sebep olan nafilelerde aşırılıktır.

Bu konudaki anlayış azlığının bir göstergesi de birtakım insanların bazı yan konularda ve ibadetlerde aşırı titizlik gösterip dedikodu, laf taşıma, iftira, haset, başkalarının kusurlarını araştırma, kendisine muhalefet eden kardeşlerine tuzak kurma, muhbirlik yapma ve insanların mallarını haksız yollarla yeme gibi kötülüğü bilinen büyük günahlarda gevşeklik göstermesidir.

Ey müslümanlar!.. Kolaylaştırma ve aşırılıktan sakınma hakkındaki bu konuşmadan inanç, ahkam ve ahlak gibi dini konularda gevşeklik göstermeye, İslam'ın hükümlerini terketmeye, dine ve hakka yardımcı olmamaya çağrı anlaşılmamalıdır. Erkek ve kız çocuklarının eğitimini ihmal etmek, onları sapık inançların ve ateist akımların yağmasına terketmek, kolaylık göstermek değildir. Uygarlık, bağnaz davranmama ve zaman değişikliği bahanesiyle İslam'ın hükümlerine bağlılıktan uzak olmalarına göz yummak, haram eğlencelerden ve günaha sevk eden faktörlerden korunmamak kolaylaştırma değildir.

Kendisini kültürlü kesime mensup görüp de İslam düşmanları önünde İslam'ın hoşgörüsünden bahseden, dinin hükümlerinden ve öğretilerinden tamamen kendisini soyutlayan, sonra da hayırlı ve salih insanlara karşı en şiddetli düşmanlığı gösteren; daha da ötesi çağa ayak uydurma bahanesiyle dinde kolaylık tezlerini İslami daveti baskı altına alma ve hakkı sindirme yolunda kullananların tutumu asla dindeki kolaylık anlayışından değildir!..

Dikkat edin!.. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin! Kolaylaştırın ve zorlaştırmayın. Çünkü sizler ancak kolaylaştırıcılar olarak gönderildiniz. Sonra; müjdeci ve uyarıcı,aydınlatan nur kaynağı ve alemlere rahmet olarak gönderilen peygamberiniz, rasullerin efendisi Muhammed'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz, Kitabı'nda sizlere bunu emretmiş ve şöyle buyurmuştur: **(Muhakkak ki Allah ve**

melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin) (33/el-Ahzab/56)

Allah’tan Korkmak

Şeyh Usâme b. Abdullah Khayyât
05-08-1423 Hicri – 11-10-2002 Miladi

Kendisini dost edinene yeten Allah’a hamdolsun. O’nu her türlü noksanlıktan tenzih ederek O’na hamdederim. O, ancak kendisine ibadet etmemizi ve yalnızca kendisinden korkmamızı emretmiştir. Şehadet ederim ki, Allah’tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O’nun kulu ve rasulüdür. Mevlâsına en iyi tevekkül edendir. Böylece Allah O’nu desteklemiş, korumuş ve kulları arasından seçmiştir. Allah’ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed’e, ailesine ve Allah’tan başka hiç kimseden korkmayan ashabına salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah’ın kulları! Allah’tan hakkıyla korkun! Bilin ki sizler O’na kavuşacaksınız ve her nefis kazandığı ile ödüllendirilecek: **(Kim zerre miktarı bir hayır yaparsa onu görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük yaparsa onu görecektir.)** (99/ez-Zilzal/7-8)

Ey müslümanlar!.. Maddi uğraşlara dalınan, maddeye yönelinen ve madde ile meşgul olunan bir anda kişi unutmaması gereken şeyleri unutur. İnanç esasları, tevhidin asılları ve iman kaideleri gibi gafil olması caiz olmayan şeylerden gafil olur. Sonra bir de ne görsün; tehlikeler kendisini kuşatmış, fitneler baş göstermiş ve aksilikler onu beklemektedir. Derdi başından aşmış ve kendinden geçmiştir. Korku onu, işlerini düzeltecek çabada bulunmaktan alıkoyar. Ne olacağını bilmediği bir istikbalden endişe duyar. Henüz yüzünü göstermemiş ve sonucu bilinmeyen gelecekten kaygılanır. Sonuçta, kendisinden korkulması doğru olmayan şeylerden korkar. Mü’minin Allah’ı birlediğini ve O’na iman ettiğini unutması doğru olur mu? Sabah-akşam Rabbi’nin Kitabı’nı okurken bunu nasıl unutabilir? Rabbi’nin Kitabı’nda O’nun, Allah’tan başkasından korkmamayı ve yalnızca O’ndan umut etmeyi emrederek tevhidi açıkladığını ve bütün şirk unsurlarını kökünden kopardığını görür. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Şüphesiz Tevrat’ı biz indirdik ki, onda bir hidayet ve nur vardır. Teslim olmuş olan peygamberler, Rabbaniler ve bilginler de Allah’ın Kitabı’nı korumaları istendiğinden, onunla yahudilere hükmederlerdi. Hepsi de onun üzerine şahittiler. O halde insanlardan korkmayın benden korkun. Benim ayetlerimi az bir paraya satmayın. Kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar kafirlerin ta kendileridir.)** (5/el-Maide/44) Ve şöyle buyurur: **(Bu şeytandır, ancak kendi dostlarını korkutur. Eğer gerçek mü’minlerseniz, onlardan korkmayın, benden korkun.)** (3/Al-i İmran/175) Yani, alimlerin genelinin açıkladığı gibi kendi dostları aracılığı ile korkutur.

Bu korku makamların en yükseği ve şereflisi, sıfatların en değerlisi ve yücesi olduğuna göre bunun, Allah’ın haklarında **(Üstlerinde her hususta hakim olan Rablerinden korkarlar ve emrolunduklarını yaparlar)** (16/en-Nahl/50) buyurduğu, Allah’a yakın meleklerin sıfatı olmasına şaşmamak gerekir. Allah Subhanehu, peygamberler hakkında da şöyle buyurur: **(Onlar Allah’ın gönderdiklerini tebliğ ederler, O’ndan korkarlar, Allah’tan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.)** (33/el-Ahzab/39) Bu sıfat aynı zamanda Allah’ın mescidlerini imar edenlerin sıfatlarındandır. Allah Teâlâ, onlar hakkında şöyle buyurur: **(Allah’ın mescidlerini ancak Allah’a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve**

Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte bunların doğru yola ermişlerden olmaları umulur.) (9/et-Tevbe/18)

Allah'ın kulları! Yalnız Allah'tan korkmalı ve O'ndan başkasından korkmamalıdır. Çünkü Allah Subhanehu mahlukatın bütün işlerini idare edendir. O, ölmeyen diridir. Bütün yaratıklar O'nun kudret ve iradesi ile ayakta durur ve O'na muhtaçtır. O'nun dışındakiler ise fani ve acizdir. Kendisi için dahi fayda sağlama ve zararı defetme gücüne; öldürme, yaşatma ve yeniden diriltme gücüne sahip değildir. Kalbi, Rahman'ın parmaklarından iki parmağı arasındadır, onu dilediği gibi döndürür. Bu; İmam Müslim'in Sahihi'nde, Abdullah b. Amr radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet ettiği hadiste bildirilmiştir. Bütün yaratıklar gerçekte, Allah Teâlâ'nın takdir ettiği kaderlerin yerine gelmesine araç olmaktan başka bir şey değildir. Bunu; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in, amcasının oğlu Abdullah b. Abbas radıyallahu anhuma'ya yaptığı meşhur vasiyette söyledikleri çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır: **"Bil ki, millet sana bir şeyle fayda vermek için toplansa Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şeyle zarar vermek için toplansalar Allah'ın senin için yazdığının dışında bir şeyle zarar veremezler. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu."** Bu hadisi, İmam Ahmed rahimehullah Müsned'de, Tirmizi Sünen'de ve Hakim Müstedrek'te sahih bir senetle rivayet eder.

Böylece, Allah'tan korktuğunu ve aynı şekilde Allah'tan korkmayan kimseden de korktuğunu söyleyenin bu sözünün yanlış olduğu bilinir. Çünkü bu, alimlerin belirttiği gibi, batıl bir sözdür. Bilakis kula düşen, yalnızca Allah'tan korkmaktır. Allah'tan korkmayan kimseye gelince; o, kendisinden korkulmayacak kadar aşağılıktır. Şeytanın dostlarından, zalim biridir. Allah Teâlâ, ondan korkmayı yasaklamıştır. Ondan gelebilecek eziyetten korkmaya gelince; bu eziyet ancak Allah'ın onayıyla gerçekleşir. Allah, onun şerrini defetmeyi dilerse defeder. Çünkü bütün işler O'nun elindedir. İşlediği kötülükler nedeniyle kula onu musallat etmiştir. Kul, Rabbinden hakkıyla korkunca ve O'na tevekkül edince, O'na tevbe edip O'ndan bağışlanma dileyince bütün şerlilerin şerrinden onu korur, ona kimseyi musallat etmez. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter.)** (65/et-Talâk/3) Ve şöyle buyurur: **(Sen onların içinde olduğun halde Allah, onlara azap edecek değildi. Ve onlar mağfiret dilerken de Allah onlara azap edecek değildir.)** (8/el-Enfâl/33)

Dikkat edin bu korkunun sonuçları belli ve etkileri gayet açıktır. Amelin, Allah Teâlâ'ya has kılınmasına ve sürekliliğine yol açar. Allah'ın, mü'min kulları için yazdığı üstünlüğe giden yoldur. Nefsi zilletten korumanın yoludur. Güzel ahlakla donanmaya ve çirkin huylardan nefret etmeye çağırır. Dünya ve ahiret mutluluğunun nedenidir. Ahiret gününün korkusundan emin kılar. Cenneti kazanmaya ve cehennemden kurtuluşa götürür.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Bir kısım insanlar mü'minlere "Düşmanlarınız size karşı toplandılar; aman sakının onlardan!" dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha artırmış ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!" demişlerdir. Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri geldiler. Böylece, Allah'ın rızasına uymuş oldular. Allah, büyük kerem sahibidir.)** (3/Âl-i Imrân/173-174)

Allah beni ve sizleri Kitabı'nın hidayeti ve Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile mübarek kılsın. Bu sözümü söyler; Yüce Allah'tan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Sizler de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Salihlerin dostu Allah'a hamdolsun. O'nu her türlü noksanlıktan tenzih ederek O'na hamdederim. O, tevekkül eden kullarını sever. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Takvâ sahiplerinin önderi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına, tâbiîne ve iyilikle onlara uyanlara din gününe kadar salât ve selam eyle!..

Bundan sonra.. Ey Allah'ın kulları! Allah Teâlâ'nın, **(Kulları içinden ancak alimler, Allah'tan (gereğince) korkar)** (35/el-Fâtır/28) kavlinde; Allah'ı bilmenin O'ndan korkmaya etkisi olduğuna açık bir işaret vardır. Kişi Allah'ı daha çok bildikçe O'ndan korkusu daha çok olur. Böylece, Allah'tan korkmayı öğretmede ilmin etkisi ortaya çıkmaktadır. Bu da, Allah'ı bilmeyi sağlayan ilme eksiksiz şekilde özen göstermeyi gerektirmektedir. Onu mükemmel bir şekilde gözetmeyi, üzerine düşmeyi, onu yaymaya çalışmayı ve ona davet etmeyi gerektirmektedir.

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Seçkin peygamber'e salât ve selamda bulunun. Sizlere bunu, Rabb celle ve alâ emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Putları Kırmak Vaciptir

Şeyh Suud eş-Şureym
12-08-1423 Hicri – 18-10-2002 Miladi

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder ve O'ndan yardım dileriz. O'ndan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür.

(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin!) (3/Âl-i Imrân/102)

(Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir.) (4/en-Nisâ/1)

(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur.) (33/el-Ahzâb/70-71)

Ey insanlar!.. Geçmiş zamanlarda, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in peygamber olarak gönderilmesinden önce, peygamberlerin gönderilmediği bir dönemde insanlar koyu bir cahillik içerisindeydi. İnsanlar, ruhi yardımdan ve ilahi nurdan kopmuştu. Bu nedenle sapık inançların ve kanunların, nefislerin karanlıkları onlara musallat oldu. Zeki ve marifetli insanın; içerisinde kendisiyle hidayeti bulabileceği ve sapıklıktan kurtulabileceği bir ışık parıltısı dahi bulamayacağı, birbiri üstüne çökmüş karanlıklar... İçerisindeki insanların, hayati konularda gelişigüzel davranmasına yolaçan karanlıklar... Üzerine çullandığı topluluğun akıllarını ve dinlerini, ibadet ettikleri ilahlarını kendi elleriyle yapacak hale getiren karanlıklar... Oysa onları da, onların ibadet ettikleri ilahları da Allah yarattı. Fakat onlar; kör ve sağır oldular, saptılar ve saptırdılar. Sonra sapıklıkları daha da ileri gitti ve taşlara, ağaçlara, putlara taptılar. İnsanlıklarının kaybolması ve akıllarının istikrarsızlıktan sonra iflas etmesi onları bu şekilde kandırdı. Fıtratları intihar etti ve insan şeklinde dolaşan boş bir ceset haline geldiler. İbni Abbas radıyallahu anhuma, bu dönemle ilgili olarak şöyle der: "Nuh'un kavmindeki putlar daha sonra Araplar'ın oldu. "Vedd", Devmetu'l Cendel'de Kelb kabilesinin oldu. "Suva'", Huzeyl kabilesinin; "Yeğûs", Murad kabilesinin, daha sonra da Sebe'deki Curf'ta Beni Katîf kabilesinin; "Yeûg", Hemedân kabilesinin oldu. "Nesr" ise; Hımyer'in, Zü'l Kulâ' ailesinin oldu. Bunlar, Nuh aleyhisselam'ın kavminden salih insanların isimleridir. Onlar ölünce şeytan kavimlerine, toplandıkları yerlere putlar dikmelerini ve bu putları onların isimleri ile isimlendirmelerini fısıldadı. Onlar da bunu yaptı. Onlar ölünce ve ilim silinip yokolunca da bu putlara ibadet edildi." Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Putlara ibadetten önce Araplar, İbrahim aleyhisselam'ın dini üzereydi. Zamanla ilim azaldı ve alimler öldü. Araplar arasında putlara tapma başgösterdi. İbrahim aleyhisselam'ın dini değiştirildi ve silindi. Bu çirkin işin başını da, Ebu Huzâa Amr b. Luhayy çekti. Çünkü ilk o, sâibeleri (putlar adına başıboş

bırakılıp sağılmayan develeri) serbest bırakan ve putlara ibadet edendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Küsûf Namazı'nda cehennem kendisine gösterildiğinde, onu cehennemde bağırsaklarını sürüklerken gördü. Çünkü ilk o, sâibeleri (putlar adına başıboş bırakılıp sağılmayan develeri) serbest bıraktı ve İbrahim aleyhisselam'ın dinini değiştirdi. Bu hadisi; Müslim, Sahihi'nde rivayet eder.

İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Amr b. Luhayy, İbrahim el-Halil'in dinini ilk değiştiren kişi idi. Hicaz'a putları soktu, avâm tabakasından insanları onlara ibadet etmeye ve onlara yaklaşmaya çağırdı."

Ey müslümanlar!.. Allah, insanları ve cinleri yeryüzünde sadece kendisine ibadet etsinler diye yaratmıştır. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i de yüce şeriat ile göndermiştir. İslam şeriatı; bütün peygamberlerin, korunması ve gözetilmesi gerektiği konusunda birleştiği beş zarurette kendini gösteren kurallarla kuşatılmıştır. Bu beş zaruret şunlardır: Din, can, mal, namus ve akıl. Bu zaruretlerden birini dahi bozmasından korkulan her kötülüğün mutlaka engellenmesi gerekir. Onlardan birini bozan bir kötülüğe sebep olana; o kötülük yayıldıkça yenilenen, hayatı boyunca ve öldükten sonra amel defterine sürekli eklenen bir günah yazılır. Tıpkı; Hicaz'a ilk putları getiren ve İbrahim aleyhisselam'ın dinini değiştiren Amr b. Luhayy'ın üzerine yazılan günah gibi... Korunması gereken bu zaruretlerin başında din ve inanç, Allah'ı birleme (tevhid) zarureti gelir.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, doğru yolu aydınlatmış ve açıklamıştır. Allah, O'nunla Arap Yarımadası'nı putperestlik pisliğinden ve putların istilasından kurtarmıştır. Bu putların en büyüğü, Hubel idi. Mekke'nin en yüksek noktasında idi ve bölgede, hepsi taştan yapılmış üçyüz atmış put vardı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Mekke'nin fethi günü Kâbe'ye girdiğinde, mübarek eliyle işaret ederek putları yıkarken, Allah Teâlâ'nın şu kavlini okuyordu: **(De ki: "Hak geldi, batıl yıkılıp gitti; zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.")** (17/el-İsrâ/81) Kurtubi rahimehullah, bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Bu ayette; galip gelindiğinde, müşriklerin diktiği putların ve bütün diğer putların kırılmasına delil vardır." İbnu'l Munzir rahimehullah şöyle der: "İnciden, tahtadan ve benzeri şeylerden yapılan resimler de putlar kapsamındadır."

Allah'ın kulları!.. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Kâbe'nin etrafındaki putları kırarken, sahabeden biri şöyle der:

"Ey Uzzâ seni inkar ediyorum, senden bağış dilemiyorum!"

"Şüphesiz ben, Allah'ın seni aşağıladığını gördüm."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Mekke'nin çevresindeki putları yıkmak üzere guruplar gönderdi. Mekke'de de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in görevlendirdiği bir münadi şunu ilan etti: "Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, evinde hiçbir put bırakmadan kırsın!" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Halid b. Velid'i yıkması için Uzzâ'ya gönderir ve Halid b. Velid onu yıkar. Sonra, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e döner. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Bir şey gördün mü?" deyince "Hayır" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Şüphesiz sen onu yıkmadın; ona geri dön ve onu yık!" buyurur. Halid, şekli değişmiş bir şekilde geri döner ve kılıcını çeker. Saçı-başı dağınık, simsiyah ve çıplak bir yaşlı kadın karşısına çıkar. Putun bekçisi bağırmaya başlar. Halid b. Velid, kılıcıyla kadına vurarak onu ikiye ayırır. Sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e dönerek bunu

O’na haber verir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Evet; o Uzzâ’dır. Sonsuza kadar bu beldelerinizde kendisine ibadet edilmesinden ümidini kesmiştir.”** Bu hadisi, Nesai rivayet eder.

Sonra; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Amr ibnu’l Âs’ı Hüzeyl’in putu Suva’a gönderir. Putun bekçisi ona karşı çıkar ve “Sen onu öldüremezsin, bundan alıkonulacaksın” der. Amr ibnu’l Âs radıyallahu anh puta yaklaşır ve onu kırar. Bunun üzerine bekçi müslüman olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem daha sonra Saîd b. Zeyd’i Menât’a gönderir ve onu yıkar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Tâif’e yürümek istediğinde; Tufeyl b. Amr’ı, yıkması için Zü’l Keffeyn’e gönderir ve Tufeyl b. Amr onu yıkar. Putun yüzüne ateş doldurup yakarken şöyle der:

“Ey Zü’l Keffeyn! Sana ibadet edenlerden değilim!”

“Bizim doğumumuz senin doğumundan daha eskidir.”

“Şüphesiz ben, senin kalbine ateş doldurdum!”

Daha sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ali b. Ebi Tâlib’i Tay kabilesinin putu Fels’i yıkmaya gönderir. Ali b. Ebi Tâlip radıyallahu anh, onu ve onunla beraber bulunan putları yıkar. Aynı şekilde Cerir b. Abdullah el-Beceli’yi bir gurubun başında Yemen’deki Zü’l Halasa putunu yıkmaya gönderir.

Allah’ın kulları!.. Böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, atası İbrahim aleyhisselam’ın ve diğer peygamber kardeşlerinin dinini yeniledi. İbrahim aleyhisselam Rabbi’ne yakararak şöyle demişti: **(Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!)** (14/İbrahim/35) Kavmine de şöyle demişti: **(Allah’a yemin ederim ki, siz ayrılıp gittikten sonra putlarınıza bir oyun oynayacağım.)** (21/el-Enbiya/57) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Musa aleyhisselam’ın yaptığını tekrarladı. Musa aleyhisselam Samiri’ye şöyle demişti: **(Tapmakta olduğun ilahına bak! Yemin ederim biz onu yakacağız, sonra da onu parça parça edip denize atacağız!)** (20/Tâhâ/97)

Ey müslümanlar!.. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in putlar karşısındaki sözlü ve fiili konumu gayet açıktı. Daha da ötesi, Allah’tan başka ilahlar edinilerek ibadet edilen ya da Allah’ı yüceltir gibi yüceltilen putları kırmakla yetinmedi; evlerde ve benzeri mekanlarda süs olarak bulundurulan heykelleri de -kendisine ibadet edilmese dahi- kırdı. Ebu Davud ve Tirmizi’de, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **“Cebrîl bana geldi ve “Dün gece sana gelmiştim; içerisinde bulunduğun eve girmeme evin kapısında heykeller olması engel oldu” dedi.”** Rivayette daha sonra Cibrail’in, heykellerin kafalarının koparılmasını ve ağaç şeklinde kalmalarını emrettiği belirtilir.

Ey Allah’ın kulları!.. Elbette hiçbir akıl sahibi insanın, “Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bu heykelleri ibadet ya da tazim amacıyla edindi” demeyeceği bilinen bir gerçektir. Bilakis o heykeller sadece orada bulunuyorlardı. Çünkü O, Amr b. Abese kendisine “Allah seni ne ile gönderdi?” diye sorduğunda, şöyle buyurur: **“Beni; sıla-i rahim, putların kırılması, Allah’ın birlenmesi ve O’na hiçbir şeyin ortak koşulmaması (çağrısı) ile gönderdi.”** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Allah’ın kulları!.. Sahabiler ve İslam ümmetinin din alimleri de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in ve O’ndan önceki peygamberlerin yaptığını yaparak onların yolundan

yürüdüler. Müslim Sahihi'nde, Ebu'l Heyyâc el-Esedî'den şunu rivayet eder: Ali radıyallahu anh bana dedi ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in beni gönderdiği görevle ben de seni göndereyim mi? Kazıyıp silmedik hiçbir heykel ve düzlemedik hiçbir kabir bırakma!" İlim ehlince bilindiği gibi burada yasak getirilirken kullanılan "timsal/heykel" kelimesi nekradır/belirsiz isimdir. Bu nedenle, türü ne olursa olsun, ibadet için ya da süs için olsun bütün heykelleri kapsar. İbni İshâk, "el-Meğâzi" adlı eserinde, Ebu'l Âliye'den şunu rivayet eder: "Tustur şehrini fethettiğimizde, Hurmuzan'ın evinde üzerinde ölü bir adam bulunan bir yatak bulduk. Başucunda mushaf vardı. Alıp, Ömer radıyallahu anh'a götürdük." "Adamı ne yaptınız?" denilince şöyle der: "Gündüz, onun için farklı yerlerde onüç ayrı mezar kazdık. Gece olunca onu defnettik, insanlar anlamasın ve ölüyü geri çıkarmasın diye bütün mezarları düzledik." Adamın biri "Ondan ne istiyorlarmış?" deyince şöyle der: "Söylenildiğine göre, yağmur yağmayınca yatağını ortaya çıkarırlar ve yağmur yağar."

İbnu'l Kayyım rahimehullah, bu hikaye üzerine şu yorumda bulunur: "Bu hikayede Muhacir ve Ensâr'ın; fitneye düşülmesin, dua ya da teberrük için ortaya çıkarılmasın diye onun mezarını gizledikleri bildirilmektedir. Sonradan gelen insanlar şayet onu ele geçirselerdi, onun için kılıçlarla dövüşürlerdi. Hafız İbni Hacer, İbni Sa'd'ın sahih bir senetle şunu rivayet ettiğini belirtir: Ömer radıyallahu anh'a, bir grup insanın, Rıdvan beyatının yapıldığı yerdeki ağaca gittiği ve yanında namaz kıldığı bilgisi ulaşır. Ömer radıyallahu anh, onları tehdit eder; sonra da ağacın kesilmesini emreder ve ağaç kesilir.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ve sahabilerinin tevhidi koruma ve şirke götüren yolları kapamadaki konumu işte böyle idi. Çünkü bid'at ortaya çıkıp Kur'an ve Sünnet'in gereğinden alıkoyar olunca, onun için şüpheler uydurulup üzerine uydurma sözler düzenlenince o bid'at günlük hayatta inkar edilmesi güç bir olgu haline gelir. Hafız İbni Hacer'in Ubeydullah'tan rivayet ettiği buna delildir: Nuh aleyhisselam döneminde putlar ortaya çıktığında çocuklar babalarına iyi davranırlardı. Onlardan bir adam öldü ve oğlu yasa boğuldu. Onsuz dayanamaz oldu. Onun şeklinde bir heykel edindi. Onu her özleyişinde heykele baktı. Sonra o da öldü ve sonrakiler de onun yaptığı gibi yaptılar. Bu böyle devam edip gitti. Sonuçta çocuklar; "Babalarımız, bunları ancak kendilerinin ilahları olduğu için edindi!" dediler ve onlara ibadet ettiler.

Ey müslümanlar! Bir kişi çıkıp, "Uygarlık ve kültür çağında putlara tapma ve onları yüceltme pisliğinin çağdaş toplumlara da bulaşması düşünülebilir mi?" diye sorabilir. Cevabı, "Evet"tir. İlim yokolup nefislerde din duygusu zayıflayınca bunun olmasında şaşılacak bir durum yoktur. Bu çağda put şeklinde veya hayvan şeklinde olan ve kendisine ibadet edilen ilahların olması buna en güzel delildir. Akıl ve görüş sahipleri için bu gizli bir şey değildir. Sonra; ilk cahiliyye insanlarının da bizim akıllarımız gibi akılları ve bizim vücutlarımız gibi vücutları vardı. Düzgün bir dilleri ve Araplar arasında üstünlükleri vardı. Bütün hepsi yaratanın, rızık verenin ve işleri idare edenin yalnızca Allah olduğunu kabul ediyordu. Bununla birlikte putlara ibadet ettiler ve onları yücelttiler. Değilse; İbrahim aleyhisselam neden Rabbine, kendisini ve soyundan gelecekleri, putlara tapmaktan uzaklaştırması için dua etsin?!.

Bu noktayı vurgulamak için şunu da belirtelim ki; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bu pisliğin ümmetini istila etmesinden korkmuştur. Hatta bu pisliğin, ahir zamanda bazı insanları helak edeceğini açıklamıştır. Ebu Davud Süneni'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ümmetimden bazı kabileler putlara tapıncaya kadar Kıyamet kopmaz."** Buhari ve Müslim'de, Ebu Hureyre

radıyallahu anh'tan nakledilen bir rivayette Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Devs kabilesinin kadınlarının kalçaları, Zü'l Halasa (putunun) etrafında (tavaf ederken) titremedikçe Kıyamet kopmaz."** Zü'l Halasa, Cerir b. Abdillah el-Beceli'nin, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendisini Yemen'e gönderdiğinde kırdığı, bilinen puttur. Dolayısıyla hadis, durumun eskiden olduğu şekle geri döneceğine işaret etmektedir. Allah, günleri insanlar arasında döndürür. Onda tevhid ehli olan da vardır, müşrik olan da vardır. Allah'ın kendilerini ansızın yakalamasından korkan da vardır, bundan emin olan da vardır. Fakat ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah'ın böyle mühlet vermesinden emin olmaz. Değilse, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in uyarısının sırrı nedir? Tevhid devletini kurmuştur ve çağında şirki yoketmiştir. Ölüm sekerâtını çekerken şöyle buyurur: **"Allah, yahudilere ve hristiyanlara lanet etsin! Peygamberlerinin kabirlerini mescit edindiler."** Sonra; vefatının ardından bu hastalığın yayılmasından korkarak şöyle buyurur: **"Allah'ım! Kabrimi, kendisine ibadet edilen bir puta dönüştürme!"** Bu hadisi, İmam Malik rivayet eder.

İbni Cerir ve İbni Ebi Hatim; İbrahim et-Teymi'nin, **(Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!)** (14/İbrahim/35) ayeti ile bağlantılı olarak şöyle dediğini rivayet eder: "İbrahim aleyhisselam'dan sonra kim belâdan emin olabilir?!." Putların ve heykellerin pisliğine bulaşmaktan putlar konusunda cahil olan, tevhidi ve şirki bilmeyen ancak emin olabilir.

İbnu'l Kayyım rahimehullah, şeytanın bu alandaki rolünden bahsederek şöyle der: "Şeytan, kabirlere ibadet edenlere onların üzerine bina yapmalarını ve kendilerini onlara vakfetmelerini fısıldamaya devam eder. Sonra onları bu aşamadan; onlara dua etme ve ibadet etme, üzerlerine perdeler örtülen ve kandiller yakılan putlara dönüştürme aşamasına taşır. Bu onların yanında kesinlik kazanınca, onları bundan alıkoyanın, bu yüce mertebe sahiplerini küçük gördüğünü ve onlara hakaret ettiği, onların hiçbir hürmetinin ve değerinin olmadığını öne sürdüğünü düşünme aşamasına taşır. Dolayısıyla şirk koşanlar, onları bundan meneden kimseye kızarlar ve Allah Teâlâ'nın **(Allah tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalpleri tiksinir; ama Allah'tan başkası anıldığı zaman hemen yüzleri güler)** (39/ez-Zümer/45) buyurduğu gibi kalpleri tiksinir. Bu; cahillerden ve avâmdan bir çok kişiye, dine ve ilme nisbet edilen bir çok kişiye nüfuz etti ve tevhid ehline düşman oldular. Onlara, büyük iftiralar attılar ve insanları onlardan soğuttular."

Ey Allah'ın kulları! Bilin ki put kavramı, Allah'tan başka kendisine ibadet edilen her şey için kullanılır. Allah Teâlâ **(Putların pisliğinden sakının ve yalan sözden sakının!)** (22/el-Hacc/30) buyurarak bundan sakındırmıştır. İnsanlardan bazıları, Allah'tan başkasına ibadeti taşa ya da cansız puta ibadet olarak kısır bir anlayışla algılamaktadır. Bu konunun gerçek yönünü bilmemelerinden kaynaklanmaktadır. Değilse; Allah'a şirk koşmak, puta rüku ya da secde etmekle sınırlı değildir. Bilakis Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bu hatalı anlayışı açıklamıştır. Adiyy b. Hâtim radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **(Allah'ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini rablar edindiler)** (9/et-Tevbe/31) ayetini okuduğunu işitince "Biz onlara ibadet etmiyorduk" der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem; **"Allah'ın helal kıldığını haram kılıyorlar ve siz de onu haram kılıyor, Allah'ın haram kıldığını helal kılıyorlar ve siz de onu helal kılıyor değil miydiniz?"** Adiyy, "Öyleydik" deyince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"İşte bu onlara ibadettir"** buyurur. Bu hadisi İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder; Tirmizi, hasen olduğunu belirtir.

Allah'ım!.. Gizli ve aşikar fitnelerden sana sığınırız. Allah'ım!.. Bilerek sana şirk koşmaktan sana sığınırız ve bilmediklerimizden de bağışlanma dileriz. Şüphesiz sen, çokça bağışlayansın.

Nimete şükreden ve cezadan korkanın hamdetmesi ile Allah'a hamdolsun. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Bizlere Kitab'ı ve hikmeti öğretendir. Allah O'na, ailesine, takva ve iyilik sahibi sahabilerine salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Allah'tan hakkıyla korkun ey müslümanlar!.. Bilin ki, halis din yalnızca Allah'ındır. Nefisleri, yeryüzünde yalnızca Allah'a ibadet etmekten alıkoyan yabancı etkenlerden ve uğraşlardan temizlemek her müslüman erkeğin ve her müslüman kadının görevidir. Aynı şekilde; Allah'ın ve Rasulü'nün emrine bağlılık göstermek; onları canlarımızdan, anne ve babalarımızdan, akrabalarımızdan üstün tutmak hepimizin görevidir. İnsanlar hepbirlikte, güçleri yettiğince toplumlarını putların pisliğinden temizlemeye çalışsın. Özellikle de evlerde süs amacıyla taşınan putları... Çünkü melekler, içinde put ya da canlı resmi bulunan eve girmez. Ömer radıyallahu anh, düğün yemeğine çağrıldığı zaman, davet eden kimseye evinde put ya da canlı resmi olup olmadığını sorardı. "Yok" derse davetine katılırdı.

Şirke giden yolları kapamak bütün müslümanların gafil olmaması gereken önemli bir konudur. Ömer radıyallahu anh, Rıdvan beyatının yapıldığı yerdeki ağacı ancak bu amaçla kestirmiştir. Sonra; put ve heykel edinmek ve onları yüceltmek, türbeleri tazim etmek İslam'da sonradan ortaya çıkarılan şeylerdendir. Ortaya çıkarılışı da ilim ve takva ehli insanlar tarafından olmamıştır. Bilakis; heva ve heves sahibi cahil insanlar tarafından, saltanat ve güç sahibi insanlar tarafından olmuştur. Kur'an-ı Kerim'de bu noktaya işaret vardır. Allah Teâlâ, Ashab-ı Kehf'ten bahsederek şöyle buyurur: **(Onların durumuna vakıf olanlar, "Bizler kesinlikle onların yanıbaşlarına bir mescid yapacağız" dediler.)** (18/el-Kehf/21)

Bu konu son çağlarda insanların gözünde o kadar büyümüş ki, bazıları uluhiyet ve rububiyette şirke düşmüşler. Kabir ehlinin gaybı bildiğine ve kendilerine yönelenin isteğine cevap verdiğine, sıkıntıları gidermeye ve ihtiyaçları karşılamaya gücü olduğuna inanır olmuşlar. Hatta onları, müşrik Arapların edindiği putlar şekline sokmuşlar. Onlar adına yemin eder, onlardan şefaat ve yardım diler, onlara sığınırlar. Daha da ötesi onlara kurban sunarlar. Bazen de o putları büyük bir insanın hatırasına dikerler. Sonra da ona saldırana; Allah'ın dinine saldırana, Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e sövene vermedikleri cezaları verirler.

İbnu'l Kayyım rahimehullah, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in Taif'e düzenlediği gazveden ve Lât putunu yıkmasından bahsederek şu yorumda bulunur: "Burada birçok faydalar vardır. Bunlardan biri de, güç yetirildikten sonra şirk mekanlarının ve tağutların bir gün dahi bırakılmadan yıkılıp yok edilmesidir. Allah'tan başka kendisine ibadet edilen putlar haline getirilen türbelerin ve kabirlerin hükmü de böyledir. Onların çoğu; Lât, Uzzâ ve Menât konumunda ya da yanında ve kendisiyle şirk koşulması bakımından onlardan daha büyüktür. Onlar, kendilerinden öncekilerin yollarını adım adım takip ettiler. Cahillik ve bilgisizlik nedeniyle nefislerin çoğuna şirk galip geldi. Sonuçta iyilik kötülük ve kötülük iyilik, sünnet bid'at ve bid'at sünnet haline geldi. İslam'ın garipliği daha da arttı. Fakat; Muhammed ümmetinden bir grup, Allah yeryüzüne ve onun üzerindekilere varis olana kadar hakkı yerine getirmeye devam edecektir.

Ey müslümanlar topluluğu!.. Allah’tan hakkıyla korkun ve yeryüzünde tevhidi gerçekleştirin ki kurtuluşa erin, sizin için zafer ve üstünlük gerçekleşsin, dünyada ve ahirette sonuç sizin olsun. Sonra; insanların efendisi Muhammed b. Abdillah’a, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah azze ve celle sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

İslam'da Vakit Tayini

Şeyh Salih b. Humeyd
19.08.1423 Hicri – 25.10.2002 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin. Günler az, heva ve hevesler ise öldürücüdür. Sonradan gelenler öncekilerden ibret alsın. Ölüm peşinde olan nasıl rahat olabilir? Yolculuğu ahirete olanın yurdu dünya değildir. Ademoğlu olayların hedefi ve kabirlerin filizidir. Zaman; dönerken doğru söylemiş ve yalancı çıkmamış, dönüşünde insanlara hayret edilecek şeyler göstermiştir. Bu nedenle belinizi bükecek felaketlerin hücumundan önce günlerinizi değerlendirmekte acele edin ve ahirete yolculuk için hazırlanın: **(Bu dönüş, sadece bir seslenmeye bakar. Birdenbire kendilerini mahşerde buluverirler.)** (79/en-Naziat/13-14)

Ey müslümanlar!.. Vakit, canlıların içerisinde yaşadığı zamanın zarfıdır. Hayat doğumdan ölüme kadar onun içinde geçer. Bu zamanın her anında kainat eskisini çıkarır ve yeni bir elbise giyer: **(Allah, gece ile gündüzü birbirine çeviriyor. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için mutlak bir ibret vardır.)** (24/en-Nur/44)

Zaman durmadan bir yöne doğru ilerlemekte, giden geri getirilememekte ve gelmekte olan durdurulamamaktadır. İnsan yaratılmışlar arasında zamanı hisseden, hareketini anlayan, etkilerini gören ve akışını farkeden varlıktır. Hayat okulunda insanlar ikiye ayrılır: Birisi gafildir; hayatın rengini göremez ve tadını alamaz. Dünü bugününden ve bugünü yarınından farksızdır. Diğeri ise diri ve uyanıktır; zamanın kendi üzerindeki etkilerini, hayatın her alanındaki ve canlılar üzerindeki etkilerini gözlemler: **(Gökte burçları var eden, onların içinde bir ışık kaynağı (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah yüceler yücesidir. İbret almak ve şükretmek isteyenler için gece ve gündüzü birbiri ardına getiren O'dur.)** (25/el-Furkan/61-62) Uyanık kalplerde hayat, zaman döndükçe yenilenir ve rekabet duygusu canlanır.

Ey müslümanlar topluluğu!.. Güneş de, ay da hesapladır; büyük bir incelikle dönmekte ve düzenli bir şekilde yol almaktadır. Allah insana vakitlerini düzenlemesi ve yönlerini bilmesi için güneş ve ayın seyrini idrak etme imkanı vermiştir. Gezegenlerin dönüşünü, yıldızların seyrini ve aşamalarını; günlerin yaz ve kış, ilkbahar ve sonbahar olarak mevsimler arasında dönüşümünü öğretmiştir: **(Biz gece ile gündüzü iki ayet kıldık. Nitekim, Rabbinizin nimetlerini araştırmanız, ayrıca yılların sayı ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine eşyayı) aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz, her şeyi açık açık anlattık.)** (17/el-İsra/12) Ayların birbirini takip etmesinde canlıların tükenişi seyredilmektedir. Günler geçer, günlerle birlikte ömrün de bir bölümü geçer. Zamanın dönmesinde ve günlerin geçip gitmesinde kalp için bir hatırlatma, nefis için bir öğüt ve beşer için bir uyarı vardır.

Ey müslümanlar!.. Zamanın hesaplanmasında dinimizin açık bir konumu vardır. Zamanı aya ve ay takvimine bağlamıştır. Din ve dünya işlerinde ayların hesabını ve vakitlerinin belirlenmesini de ayın dönüşüne bağlamıştır: **(Güneşi ışıklı, ayı da parlak kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona (aya) bir takım menziller takdir eden O'dur. Allah bunları ancak bir gerçeğe (ve hikmete) binaen yaratmıştır. O, bilen bir kavme ayetlerini açıklamaktadır.)**

(10/Yunus/5) Lütfu ve ihsanı ile Allah, ay için menziller belirlemiş, yılların sayısının ve hesabının bilinmesi için hilal ve ayın ondördü gibi aşamalar yaratmıştır.

Şeriat kurallarından ve hükümlerinden bir çoğu vakitlerle bağlantılıdır: **(Namaz mü'minler üzerine vakitleri belirli bir farzdır.)** (4/en-Nisa/103) **(O Ramazan ayı ki Kur'ân onda indirilmiştir. O (Kur'ân) insanları hidayete erdirmek, doğru yolu ve hakla batılı ayırdeden hükümleri açıklamak üzere indirilmiştir. Sizden her kim bu aya erişirse orucunu tutsun.)** (2/el-Bakara/185) **(Sana, hilal şeklinde yeni doğan ayları sorarlar. De ki onlar, insanlar ve özellikle hac için vakit ölçüleridir.)** (2/el-Bakara/189) **((Meyveler) devşirilip toplandığı gün hakkını verin.)** (6/el-En'am/141) **((Çocuğun) taşınması ile sütten kesilmesi otuz ay sürer.)** (46/el-Ahkaf/15) **(Kadınlarınız içinde adetten kesilmiş olanlarla adet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz onların bekleme süresi üç aydır.)** (65/et-Talak/4)

Belirli vakitlere ve belirli bir zamana bağlanmış hükümler ve ibadetler her hilalle birlikte muhasebe duygusunu uyandırır. Duygular yenilenir, nefisler ayların vakitlerine ve zamanın dönmesine uyum sağlar. Her bir hilal görüldüğünde, ibadet edenlerin ve düşünenlerin gönüllerinde, Allah ile bağlarını yenilemeye sevkeden düşünceler ve daha doğru davranışlara yönelten bir güç doğurur.

Ey kardeşler topluluğu!.. Zamanın hesabı kullara kolaylık olsun diye aylarla bağlantılandırılmıştır. İbadetlerin vakitleri için ancak belirli bir grubun bilebileceği değil bilakis bütün insanların anlayabileceği açık alametler belirlenmiştir. Gizli araçlara ya da ince hesaplara bağlanmamıştır. Bilakis eğitimlinin ve cahilin, şehirde oturanın ve köyde oturanın bilebileceği, hissedilir ve görülür unsurlara; görülmesiyle, doğuşuyla ve batışıyla, gölgesi ve zevaliyle bütün mükelleflerin doğru vakti tesbit edebileceği gök cisimlerine bağlanmıştır.

İbadetler ve muamelât ile ilgili vakte bağlı bir çok iş, mükelleflerin akıllarının alabileceği ve adetlerine uygun şartlara bağlanmıştır. Genel işlerinde ince kurallarla ve ancak branş sahibi azınlık bir grubun anlayabileceği ölçülerle yükümlü tutulmamışlardır. Bunun sırrı şudur: Vakitleri belirlemek, düzenliliğin ölçüsüdür. Fakat vakit belirlemede aşırı hassas davranmak sıkıntı doğurur ve vakit belirleyen araçlar hassas olmazsa, mükellefler sıkıntıya düşer. Bu nedenle; hükümler ve muamelât kuralları herkesin bilebileceği kolay ölçüler üzerine kurulmuştur. Buna binaen şeriat; aylarla ilişkili hükümleri iki yolla; hilalin görülmesi ya da ayın otuza tamamlanması yoluyla hilale bağlamıştır. Bu yolların ikisi de herkesin bilebileceği bir yoldur. Bütün insanların eşit şekilde anlayabileceği gözle görülür bir olaya bağlanmıştır. Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Hilali görünceye kadar oruç tutmayın, onu görünceye kadar da iftar etmeyin (yani bayram yapmayın). Şayet bulutlu olur da görülmezse, sayıyı otuza tamamlayın."** Bu hadisi; İmam Malik, Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai rivayet eder.

Ay takvimine göre bir ay, bazen otuz gün bazen de yirmidokuz gün olur. Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ay yirmi dokuz gün olur ve otuz gün olur. Onu gördüğünüzde oruç tutun ve onu gördüğünüzde iftar edin (yani bayram yapın). Şayet bulutlu olur da görülmezse, sayıyı otuza tamamlayın."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Bilginin en doğrusu gözle görülendir. Hilal, açıkça ortaya çıktığı için "hilal" olarak adlandırılmıştır. Hüküm, hilalin doğmasına ya da semada bulunmasına göre değil, gözle görülmesine göredir. Gözle görülmezse, insanlar ayı otuz güne tamamlar. Sahih bir hadiste şu rivayet edilir: **"Şayet önüne bir bulut geçerse, sayıyı otuza tamamlayın."** Bu açık-seçik bir drektiftir. Şayet hilal havanın bulutlu ya da sisli olması nedeniyle görülmezse; istenen, ayın otuza tamamlanmasıdır. Müslümanlar, bunun ötesinde bir şeyle mükellef değildir.

Görme olayı, hissi bir olaydır. Düşünce ya da hesap işi değildir. İmam İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in uygulaması, gerçekten görmeden ya da gören birinin şehadeti olmadan oruca başlamamaktı. Kendisi görmez ya da bir kişinin gördüğüne dair şahitliği olmazsa, Şaban ayını otuza tamamlardı."

Ramazan hilali görülünce Ramazan orucuna başlamak, Şevval hilali görülünce bayram ilan etmek ve hilal görülmezse ayı otuza tamamlamakla ilgili sahih hadisler mütevatir derecesine ulaşmıştır. Hüküm, hilalin görülmesine bağlanmıştır. İlim ehlinin ve tüm müslümanların bildiği üzere, sahih delil sağlıklı akılla çatışmaz ve dinin gerçekleri, bilimsel gerçeklere ters düşmez. Hatta, İmam Şâtıbi rahimehullah bu konuda şöyle der: "Şeriat usulleriyle ve kesin akıl kaideleriyle uyuşmayan hiçbir anlama itimat edilmez. Aynı şekilde; doğal olarak akla ya da bilimsel gerçeklere ters düşen ve şahitliği yalanlayan unsurlar şahitliğe eşlik ederse, o şahitlik reddedilir."

Bununla birlikte, şunun da kesin olarak bilinmesi gerekir: Bir şeyin akla ters ya da kesin bilimsel verilere ters olduğu hükmünü vermek, herbir kimseden kabul edilemeyecek hassas bir konudur. Özellikle de, bu konularda hemen hüküm veren akılcılardan bu gibi konularda hüküm alınmaz. Onların bu gibi görüşleri ve sözleri kabul edilmez. Daha da ötesi; bu hükümler ancak, Allah'ın kendilerine ilim ve anlayış verdiği, akıl ve takva sahibi, ilim ve basiret ehli insanlardan alınır.

Ey müslümanlar!.. İslam ehlinin hesabına ve hilal takvimine göre Recep ayı ve ardından Şaban ayının gelmesiyle müslümanlar, Ramazan ayının hoş kokusunu teneffüs etmeye başlarlar. Ramazan hilalinin görülmesiyle de, iman ehlinin hayatını zikir ve huşu nuru kaplar. Ramazan hilali, hayırların müjdecisi ve Kur'an nurunun doğuşudur. Cennet esintilerinin hoş kokusunun duyulmasıdır. Zayıflık ve kusur çölünde bir süre soluklanıp dinlenmektir. Ruhlar namaz ve oruçla, gece namazı ve Kur'an ile huzur bulur. Bu nedenle müslüman, hilali gördüğünde şöyle der: "Olgunluk ve hayır hilali (olsun). Olgunluk ve hayır hilali (olsun). Olgunluk ve hayır hilali (olsun). Seni yaratana iman ettim. "Falan" ayı bitiren ve "falan" ayı getiren Allah'a hamdolsun. Benim Rabbim de, senin Rabbin de Allah'tır. Allah'ım!.. Bunu üzerimizde emniyet, iman, selamet ve İslam ayı kıl!"

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Gece de onlar için bir ibret alametidir. Biz ondan gündüzü sıyırıp çekeriz de onlar karanlıklara gömülürler. Güneş, kendisi için belirlenen yerde döner. İşte bu Aziz ve Alim olan Allah'ın takdiridir. Ay için de bir takım menziller tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilal) olur da geri döner. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.)** (36/Ya-sin/37-40)

Hilalin doğuşunun ülkeler arasında farklılık göstermesi konunun uzmanları arasında bilinen bir gerçektir. Fakat ilim ehli, hilalin bir ülkede görülmesi durumunda diğer

bütün ülkelerde de oruç tutmanın vacip olup olmadığı konusunda ihtilaf etmiştir. İlim ehlinin büyük çoğunluğu her kavim için kendi gözlemlemesinin geçerli olacağı görüşünü benimserken ilim ehlinden bir grup, herkesin oruç tutması gerektiği görüşünü benimsemiştir. Bu konuda genişlik ve içtihat imkanı olmakla birlikte, İslam ülkelerindeki oruca başlama ve bayram günlerinin farklılığı çekişmeye ve bölünmeye yol açmamalıdır. Müslümanların birliğine çağrı; üzerinde ihtilaf olmayan bir konudur. Daha da ötesi şeriatın en büyük taleplerindendir. İlim ehline düşen görev bu yüce birliğin sağlanması için çaba sarfetmektir. Müslümanların oruca başlama ve bayram günlerinde ihtilaf etmelerinin bu yüce beklentiye etkisi olmamalıdır. Geçmişte müslümanlar, Ramazan'a giriş ve çıkış vaktindeki ihtilaflarına rağmen birlik içinde idiler. İşte Abdullah b. Abbas radıyallahu anhuma... Medine'de, oruca başlama ve bayram günleri konusunda Şam'da bulunan Muaviye radıyallahu anh'a uymaz. Bununla birlikte kalpler ayrılmaz ve İslam ümmetinin birliği parçalanmaz. İslam birliği ne milletlerin düşünmeden attıkları sloganlarla, ne de halkların birbirini sevmesiyle tam anlamıyla gerçekleşmiş olur. Bu nedenle en güzeli; Allah'ın şeriatını hakim kılma, ıslah metodu belirleme, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma, müslümanların çocuklarını hikmetli bir şekilde İslam metodu üzere eğitme gibi müslümanların birliğini sağlayacak şeylerle meşgul olmaktır.

Ey müslümanlar! Bu konuyla bağlantılı bir başka nokta daha var ki o da şudur: Müslümanların bayramları, festival değildir. Müslümanların Allah'a itaat olarak yaptıkları ibadetin sevinci içinde, yine Allah'a itaat ve boyun eğmenin gözetildiği bayramlardır: **(Sizi hidayete erdirdiğine karşılık Allah'ı yüceltesiniz.)** (2/el-Bakara/185) Bayramın belirlenmesi heva ve heveslere, arzulara ve şahsi çıkarlara göre değildir. Bu konudaki direktif gayet açıktır: **"Hilali görünceye kadar oruç tutmayın, onu görünceye kadar da iftar etmeyin (yani bayram yapmayın). Şayet bulutlu olur da görülmezse, sayıyı otuza tamamlayın."**

Allah'tan hakkıyla korkun ey müslümanlar!.. İbadette doğru yol üzere olun ve şeriatın şefkatli yönünü düşünün. Sonra müjdeleyici ve uyarıcı, aydınlatan ışık kaynağı, peygamberiniz Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ, Kitabı'nda sizlere şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Orucun Fazileti

Şeyh Muhammed b. Abdullah es-Sübeyl
03/09/1423 Hicri – 08/11/2002 Miladi

Lütfu ve ihsanı sürekli olan Allah'a hamdolsun. Bizlere Ramazan ayını nimet olarak vermiş, Ramazan orucunu İslam'ın rükünlerinden biri kılmış, kullarına bu ayda bağışlarını ve nimetlerini çabucak vermiştir. Çokça iyiliği dolayısıyla O'na hamderder ve bolca nimetleri dolayısıyla O'na şükrederim.

Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki efendimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Bütün vakitlerinizde O'ndan korkun. Her hareketinizde ve sükûnetinizde O'nu gözetin. Bilin ki Allah bazı vakitleri bazılarına üstün kılmış ve onları mü'min kulları için kârlı bir kazanç kapısı yapmıştır. İşte bunlardan biri de içinde bulunduğumuz Ramazan ayıdır. Allah onu şerefli ve üstün kılmıştır. Onda Kur'an'ı indirmiş ve insanlara Ramazan orucunu tutmayı farz kılmıştır. Ramazan ayını affedilme ve bağışlama mevsimlerinden yüce bir mevsim olarak belirlemiştir. Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır. Allah; Ramazan orucunu farz, teravih namazını nafile kılmıştır. Ramazan orucunu; nefislerin rezilliklerden arınması ve faziletlerle donanması için, her türlü kötü huydan ve tehlikeli alandan uzak durması için farz kılmıştır. Onu, bir çok ibadetten üstün tutmuştur. Derecesini yükseltmiş ve diğer ibadet türlerinden ayırmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kudsi hadiste şöyle buyurur: **"Allah azze ve celle buyurur ki: "Oruç benimdir, ben onun karşılığını veririm."** Ve şöyle buyurur: **"Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki oruçlunun ağız kokusu Allah katında misk kokusundan daha hoştur."** Ramazan ayı sabır ayıdır ve sabrın sevabı da cennettir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Ancak sabredenler için mükafatları hesapsız ödenecektir.)** (39/ez-Zümer/10)

Oruçla, müslümanın imanı kuvvetlenir ve nefsi arınır. Sabır ile değeri artar. Müslümanın imanı, Allah azze ve celle'nin emrini yerine getirmek üzere onun hemen oruca koşmasını sağlar. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Oruç sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.)** (2/el-Bakara/183) Takva ile müslüman; kötü söz, sövgü, namuslara dil uzatma ve haramları çiğneme gibi Allah'ın yasakladığı ve orucuna olumsuz etki yapan unsurlardan uzak durur.

Allah'ın kulları! İçinde bulunduğunuz bu ay, Allah ile ticaret yapma mevsimlerinden biridir. Rahmet ve hayır kapılarının açıldığı, cehennem kapılarının kapandığı ve günahların bağışlandığı yüce bir aydır. Onu iyi değerlendirmemiz ve onda ihmalkarlık yapmamamız gerekir. Bu ayda kim Mevlasıyla alış-veriş yaparsa arzu ettiğine erişir, geçmiş günahları bağışlanır ve kendini cehennemden kurtarır.

Ey Allah'ın kulları! Ramazan'da gözlerinizi, kulaklarınızı ve dillerinizi boş, kötü, çirkin ve yalan sözlerden koruyun. **"Kim yalan sözü ve onunla ameli bırakmazsa; onun yemesini ve içmesini bırakmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur."**

Dillerinizi yalandan, dedikodudan ve kovuculuktan, mü'min kardeşlerinizin namuslarına dil uzatmaktan arındırın. Çünkü oruç sadece yemeyi ve içmeyi terketmek değildir. Bilakis oruç, bununla beraber boş ve kötü sözü terketmektir, sövmeyi terketmektir, insanların mallarını haksız yere yemeyi terketmektir, haram yemeyi terketmektir. İnsanların namusuna dil uzatmayı, sözlü ve fiili olarak onlara eziyet etmeyi terketmektir.

Ey Allah'ın kulları! Nefislerinizi ibadete ve cemaatla namaza, Allah Subhanehu ve Teâlâ'yı çokça zikretmeye ve Allah'ın Kitabı'nı okumaya, anlamını düşünmeye ve içeriği ile amel etmeye, vaadini ümit edip tehdidinden korkmaya, haberini tasdik edip hükmü ile amel etmeye, müteşabihine iman edip ahlakı ile ahlaklanmaya yönlendirin. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ramazan'da Kur'ân'ı başka aylardan daha çok okurdu. Cebrail aleyhisselam Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelir, her yıl Ramazan'da O'na Kur'ân'ı mütalaa ettirirdi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ömrünün son yılında Cebrail O'na Kur'ân'ı iki kez sundu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sahabilerini Kur'ân okumaya teşvik ederdi. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim, Allah'ın Kitabı'ndan bir harf okursa bununla ona bir hasene vardır ve her hasene on misliyledir. "Elif, lam, mim" bir harftir demiyorum. Bilakis (diyorum ki); "Elif bir harftir, lam bir harftir, mim bir harftir."**

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! İçinde bulunduğunuz bu değerli ayın kıymetini bilin! Bu ayda geceleri ve gündüzleri tevbe ve istiğfarla, çokça bağışlayan izzet sahibi Allah'ın önünde boyun eğerek ve bağışlanma dileyerek değerlendirin.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'ân'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden Ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.)** (2/el-Bakara/185)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'ân ve Peygamberlerin Efendisi'nin sünneti ile faydalandırsın. Bu sözümü söyler, Yüce Allah'tan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Sizler de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Sabredenlere yardım eden ve ibadet edenlere bolca ihsanda bulunan Allah'a hamdolsun. O'na hamdeder ve verdiği nimetler dolayısıyla O'na şükrederim. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki efendimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun; emirlerini yerine getirin ve yasaklarından kaçının. Bilin ki orucun bir takım adâbı vardır. Gözün haramdan alıkonulması ve dilin günahlardan korunması, helal yiyecekle iftar etme, iftarda acele edip sahuru geciktirme, yaş hurma ile iftar etme, yaş hurma bulamazsa normal hurma ile iftar etme, onu da bulamazsa su ile iftar etme bunlardan bazılarıdır. Oruçlu, iftar edince şöyle der: "Allah'ım! Senin için oruç tuttum, senin rızkınla orucumu açtım ve sana tevekkül ettim. Allah'ım! Senden, her şeyi kaplayan rahmetinle beni bağışlamanı dilerim." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu

buyruğunu hatırlayın: **“Sizden biri oruçlu olunca cahilce davranmasın ve kötü söz söylemesin. Bir kimse onunla kavga eder veya ona söverse, “Ben oruçluyum!” desin.”**

Oruçlarınızı koruyun, niyetlerinizi ve amellerinizi ihlaslı kılın! Seçilmiş peygamber ve hidayet elçisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’e salât ve selamda bulunun. Allah Subhânehu ve Teâlâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** (33/el-Ahzab/56)

Ramazan’da Dilinizi Kötü Sözden Arındırın!

Şeyh Usâme b. Abdullah Khayyât
10/09/1423 Hicri – 15/11/2002 Miladi

Kullarına oruç ibadetini farz kılan ve onu İslam’ın rükünlerinden biri yapan Allah’a hamdolsun. O’na hamdeder ve O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim. O; orucu, dilin arınması ve sözün güzelleşmesi için sebep kılmıştır. Şehadet ederim ki Allah’tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O’nun kulu ve rasulüdür. En iyi namaz kılan ve oruç tutan, Rabbi’nin ibadeti için kalkandır. Allah’ım! Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed’e; ailesine ve ashabına gece ve gündüz birbirini takip ettikçe sürecek salât ve selam eyle!..

Bundan sonra… Ey Allah’ın kulları!.. Allah’tan hakkıyla korkun. Yüce ve mübarek bir aya girdiniz. Bu ayda cennet kapıları açılır ve cehennem kapıları kapatılır. Allah sizlerin hayırda yarışmasına bakar. Allah’a, hayırlı amellerinizi gösterin. Mutlu kimse; Allah Teâlâ’nın rahmeti kendisine isabet eden, O’nun bağışlamasına ve rızasına erişendir. Bedbaht kimse ise; rahmet ve bağışlanma ayında, cehennemden âzâd edilme ayında Allah azze ve celle’nin rahmetinden mahrum kalandır.

Ey müslümanlar!.. İhmâlkârın ihmâli ve vakti boşa geçirmesi, oyun ve eğlencesi arasında; gafilin gafleti ve unutkanlığı arasında uyanık ve samimi mü’min, Allah’ın kullarına bağışladığı ömür nimetlerini değerlendirmeye azimle gayret eder. Bu nimetlerin en başında gelenlerinden biri de oruç ayında tutulan oruç fırsatıdır. Dilediğini elde etmeyi ümit ederek vaktini değerlendirmeye çalışır. Böylece yaşantısı temiz olur. Dünya hayatında ve şahitlerin şahitlik yapmak üzere kalktığı Kıyamet gününde sonu güzel olur.

Orucun faydaları ve güzel sonuçları sayılamayacak kadar çoktur. Fakat bu mübarek farz ibadetin; azgın dilleri sakinleştirmede, düzeltip çirkin sözden ve kötü konuşmadan arındırmada belirgin bir sonucu vardır. Böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in **“Mü’min; başkalarına çokça dil uzatan, çokça lanet eden, açık-saçık konuşan ya da kötü söz söyleyen biri değildir”**[1] buyurarak bildirdiği kâmil mü’minin sıfatı gerçekleşir.

Ey Allah’ın kulları!.. Şüphesiz, bu belirgin sonuca özen gösterilmesi gerekir. Dikkatleri ona çevirmeli ve gerçekleşmesi için en güzel şekilde gayret etmelidir ki bu akıl ve basiret sahiplerinin işidir. Dilin afetleri, zararından en çok korkulan ve sonucundan en çok sakındırılan şeylerdendir. Çünkü onunla problemler büyür ve tehlikeler kuşatır. Belalar yayılır ve hastalıklar iyice yerleşir. Çözüm bulunmaz olur ve düşmanlık doğar. Belki de, daha sonra çözüm bulma ümidi tamamen yokolur.

Ey Allah’ın kulları!. Muâz b. Cebel radıyallahu anh şaşkın bir şekilde “Bizler konuştuklarımızdan da hesaba mı çekileceğiz?” diye sorduğunda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in ona verdiği cevap bunu açıklamak için yeterlidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Annen seni yitirsin ey Muâz! İnsanları cehenneme yüzleri üzerine, dilleriyle kazandıklarından başkası mı atar?”**[2]

Bu nedenle, oruç tutan müslümanın Yüce Rabbi'nin rızasını dilemesi ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle bildirdiği vaadi kazanmayı ümit etmesi gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır."**[3]

Oruçlu olan müslüman sürekli şunu hatırlamalıdır: **"Müslümana sövmek fasıklıktır."** Bu; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den sahih olarak rivayet edilmiştir. Fasıklıktan kasıt, Allah'ın emirlerine karşı gelmek ve sınırlarını aşmaktır. Kişi bu şekilde başkalarına dil uzatarak, lanet ederek, açık-saçık ve kötü söz söyleyerek imanını eksiltmiş ve kendine zulmetmiştir. Allah'ın mübarek kıldığı ve **(Mü'minler ancak kardeştirler)**[4] buyurarak mü'minleri kendisiyle nitelendirdiği, temizliğini bozmak ve bağlarını gevşetmek isteyeni şiddetle kınadığı kardeşlik hukukuna nakörlük etmiş ve yine kendine zulmetmiştir.

Ayrıca şunu da hatırlamalıdır: Dili, oruçlu iken bu kötülüğün pisliğiyle kirletmek daha kötü ve daha çirkindir, haramlığı daha kuvvetlidir. Bu nedenle, ondan sakındırmak üzere nebevi direktif gelmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Oruç kalkandır. Sizden birinizin oruçlu olduğu gün olunca, kötü söz söylemesin ve bağırıp çağırmasın. Şayet biri ona söver ya da onunla kavga ederse "Ben oruçluyum, ben oruçluyum!" desin."**[5] Burada istenen; müslümanın, kötülüğün başkaldırısını yerinde bastırmak için kendine oruçlu olduğunu hatırlatması ve aynı şekilde kardeşine de bunu hatırlatmasıdır. Belki ona da Rabbi'nin rahmeti isabet eder de yapmak istediği kötülüğü terkeder ve ortaya koyduğu düşmanlıktan vazgeçer.

Ey Allah'ın kulları!.. Bu yüce nebevi açıklamada; nefsi, kötülüğe aynı şekilde karşılık vermekten alıkoyarak zaptetmenin gereği ortaya konmuştur. Dili; cahillik çukuruna düşmekten, sövgüden, kin ve düşmanlık doğuran husumetten, iki kişinin arasını bozmaktan alıkoymanın gereği ortaya konmuştur. Bu açıklamada ayrıca, oruç ibadetinin bu çabayı alışkanlık haline getirmek ve bu arınma metodunu geçerli ölçü kabul etmek için büyük bir fırsat olduğu bildirilmiştir. Oruçlu müslüman bu ayın gündüzlerinde ve gecelerinde bu ölçüyü uygular ve şiddetle değil şefkatle, müslüman kardeşlerini de bunu uygulamaya teşvik eder. Böylece bu, onlar için gelecek günlere yönelik bir azık ve hazırlık olur. Orucun, takvâyı gerçekleştirerek hedefine ulaştığının da açık bir göstergesi olur.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Sizden öncekilere farz kılındığı gibi oruç, sizin üzerinize de farz kılındı. Umulur ki takva sahiplerinden olursunuz. Oruç size sayılı günler olarak yazıldı. Sizden herkim hasta yahut yolcu olursa, tutamadığı günler kadar diğer günlerde oruç tutar. İhtiyarlık veya şifa umudu kalmamış hastalık gibi devamlı mazereti olup da oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere fidye gerekir. Fidye, bir fakir doyumu miktardır. Bunun dışında kim gönüllü bir hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. Eğer gerçekleri anlıyorsanız, her güçlüğe rağmen oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.)**[6]

Allah, beni ve sizleri Kur'an'ın hidayeti ve Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile faydalandırsın. Bu sözümü söyler ve Yüce Allah'tan kendim için, sizin için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Çünkü O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Salihlerin dostu Allah'a hamdolsun. O'nu her türlü noksanlıktan tenzih eder ve O'na hamdederim. O, takvâ sahibi kullarını sever. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Gelmiş ve gelecek bütün insanların efendisidir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz ve nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına, tâbiîne ve iyilikle onlara uyanlara din gününe kadar salât ve selam eyle!..

Bundan sonra.. Ey Allah'ın kulları! Bu mübarek ayda Allah'ın emrettiği ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in açıkladığı şekilde oruç tutmak, akıllara ve kalplere güçlü şekilde tesir eden bir mesaj konumundadır. Bu mesajı; Allah Teâlâ'ya kusursuz boyun eğmenin, O'nun emir ve yasaklarına tam anlamıyla uymanın ve Allah sevgisini bütün sevgilerin üzerinde görmenin apaçık delili olarak bütün dünyaya sunmak İslam Ümmeti'nin hakkı ve görevidir. Bu mesaj ayrıca; nefsin arınmasının ve bu şekilde mükemmellik basamaklarında yükselmesinin, ilişkileri güçlendirerek kardeşlik bağlarını sağlamlaştırmanın, ümmet mensupları arasında şefkat ve merhamet duygularının yayılmasının da göstergesi olarak sunulmalıdır.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Bu mesajı korumak ve ufuklara etkili bir şekilde ulaştırmak için ne gerekiyorsa yapın. Umulur ki Allah onunla kullarından dilediğine hidayet eder.

Sonra; takvâ sahiplerinin önderi, nebilerin sonuncusu ve alemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz'e salât ve selam da bulunun. Şüphesiz sizler Allah'ın Kitabı'nda bununla emrolundunuz. Allah subhânehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey mü'minler! Siz de ona salât ve selam edin!)**[7]

[1] Bu hadisi; İmam Ahmed Müsnedi'nde, Tirmizi Süneni'nde sahih bir senetle rivayet eder.

[2] Bu hadisi; İmam Ahmed Müsnedi'nde, Ebu Davud ve Tirmizi Sünenleri'nde hasen bir isnatla rivayet eder.

[3] Buhari ve Müslim, Sahihleri'nde rivayet eder.

[4] 49/el-Hucurât/10

[5] Buhari ve Müslim, Sahihleri'nde rivayet eder.

[6] 2/el-Bakara/183

[7] 33/el-Ahzâb/56

Düşmana Fırsat Vermeyin!

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
20.04.1424 Hicri – 20.06.2003 Miladi

Allah'a ibadet ederek ve O'na isyandan uzak durarak Allah'tan hakkıyla korkun! Lütfunun genişliği ve nimetinin bolluğu dolayısıyla O'na şükredin. O'nun mağfiretine ve cennetine koşun. Çünkü bunda hayır ve doğruluk, kurtuluş ve hidayet vardır.

Harameyn-i Şerifeyn ülkesinde Müslüman'ı hayrete düşüren olaylar zinciri birbiri ardına geldi. Bu olaylar Müslüman'ı şaşkına çevirmekte, daha da ötesi gördüğü ve duyduğunun dehşetinden dolayı ne yapacağını bilememekte ve kelimeler aciz kalmaktadır. Olaylar, Allah'ın haram beldesine, Allah'ın insanlar için haram kıldığı Beytullah'a ulaşınca durum daha ağır ve daha kötüdür.

Mekke, Medine ve Riyad'da olan üzücü olaylar, öldürücü ve yıkıcı silahların harekete geçirilmesi haramlığı ve büyük günahlardan olduğu konusunda bir an bile tereddüt edilmeyecek bir olaydır. Ne şeriat yönünden ne de akıl yönünden hiçbir açıklaması yoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kötü işi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse (görmeyen gibi) olur mu?)** *(35/el-Fatır/8)*

Haram bölgede bozgunculuğa niyetlenmek dahi günah sayılırken bozgunculuğun bizzat kendisi nasıldır? Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim orada zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı azaptan tattırırız.)** *(22/el-Hacc/25)* Bu grup Allah'ın şiarlarına saygıyı, gökler ve yer yaratıldığından beri Allah'ın koruduğu Beytullah'ın yüceliğini ve sakinlerinin değerini sözlüklerinden çıkarmıştır.

İslam, şiddet ve haksızlık olaylarının her şeklini reddeder. Beytullah'ın hürmetini çiğneyen, güvenlik mensuplarını ve vatandaşları öldüren, hangi gerekçe altında olursa olsun acımasızca suçsuz insanların kanını döken yeryüzünde bozgunculuk çıkaran bir kimsedir. Yaptığı, ülkenin güvenliğiyle oynamaktır. Sahibinin büyük bir günaha uğramasına neden olan çirkin bir davranıştır.

Bu geçimsiz grup böylesi sapıklıklarını doğru olmayan sapık bir metoda dayandırmaktadır ki bu yabancı filiz bu ülkede asla sığınacak bir yer bulamayacak, temizlik ve iman topraklarında gelişemeyecektir.

Şüphesiz bu çirkin fiiller, ümmeti problemlerin ve musibetlerin ocağına atmaktadır. Bunlardan biri, belirgin özelliklerinden biri de tekfir olan itikattaki aşırılıktır. Ve bu aşırılığın en tehlikelisidir. Çünkü; İslam'daki çeşitli grupların ayrıldığı heva ve heveslerin ortaya çıktığı, kalplerin ve akılların birbirine ters düştüğü ve sonrasında da kılıçların çekilip kanların döküldüğü noktadır. İslam Ümmeti bu bela ile imtihan edilmiştir. Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "Bu din, onda aşırı giden ve ondan uzaklaşan arasında kaybolmaktadır."

Vahyin indiği ve peygamberliğin geldiği yer olan Mekke'de meydana gelen bu olaylar üzüntü ve rahatsızlık vericidir. Ümmeti kuşatan ve sonunu ancak Allah'ın bildiği büyük bir tehlikeyi haber vermektedir. Bu olaylardan ancak ümmetin düşmanları ve dininin düşmanları yararlanmaktadır.

Güvenlik, şer'i bir istektir: **(Kendilerini açlıktan doyuran ve her çeşit korkudan emin kılan şu evin Rabbi'ne kulluk etsinler.)** *(106/Kureyş/3-4)* Güvenliği korumak yöneticiler ve yönetilenler, erkekler ve kadınlar, küçükler ve büyükler olarak herkesin sorumluluğudur. Güvenlik ile mescidler yapılır ve namazlar kılınır. Namuslar ve mallar korunur. Yollar güvenli olur ve hayır yaygınlaşır. Had cezaları uygulanır. Davet yayılır ve şeriat tatbik edilir. Güvenlik bozulursa anarşi olur. Hırsızlar ve yol kesiciler hükümranlık kurar. Bu nedenle hepimiz, güvenliğin korunması için birer asker olalım.

Güven içinde olan insanları hedef alan bu sabotaj eylemleri şeriatın hükümlerine karşı çıkmaktır. Çünkü şeriat, Müslümanların ve kendilerine güvence verilenlerin kanını korumuştur. Bu fiil güvenlik içindeki Müslüman bir ülkede, daha da ötesi peygamberliğin ve yeryüzünün her tarafını aydınlatan nurun parladığı yerde işlenirse nasıl olur?

Davetin ve davetçilerin ülkesinde işlenirse nasıl olur? Hiç şüphesiz bu, Müslüman alimlerin görüş birliğiyle daha çok haramdır. Buna ek olarak bu fiilde masum canların ve malların haramlığını çiğnemek, evlerinde güvenlik ve huzur içerisinde yaşayan insanlara saygı göstermemek anarşi ve istikrarsızlık yaymak vardır. Mekke'de ve Harameyn ülkesinin diğer şehirlerinde meydana gelen korkutucu benzeri olaylar gerçekten acı vericidir. Ne şeriat yönünden, ne de akıl yönünde onaylanabilir. Ne kadar suçsuz Müslüman cana kıyıldı! Ne kadar mal ve servet telef edildi! Ne kadar mü'min insan korkutuldu! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim bir mü'mini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** *(4/en-Nisa/93)*

Bu fiillerin, İslam'da hiçbir yeri yoktur. Çünkü din, hak ehlinin haklarını korumuştur. Müslümanların mallarını, namuslarını ve bedenlerini korumuş, bunlara zarar vermeyi haram kılmıştır. Veda hutbesinde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Muhakkak ki kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız sizin üzerinize bu beldenizde ve bu ayınızdaki bu gününüzün haramlığı gibi haramdır."** Bunu üç kez tekrar etti. Sonra başını kaldırarak, "Allah'ım! Tebliğ ettim mi? Allah'ım! Tebliğ ettim mi?" buyurdu. İbni Abbas radıyallahu anhuma dedi ki: Nefsim elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, şu O'nun ümmetine vasiyetidir: **"Burada bulunan burada bulunmayana ulaştırsın. Benden sonra bazısı bazısının boynunu vuran kafirlere dönmeyin!"** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Yine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Her Müslüman'ın kanı, malı ve ırzı Müslüman'a haramdır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. İbni Ömer bir gün Kabe'ye bakar ve der ki: "Ne yücesin! Değerin ne yüce! Mü'min ise değer bakımından senden daha yücedir." Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Bureyde babasından, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Mü'mini öldürmek, Allah katında dünyanın yok olmasından daha büyüktür."** Bu hadisi Nesai rivayet eder.

İslam, gayri Müslimlerinde haklarını korumuştur. Allah Teâlâ, zimmeti olan kafirin öldürülmesiyle ilgili şöyle buyurur: **(Eğer kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir toplumdan ise (öldürülen kimse) ailesine teslim edilecek bir diyet ve bir mü'min köleyi azat etmek gerekir.)** *(4/en-Nisa/92)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle sahih olarak rivayet edilmiştir: **"Kim bir muahidi (İslam devleti yöneticileri tarafından kendisine güvence**

verilen bir kafiri) öldürürse, cennetin kokusunu alamaz. Şüphesiz onun kokusu, kırk yıllık mesafeden alınır.” Bu hadisi Buhari rivayet eder. Bu, kendisine güvence verilen birini öldüren için oldukça ağır bir tehdittir.

Yine bu çirkin olayların Müslümanların birliğine ve kendilerinden olan yöneticiye karşı çıkış vardır. Oysa Allah, onlara itaati emretmiş ve onlara itaati, kendisine itaat saymıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra , kim peygambere karşı çıkar ve mü’minlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir.)** *(4/en-Nisa/115)* Doğru olmayan bu davranışlarla mü’minlerin yolundan başkasına tâbi olmuş, masum insanların kanını akıtmış ve kan dökülmesine sebep olmuşlardır.

Allah Teâlâ, haram kıldığı cana haksız yere kıymayı şirk ve zina suçları arasında zikretmiş, bu suçu işleyenin günahının katlanacağını ve aşağılanmış bir şekilde cehennemde kalacağını bildirmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar ki, Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar, Allah’ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günahını (cezasını) bulur. Kıyamet günü azabı kat kat arttırılır ve onda alçaltılmış olarak devamlı kalır. Ancak tevbe edip iyi davranışta bulunanlar başkadır. Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir.)** *(25/el-Furkan/68)*

Bu olaylarda, Müslümanlara karşı silah taşımak da vardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim bizim üzerimize silah taşırsa bizden değildir.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Bu durum, Allah’ın emin belde kıldığı haram bölgede (Mekke’de) daha da kesindir. Çünkü orada av hayvanı kovalanmaz, dikeni koparılmaz. Böyle iken nasıl olur da orada masum insanların kanı dökülebilir ve Müslümanların canına kıyılabilir?! Bu fiilde; Müslümanlara, inançlarına ve hayır kurumlarına zarar vermeleri için kafirlere bir bahane vardır. Aynı şekilde bu fiil; davet müesseseleri aracılığıyla dinin şaşkınlık içindeki insanlığa ulaşmasını engellemek, İslam’ı ve Müslümanları kötü göstermek suretiyle Allah’ın yolundan alıkoymaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah’tan başkasına tapanlara sövmeyin; sonra onlar da bilmeyerek Allah’a söverler.)** *(6/el-En’am/108)* Bizler bu fiilleri kınıyoruz. Alimlerden ve ilim öğrencilerinden öte hiçbir Müslüman ve akıl sahibi insan bunları kabullenmiyor. Çünkü; bütün gruplarıyla toplumun hepsi bir hendekte ve aynı gemidedir. O gemiyi yaralamak, tüm toplumun boğulmasına yol açar. Bizleri sonunu ancak Allah’ın bildiği şiddet girdabına çeker. Güvenliğin boğulması, güvenliği kontrol altında tutmak ve yeniden güvenliği sağlamaktan çok daha zordur. Toplumun tek bir sancak altında birleşmesi ve öyle kalması, gücünün ve direnişinin kaynağıdır.

Herkesin üzerine düşen görev, binadaki çatlağı gidermek için şer’i ve vatani görevini hissetmektir. Ateşin büyüğü küçümsenen bir kıvılcımdan çıkar. Geçmiş milletlerin ve çağımızdaki devletlerin başına gelen büyük fitnelerin başlangıcı, ilim ve görüş sahiplerinin söndürmekte gevşek davrandığı basit bir kıvılcım olmuştur. O basit kıvılcım sonrasında yeryüzünü cehenneme ve kan gölüne çevirmiştir. Sakin insanı dahi deliye döndüren bir fitneye yol açmıştır. Ferdin güvenliği, toplumunun güvenliğinin bir parçasıdır. Güvenliği pekiştirmek, her ferdin güvenliği korumadaki sorumluluğunu yerine getirmesini gerektirir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Hepiniz bir çobansınız ve hepiniz idaresi altındakilerden sorumludur.”** Harameyn ülkesinin güveliği orada yaşayan veya geçici olarak

ikamet eden, hacc ve umre için gelen her Müslüman'ın güvenliğidir. Bunun üzerine pazarlık kabul edilemez ve yanlış bir davranıştır.

Allah'tan hakkı ile korkun, gizli ve saklı hallerinizde O'nu gözetin.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem güvenliği korumada ve toplumun selâmeti için uyanık olmada en güzel örnek idi. Medine halkı bir gece yakınlarında yankılanan bir sesle korktular. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hemen sesin geldiği yöne doğru hareket etti, ne olduğunu öğrendi ve onlara **"Korkmayın!.."** diyordu.

Şüphesiz İslam Dünyası, özelliklede bu ülke, dini ve güvenliği ile, birliği ve doğal kaynakları ile hedef durumundadır. Bize düşen, pusuda bekleyenlere fırsat vermemektir. Davetin ve vatanın kazanımlarını korumaktır. Olaylara, şeriat ve akıl çerçevesince yaklaşmaktır.

Alimlere, davetçilere ve eğitimcilere düşen görev ise, gençlere hakkı açıklamaktır. Onların yolunu aydınlatmak ve onları bilinçlendirmektir. Şüpheler ve fitneler hakkında bilgilendirmektir. Tâ ki düşmanın planlarının bir parçası olmasınlar. Düşman, onlar arcılığıyla içinde gizlediği kini kusmasın. Düşman onları, entrikalarını pazarlamada hissettirmeden kullanmasın. Bununla birlikte, ölçülü olmayı yerleştirmek için eğitim ve öğretim kurumlarında şer'i eğitim metotlarını yoğunlaştırmak ve azaltmamak gerekir.

Körü körüne taassup etmek ve alimlerden uzaklaşmak, onlardan bilgi almamak ve saflar arasında karmaşa çıkarmak fitneyi ve düşmanların musallat olmasını ülkenin üzerine çeker.

Yine; Ehli Sünnet ve'l Cemeat'ın yolundan, sapmış metotlardan, aşırılık ve ihmal yollarından, ifrat ve tefrit yollarından sakınmak gerekir. **(Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.)** *(6/el-En'am/153)*

Yöneticilerimizle ve alimlerimizle el ele vererek ve hikmetle ve güzel öğütle onlara nasihatte bulunarak saflarımızı bütünleştirmemiz gerekir. Bu ülke; sağlam temeller, değişmez ilkeler ve İslami bir metot üzere kurulmuştur. Kim şiddet ve terör ile veya toplumu eriterek ve bozarak, bulanık suda avlanarak, ülkenin davetçilerine ve Kur'an halkalarına dil uzatarak bu ülkeyi temelinden yıkmak veya sarsmak isterse, asla bu arzusuna ulaşamayacaktır. Harameyn ülkesinin yapısı sağlamdır. Birliği kuvvetlidir. Safları bütündür. Sapık akımlar ve sorumsuz davranışlar ona çarpıp kırılır. Bu grup veya başkası; sabit değerlerimize ve güvenliğimize, kutsal değerlerimize, eğitim metotlarımıza, iyiliği emretme heyetlerine, davet ve din merkezlerine zarar veremeyeceklerdir. Bu ülke, dünyada bir ağırlık merkezini ve hayrın yayılmasını temsil etmektedir ve Allah'ın izni ile de böyle kalacaktır. Bozgunculuğu ve bozgunculuk çıkarmayı, eğitim ve öğretimdeki farklılığın âlâmetlerini ortadan kaldırmayı teşvik edenler ümmeti yıkmakta ve kendi yuvasında vurmaktadırlar. Onların yaptıkları kendilerine vebâl olarak dönecektir. Hayalleri boşa çıkacak ve hezimete uğrayacaklardır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **("Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız" dediler. Biz onları, kendi katımızdan bir rızık**

olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli dokunulmaz bir yere yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.) *(28/el-Kasas/57)*

Ey Allah'ın kulları!.. Hidayet elçisine salât ve selamda bulunun…

İslam Devleti

Şeyh Usame el-Khayyât
20.04.1424 Hicri – 20.06.2003 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), kişinin hayat aşamalarını hatalardan ve günahlardan uzak geçirerek, kalplerin ve gözlerin döneceği bir gün için edineceği en hayırlı azıktır.

Ey Müslümanlar! Nimetleri kabul etmek ve iyiliğe şahitlik etmekle, lütfu dile getirmek ve övülecek şeyleri açıklamakla; bütün bunları yapmakla Alemlerin Rabbi Allah'a şükür gerçekleşir, hamd ve senada bulunulur. Çünkü O; bu nimetleri verendir. Bu ihsanı bağışlayan ve bu hayrı yağdırandır.

Allah'ın bu ülkeye verdiği bol nimetlerden ve ikram ettiği güzel bağışlardan biri de, onu İslam devleti kılmasıdır. Barış vahası, güvenlik ve iman yurdu kılmasıdır. Fakat; nimetlerin arka arkaya gelmesi, hayrın ve ikramın birbirini takip etmesi kalpleri kinle ve düşmanlıkla doldurulmuş kimseleri rahatsız etti. Günah için kolları sıvadılar ve şeytanın adımlarına uydular. Bunun sonucu da; Allah'ın haram kıldığı belde olan Mekke'de işledikleri büyük suç oldu. Bu, daha önce Riyad'da, Medine'de ve Hail'de olanlara yeni bir suç halkası olarak katıldı. Böylece; Allah'ın, Rasulü'nün, bu ülkedeki ve diğer bütün ülkelerdeki salih mü'minlerin kabul etmeyeceği terör faaliyetleri meydana gelmiş oldu.

Allah'ın haram kıldığı beldede Cumartesi akşamı yaşananlar, doğru yoldan sapmış bir grubun, Allah'ın mü'min kullarına ve bu beldedeki evlerden birini yuva edinen bu grubun eylem girişimini boşa çıkarmak üzere görevlerini yapmakta olan güvenlik mensuplarına ateş açması nasıl kabul edilebilir? Bu grup o evi silah ve patlayıcı malzeme yapımında ve bunların saklanmasında kullanıyordu. Öyle ki, o malzemeler arasında, kalplerin ve ruhların hayatı olan Allah'ın Kelamı'nı okumak üzere kapağını açanı ölüme götürmesi için bomba olarak hazırlanan mushaflar vardı. Rabbi'nin rahmetini uman ve ahiretten korkan samimi bir mü'min bunu kabul edebilir mi? Azıcık aklı ve düşüncesi, bir miktar bilgisi olan buna cevaz verip teşvik etmekten ve sevinmekten öte, bunu kabul edebilir mi?

Sonra üzerine ateş açılan bu adamlar, öldürülen ve yaralanan güvenlik görevlileri ve diğerleri Müslüman değil mi? İçerisinde Beytullah'ı ve bu mübarek mescidi barındıran bu emin belde Allah'ın haram kıldığı; insanların, hayvanların ve kuşların dahi güvenlikte olduğu ve öldürülmediği, ağacın kesilmediği ve yeşil otun koparılmadığı belde değil mi? Buhari ve Müslim'in, Sahihleri'nde İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet ettikleri hadiste, rahmet ve hidayet Peygamberi Mekke'nin fethi günü şöyle buyurur: **"Hiç şüphe yok ki, Allah gökleri ve yeri yarattığı vakit bu beldeyi haram kılmıştır. Yüce Allah'ın haram kılması sebebiyle burası Kıyamet'e kadar haramdır. Benden önce bu beldede hiç kimseye savaş helal kılınmamıştır. Bana da sadece gündüzün bir vaktinde helal olmuştur. O, Allah'ın haram kılmasıyla Kıyamete kadar haramdır. Onun dikeni koparılmaz, avı ürkütülmez, ilan edenden başkası onda bulduğu eşyayı alamaz, yaş otu da kesilemez."** Abbas radıyallahu anh; "Ey Allah'ın Rasulü! İzhir otu hariç olsun. Çünkü o, onların (Mekkeliler'in) demircileriyle evlerine gereklidir" der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"İzhir otu bundan müstesnadır"** buyurur.

Yine Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde, Ebu Şüreyh el-Adevi radıyallahu anh'ın Amr b. Said'e şöyle dediği rivayet edilir: Ey Emîr! Mekke'nin fethinin ertesi günü Rasulullah'ın ayağa kalkarak yaptığı konuşmayı izin verirsen sana bildirmek isterim. Bu hitabı şu iki kulağım duydu, kalbim belleyip muhafaza etti, gözlerim de bizzat konuşanı gördü. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'a hamd ve sena ettikten sonra şöyle buyurdu: **"Şüphesiz Mekke'yi insanlar değil, Allah haram kılmıştır. Bu sebeple Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kimsenin orada kan dökmesi ve herhangi bir ağaç kesmesi helal değildir. Şayet bir kimse orada Rasulullah'ın harbi ile delil getirip savaşa izin vermeye kalkışırsa ona, 'Allah bu konuda sadece Rasulü'ne izin vermiştir. Fakat, size izin vermemiştir' deyiniz! Allah bana da ancak gündüzün belli bir vaktinde Mekke'de savaşa izin verdi. Mekke'nin bugünkü hürmeti dünkü hürmeti gibi olmuştur. Burada bulunan, bulunmayana tebliğ etsin."**

Allah'ın; kalbini ve kulağını mühürlediği, gözüne perde çektiği; insanların ve cinlerin şeytanlarının, Allah'ın dosdoğru yolundan saptırdığı bir kimseden başka kim bu nebevi açıklamadan ve Muhammedi uyarıdan yüz çevirebilir? Bir kimse, müslümanı korkutma olayını Allah ve Rasulü haram kılmışken kendisine nasıl helal kılabilir? Daha da ötesi nasıl cana kıyabilir ve kan dökebilir? Kulağına hiç Rasulullah'ın şu hadisi gelmedi mi? İmam Ahmed Müsnedi'nde ve Ebu Davud Süneni'nde, Buhari'nin şartı üzere sahih bir senetle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bazı sahabilerinden, O'nun şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Müslüman'ı korkutmak Müslüman'a helal olmaz."**

Bu korkutma Müslüman'a her hangi bir yerde dahi haram ise, Allah'ın haram kıldığı beldede ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in beldesinde helal olur mu? Sonra; Rabbimiz Subhanehu ve Teâlâ, haram kıldığı bölgede haktan sapmak isteyeni acı bir azap ile tehdit etmedi mi? Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(İnkar edenler, Allah'ın yolundan ve –yerli, taşralı- bütün insanlara eşit kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoymaya kalkanlar, kim orada zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı azaptan tattırırız.)** *(22/el-Hacc/25)*

Bu beldede yapmak isteyeni Allah'ın tehdit ettiği haktan sapma olayı nedir? Ümmetin geçmiş alimleri ve seçkin insanları bunu en açık ve kapsamlı biçimde açıklamadı mı? Ümmetin bilge kişisi ve Kur'ân'ın tercümanı Abdullah b. Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Bu, Allah'ın sana haram kıldığı şeylerden birini dil ile veya öldürme fiili ile helal kılmandır. Sana zulmetmeyene zulmetmen ve seni öldürmeye çalışmayanı öldürmendir." Selef-i Salih; Allah'ın bu haram bölgeye bağışladığı özelliklerinden birinin de, orada haktan sapmak isteyenin bunu yapmasa bile cezaya uğrayacağı olduğunu bildirmedi mi? Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, İbni Ebi Hatim'in sahih bir senetle rivayet ettiği hadiste şöyle der: "Orada (Haram Bölge'de) kötülük isteyen eden hiçbir adam yok ki onun üzerine bu yazılmasın." Bu gibi konularda şahsi görüşe yer olmadığı ve bu gibi sahabi sözlerinin Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e dayanan bir söz hükmünde olduğu bilinen bir şeydir. Bu grubun eylem girişiminin amacına ulaşamadan boşa çıkarılması, bu anlayışa inanan için açık delildir.

Ey Allah'ın kulları! Akıl sahiplerinin uykularını kaçıran ve yüreklerini sızlatan bu acı olaylar, bu ülkenin bazı şehirlerinde meydana gelen saldırganlık, tüm akıl sahibi insanların şiddetle reddettiği kabul edilemez bir olaydır. Çünkü bu, Kur'ân ve Sünnet'in delilleri ile haram kılınmıştır. Çünkü bu, Allah'ın sınırlarını aşmak ve haramlarını çiğnemektir. O'nun kullarına saldırıdır. Allah'ın yasakladığı

bozgunculuktur ve Allah, bozgunculuğu sevmediğini, bozgunculuk çıkaranların yaptığının iflah olmayacağını bildirmiştir. Bozgunculuk yapana acı verici azap vaat etmiştir.

Bu nedenle bu ülkenin yöneticileri fitne ateşini söndürme, kazanımları koruma, birliği ve ümmetin varlığını muhafaza etme görevini, Allah’ın hükmünü ve şeriatını uygulayarak -Allah’a hamdolsun- yerine getirmiştir ve getirecektir. Bozgunculuğa ve bozguncılara fırsat vermeyecek ve adaleti sağlayacaklardır. Tâ ki bu ülke, daima olduğu ve Allah’ın onun için dilediği gibi, hidayet barınağı ve nur kaynağı olsun. İnsanların toplanma yeri ve sağlam bir kale olsun. Fitne dalgaları ona çarpıp kırılsın. Hile ve tuzak okları hedefine ulaşamadan ve sahiplerinin arzuladığı -az ya da çok- hiçbir şeyi elde edemeden geri dönsün. Şüphesiz bu, izzet sahibi ve her şeyi bilen Allah’ın takdiridir. Allah, lütfunu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

Kovulmuş şeytandan, Allah’a sığınırım: **(Ey iman edenler! Hep birden barış ve güvenliğe (İslam’a) girin. Şeytanın adımlarına uymayın. Gerçekten o sizin apaçık düşmanınızdır. Size apaçık bunca deliller geldikten sonra (İslam yolundan) kayarsanız, biliniz ki Allah mutlaka galiptir, her şeyi yerli yerince yapandır.)** *(2/el-Bakara/208-209)*

Ey Allah’ın kulları! Allah’tan hakkıyla korkun, O’nun rızasına yol arayın ve O’nu gözetin. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın şeytan sizi, Allah’ın rahmetine güvendirerek kandırmasın!

Ey Müslümanlar! Şüphesiz ki gençler ümmetin hazinesi ve geleceğe yönelik hazırlığıdır. Samimi ve dürüst bütün insanların, yoldan sapmamaları için onlarla ilgilenmeye ve onlara özen göstermeye sürekli olarak çağırması yeni bir şey değildir.

Yetişmekte olan nesiller de bu ilgi ve gözetimden nasibini almalıdır. Onların nefislerine şüphelerden arınmış doğru inancın tohumları atılmalı, kalplerine hak ve hayır anlayışları ekilmelidir. Yüreklerine fazilet duyguları yerleştirilmeli, dinlerine ve vatanlarına karşı sevgi ekilmelidir. Onlara; yumuşak başlılığın ve iyiliğin, mü’minlere karşı alçak gönüllü olmanın, bütün insanlara adalet ve insafla davranmanın övülecek yönleri anlatılmalıdır. Sapık düşünceleri ve yanlış inançları yaymaya çalışan kindar ve bozguncu insanlardan oluşan hevâ sahiplerinin aldatmalarından ve şeytanların tahriklerinden onları kurtarmalıdır.

Aynı şekilde her hallerinde onları takip etmek ve onlarla sağlam bir bağ kurmak, akıllarına takılan soruları ve kalplerinde düğümlenen duyguları öğrenmek gerekir. Onları; sahih ilimleri ve salih amelleri ile tanınan Rabbani alimlerin görüşüne başvurmaya ve art niyetli insanlardan uzak durmaya yönlendirmek gerekir. Çünkü o aykırı insanlar, Allah'tan korkmadan tecrübesiz ve aklı kıt kimseleri tasdik etmeye sevkeden kötü sözleriyle ve kötü fiilleriyle hem kendilerini kandırırlar, hem de başkalarını saptırırlar.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Emanetleri yerine getirin ki kurtulanlardan ve kazananlardan olun. Cennet bahçelerini ve ebedi nimetleri kazanın. Allah Teâlâ'nın sizlere, alemlere rahmet olarak gönderilen peygamberlerin sonuncusuna ve takvâ sahiplerinin imamına salât ve selamda bulunmayı emrettiğini hatırlayın. Allah Subhânehu, Kitab-ı Mübini'nde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Güvenlik İçin Bilinmesi Gereken Esaslar

Şeyh Huseyn Âlu'ş Şeyh
27.04.1424 Hicri – 27.06.2003 Miladi

Harameyn Ülkesi'ni içinde barındıran Arap Yarımadası, İslam'ın ve Müslümanların sağlam kalesidir. Ebedi başkentidir. İnsan bedeninde kalbin merkez olması gibi, o da İslam Dünyası'nın kalbidir. Müslümanların sermayesidir. İslami varlığın savunmasında son hattır.

Harameyn Ülkesi'nin İslam Dünyası'ndaki konumu, insan vücudundaki kalbin konumu gibidir. O yaşar ve güçlü olursa, vücut sistemindeki görevini yerine getirirse vücut yaşar ve güçlü olur.

Harameyn Ülkesi, vahyin indiği ve İslam'ın gönderildiği yerdir. İslami davetin kaynağı ve İslam'ın ebedi merkezidir. Dünya bu ülkeye, İslami hayatın ve İslam'ın uluslararası öğretilerinin, bunların kalıcılığının ve uygulanabilirliğinin doğru ölçüsü gözüyle bakmaktadır. İslami çağrı, her ne kadar uluslararası niteliğe sahip olsa da, pratiğinin ölçüsü sayılacak bir

merkez mutlaka olmalıdır. Bu merkez; bu çağrıya inanan ve bu inancı barındıran bütün şehirlere, köylere ve toplumlara örnek olur.

İnsan, yaratılışı gereği doğru ölçüyü arar. Kendisine sığınacağı sığınağı; kedisinden güç ve güven, koruma ve savunma alacağı kaynağı ve örnek ülkeyi arar. Bu noktadan hareketle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Harameyn Ülkesi'nin güvenliğine ve istikrarına, bu dine sıkı sıkıya bağlılığına özel önem vermiştir. Çünkü başkent; her türlü karmaşadan ve anarşiden, bütün inanç çatışmalarından uzak olmalıdır. Bu nedenle Raşid Halifeler, Harameyn beldesine ve bir bütün olarak Arap Yarımadası'na daima İslam'ın simgesi ve İslami davetin sermayesi gözüyle bakmışlardır.

Buradan yola çıkarak, İslam'ın hükümlerini gözetmek için; bütün faaliyetleri ve uygulamaları ile hayatı Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti üzerine ve Selef-i Salih'in ifrat ve tefritten, aşırılık ve ihmalden uzak ölçülü metodu üzerine tesis etmek için bu temeller ve dayanaklar üzerine Suud-i Arabistan devleti kurulmuştur.

Bu nedenle; bütün dünya arka arkaya gelen fitneleri ve sonucu bilinmeyen büyük olayları yaşarken; küçük-büyük, genç-yaşlı, öğretmen ve öğrenci, aydın ve düşünür bu ülkenin bütün mensupları, üzerlerine düşen görevin bu ülkenin özelliklerini ve üzerine bina edildiği ölçüyü iyi anlamak olduğunu mutlaka fark etmelidir. Tâ ki onun hakkını korusunlar. Bu ülke ve halkı için ya da sabit değerleri ve eğitim metodu için istenilen her türlü zararı ve tehlikeyi uzaklaştıracak bütün sebepleri yerine getirmeye çalışsınlar.

Ey Müslümanlar topluluğu! Yakın zamanda; korkusundan çocukların yaşlanacağı, üzüntüsünden kalplerin parçalanacağı, zararını ve kötülüğünü her yönüyle anlatmakta kalemin ve dilin aciz kalacağı çok büyük olaylar başımıza geldi. Tevhidin başkenti Riyad'da yaşanan bombalı saldırı ve cinayet… İnsanlığın efendisi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şehri ve İslam'ın ilk başkenti Medine'de güvenliği ve istikrarı tehdit, silah çekme ve korku salma eylemleri… Oysa Medine hakkında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "**Kim orada bir bid'at**

çıkarır, bir zulüm veya büyük günah işler ya da böylesi bir kimseyi korursa Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onun üzerine olsun!"

Sonra bütün dünya daha büyük bir musibetle; güvenlik mensuplarına yönelik Mekke'de meydana gelen cinayetle, bozgunculuk ve tahribat için yapılan silahlı bir hazırlıkla şok oldu. Bütün bunlar; Allah'ın güvenliğini koruduğu, şanını yücelttiği ve şereflendirdiği yüce bir beldede gerçekleşti. Bu, büyük suçlar içeren bir hadisedir. İslam'ın nazarında; din ve dünya gereksinimlerine ulaşan, insanlara ve ülkelere toptan zarar veren büyük olaylardır.

Müslümanlar; bu olayları reddetmede, bu olayların çirkin bir suç olduğunda birleşmiştir. Ümmet'in alimleri ne büyük bir suç ve günah olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bunlar, haramlığı kesin olan bir çok unsuru bir araya toplayan ve Kur'an'a ve Sünnet'e ters düşen bir çok şeyi kapsayan olaylardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.)** *(7/el-A'râf/85)* Ve şöyle buyurur: **(Allah bozgunculuk çıkaranları sevmez.)** *(5/el-Mâide/64)* Allah Subhânehu; adam öldürme, haksızlık etme ve haddi aşma gibi bir grup haramı zikrettikten sonra şöyle buyurur: **(Kötü olan bütün bunlar, Rabbinin katında hoşlanılmayan şeylerdir.)** *(17/el-İsrâ/38)* Allah Teâlâ'nın şu kavli ise bütün bunları tasnif eder: **(Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara işlemedikleri şeyleri isnat ederek eziyet edenler, muhakkak onlar, bir yalan ve apaçık bir günah yüklenmiş olurlar.)** *(33/el-Ahzâb/58)* Bunlar; aklın, mantığın ve şeriatın asla kabul etmediği ve onaylamadığı olaylardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Her Müslümanın kanı, malı ve ırzı Müslümana haramdır."** Kapsamlı vasiyetinde ise şöyle buyurur: **"Muhakkak ki kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız sizin üzerinize bu beldenizde ve bu ayınızdaki bu gününüzün haramlığı gibi haramdır."**

Bu arada; mutlaka değinilmesi ve açıklanması gereken temel bir takım esaslar ile anlaşılması ve hakkıyla gözetilmesi gereken bazı İslami hükümler var. Bu esasların ilki; İslam'ın hükümlerini, emir ve yasaklarını korumanın; sahih İslam inancına sarılmanın, nefisleri halis tevhid inancına boyun eğdirmeye gayret etmenin, her alanda ve her işte Allah'ın sınırlarına bağlı kalmanın zaruriliğidir. Tâ ki; genel güvenlik gerçekleşsin, arzu edilen istikrar ve saadet hakim olsun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İman edenler ve imanlarına da zulüm karıştırmayanlara gelince, işte onlaradır güvenlik ve onlardır hidayete ermiş olanlar.)** *(6/el-En'âm/82)*

Bu esasların ikincisi ise; iyilikte (marufta) Müslümanların yöneticilerine itaat etmenin, selefi inancın asıllarından biri olduğunu vurgulamanın zaruriliğidir. Müslüman alimlerin kitapları arasında bu aslı saptayıp açıklamayan kitap oldukça azdır. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere itaat edin. Sizden olan emir sahiplerine de (itaat edin)!)** *(4/en-Nisa/59)* Sahih-i Buhari'de rivayet edilen hadiste ise, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslüman kişiye düşen, bir günah emredilmesi hariç, hoşlandığında ve hoşlanmadığında işitmek ve itaat etmektir. Bir günah emredilirse işitmek de yoktur, itaat etmek de."** Sahih-i Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Zor halinde ve kolay halinde, hoşlandığın durumda ve hoşlanmadığın durumda, başkasını senin aleyhine kayırması durumunda işit ve itaat et."** Yine; Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve

sellem şöyle buyurur: **“Kim bana itaat ederse, Allah’a itaat etmiştir. Kim de bana isyan ederse, Allah’a isyan etmiştir. Kim benim emirime itaat ederse, bana itaat etmiştir. Kim de benim emirime isyan ederse, bana isyan etmiştir.”** Diğer bir rivayette ise şöyle buyurur: **“Kim emire itaat ederse, bana itaat etmiştir. Kim de emire isyan ederse, bana isyan etmiştir.”**

Bu noktadan hareketle İslam, imama (devlet başkanına) isyan etmekten ve edilen biatı bozmaktan sakındırmıştır. Buhari ve Müslim’de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **“Kim emirinde hoşlanmadığı bir şey görürse sabretsin. Çünkü kim cemaatten bir karış ayrılırsa ve öylece ölürse, cahiliye ölümü üzere ölür.”** Müslim’deki rivayette ise şöyle buyurur: **“Sultanın (hükmünden) bir karış çıkan ve bunun üzerine ölen hiçbir insan yok ki, cahiliye ölümü üzere ölmesin.”**

İbni Ebi’l Izz el-Hanefi şöyle der: “Zulmetseler bile onlara itaate devam etmek, onlara karşı çıkmanın, onların zulmü ile gerçekleşenin kat kat fazlası kötülük doğuracağı içindir.” Müslim, Sahihi’nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Yöneticilerinizde hoşlanmadığınız bir şey görürseniz, onun o amelinden hoşlanmayın ve asla itaatten el çekmeyin.”** Buhari ve Müslim’de, Ubade radıyallahu anh’tan şu rivayet edilir: “Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizi davet etti ve O’na biat ettik. Bizden söz aldığı şeyler arasında zor halimizde ve kolay halimizde, hoşlandığımız durumda ve hoşlanmadığımız durumda, başkasının bizim aleyhimize kayırılması durumunda işitip ve itaat etmek; idareci ile idaresi konusunda çekişmemek üzere biat etmemiz vardı ve **“Hakkında, Allah'tan apaçık bir deliliniz bulunan bir küfür görmeniz müstesnâ”** buyurdu.” Davet imamları, onlara (yöneticilere) nasihat hakkında şöyle der: “Emir sahibini işitip itaat etmenin vacipliği, ona itaatten el çekmenin ve ona karşı çıkmanın haramlığı, din ve dünya yararlarının ancak cemaat (Müslümanların birliği) ve imam (yönetici) ile düzenli olacağı konusunda geçen Kur’an nasları, nebevi hadisler ve araştırmacı alimlerin sözleri anlaşılınca, emir sahibine (yöneticiye) itaate karşı çıkmanın bir günah olduğu; Allah’a ve Rasulü’ne karşı gelmek olduğu ve Ehli Sünnet ve’l Cemaat inancına ters düştüğü ortaya çıkar.”

Bu esasların üçüncüsü ise; bu ülke toplumunun fertleri arasında din ve inanç temelleri üzerinde sağlanan birliğin mutlaka derinleştirilmesi gerektiğidir. Herkes, İslam’ın gölgesinde sevgi ve şefkat, yardımlaşma ve dayanışma içerisinde yaşar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Sizden biriniz kendisi için sevdiğini kardeşi için de sevmedikçe iman etmiş olmaz.”** Ve şöyle buyurur: **“Mü’minlerin, birbirlerini sevmede, birbirlerine şefkat gösterme ve birbirlerine merhamet etmedeki benzeri vücut misalidir. O vücuttan bir uzuv hastalanınca vücudun diğer azâları birbirlerini hasta uzvun elemine uykusuzlukla ve hararetle ortak olmaya çağırırlar”**

Bu ülkenin evlatları, Allah’ın kendilerine sayısız nimetler bağışladığının bilincinde olmalıdır. Bu nimetlerden biri de, akıllı ve hikmetli bir yönetimdir. İslam’ı yüceltir ve hakim kılar. İnancı, saf tevhid inancıdır. Yönetimde ve yargıdaki metodu, Selef'in metodu ve Kur’ân ve Sünnet’in yoludur. Bunu iyice anlamak gerekir. Toplum, bir bütün halinde bu gerçeği hissetmelidir. Ne kadar güçlü olursa olsun, taassubu kökünden kazımak için yardımlaşmalıdırlar. Toplum; cahiliye ırkçılığından kurtulmaya ve fitneye yol açan faktörlerle mücadele etmeye; karmaşaya yol açacak yerlerden ve nefret doğuracak etkenlerden, bölünmeye ve parçalanmaya sebep olacak şeylerden uzak durmaya gayret göstermelidir. **(Allah’ın ipine topluca tutunun ve**

parçalanmayın.) *(3/Âl-i İmran/103)* Allah Subhanehu'nun **(İyilik ve takva üzere yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın.)** *(5/el-Maide/2)* buyruğu çerçevesince, bir yandan toplumun fertleri arasında, diğer yandan da yöneten ve yönetilen arasında sağlam ilişkiler kurarak dışardan gelen her zararlı şeyi mutlaka kuşatmak ve her rahatsızlığı tedavi etmek gerekir.

Bu esasların dördüncüsü ise şudur: Müslümanların hepsi; İslam'ın, Allah'a karşı samimiyet ve kulun sünnet üzere doğru ibadet yapması üzerine kurulmuş olduğunu anlamalıdır. İslam'ın gerçeklerini geldiği gibi anlamak gerekir. Dünya ve ahiretin ıslahı ve saadeti için, bütün mahlukata iyilik ve merhamet için gayelerini ve hedeflerini bütün inceliğiyle anlamak gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Böylece sizi vasat bir ümmet kıldık.)** *(2/el-Bakara/143)* Tefsir alimleri şöyle der: "Allah bu ümmeti dinin bütün işlerinde orta yollu kılmıştır." İslam Dini, İslam Peygamberi'nin tanımladığı gibidir. **"Şüphesiz bu din kolaylıktır", "Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin, nefret ettirmeyin!"** Bu iki hadisi, Buhari rivayet eder.

Bütün işlerinde ve her alanda, öğretilerinin hepsinde yumuşak başlı olmayı öğütler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz rıfk (yumuşak başlılık ve nezaket) bir şeyde bulunursa ancak onu süsler. Bir şeyden sökülüp alınırsa da, bu o şeyi kötü yapar."** Ve şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah rıfk sahibidir ve rıfkı (yumuşak başlılık ve nezaketi) sever. Şiddete vermediğini rıfka (yumuşak başlılık ve nezakete) verir."** Bu iki hadisi Müslim rivayet eder. Bu nedenle; İslam'ın öğretilerini yıkacak, Rahman'a itaatten ve insanların efendisinin öğretilerinden kulu uzaklaştıracak aşırılığa İslam'da yer yoktur. Rabbimiz celle ve alâ şöyle buyurur: **(Dininizde aşırı gitmeyin.)** *(4/en-Nisa/171)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Dinde aşırı gitmekten sakının!"** İslam'ın yasakladığı en büyük aşırılık çeşitlerinden biri de; yalnızca bir şüphe ya da başka anlamlar ifade edebilecek deliller ile, bozuk bir metoda dayanarak Müslümanları tekfir etmektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinden ve tabiinden oluşan bu ümmetin selefinin üzerinde yürüdüğü İslam metodu, itidal ve dengeli olma ilkeleri üzere kurulu bir metottur. Bu nedenle; Kur'ân ve Sünnet üzerine kurulu bu metodun anlayışında Müslüman'a kafir hükmü vermek tehlikeli bir hükümdür. Tekfir; İslam için zararlı ve tehlikeli etkileri olan kaygan bir alandır. Bu nedenle İslam alimleri, açık ve kesin bir delil olmadan bu yola yönelmenin caiz olmadığını belirtmiştir. Buhari ve Müslim'de şu hadis zikredilir: **"Kişi, kardeşine "Ey kafir!" derse, bu mutlaka onlardan birine döner."** Diğer bir rivayette ise şöyle buyrulur: **"Kim kardeşine "Ey kafir!" derse, bu onlardan birine dönmüştür."** Buhari'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim bir mü'mini kafirlikle suçlarsa bu onu öldürmüş gibidir."** Ebu Zer radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittiğini bildirir: **"Kim bir adamı küfürle çağırırsa (ey kafir derse) ya da "Allah düşmanı" derse ve o adam böyle değilse, mutlaka kendisine döner."** Bu hadisi Buhari rivayet eder. İbni Dakik el-Iyd şöyle der: "Bu, Müslümanlardan birini kafir olmadığı halde tekfir eden için büyük bir tehdittir. Alimlerden bazılarının düştüğü büyük bir çıkmazdır."

Tefsir, naslarla bilinen ve araştırmacı alimlerce anlaşılan, kurallara bağlanmış şer'i bir hükümdür. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Kim bir iddiada bulunur ve bütün ilim ehline ters düşerek cehalet yularını serbest bırakırsa, sonra da onlara ters düşmesiyle birlikte kendi görüşünü onaylamayanı tekfir etmek ve sapıklıkla suçlamak isterse, bu her kara cahilin yaptığı en büyük şeylerdendir."

Bu nedenle; ilim ehlinin kurallarından biri de, şartların göz önünde bulundurulması ve engellerin ortadan kalkmasıdır. Yine onların kurallarından birine göre, yapan kişi İslam'dan küfür milletine çıkmayı istemedikçe, küfür ve küfrün dışında bir şey kastedilmesi muhtemel olan fiile tekfirde itibar edilmez. İbni Ebi'l Izz şöyle der: "Haksızlığın en büyüklerinden biri de, belli bir kimseye, Allah'ın onu bağışlamayacağı ve ona merhamet etmeyeceği, bilakis onu cehennemde ebedi kılacağı yönünde hüküm vermektir." Ve şöyle der: "Helal görmedikçe günah nedeniyle kıble ehlinden hiç kimseyi tekfir etmeyiz. Günah işleyene imanla birlikte günah zarar vermez de demeyiz."

Bu esasların beşincisi ise şudur: Müslümanların gençlerine düşen, doğru bilgiye ve Rabbani alimlere yönelmek, heva ve şeytanın tuzaklarından sakınmaktır. Selefi metoda sahip araştırmacı alimlerle temasa geçerek akıllarını başlarına almalıdırlar. Eskiden şöyle denirdi. "İhtiyarların görüşlerine sarılın. Yaratılıştan gelen zekayı kaybetseler dahi, gözlerinin önünden çeşitli ibretler geçmiş ve başkalarının eserleri kulaklarına gelmiştir."

Bu ülkenin gençlerine düşen görev, sapıklık tuzaklarına düşmekten sakınmaktır. Allah'ın, tevhid ve sünnetin üstünlüğü ile nimetlendirdiği bir ülkede yaşadıklarını bilmeleri gerekir. İslam ve Müslümanlar için en büyük tehlikenin, kendilerini büyük kötülüklere düşürecek kimselere yönelmek olduğunu fark etmelidirler.

Bu esasların altıncısı ise şudur: Müslüman ülkelerde ve toplumlarda –ki Harameyn ülkesi de bunlardan biridir- örnek bir toplum oluşturularak, İslam'ın amaçlarını doğru anlamak hakim kılınmalıdır. O topluma sevgi ve muhabbet hakim olmalı; o toplumda, doğruluk faktörleri ve mutluluk etkenleri düzenli bir şekilde bulunmalıdır.

Bu noktadan hareketle İslam, örneği görülmemiş yüksek bir ahlak çerçevesince, toplum içerisinde nasihat ilkesini aktif hale getirerek bunu sağlamaya gayret etmiştir. Müslüman, aynı toplum içerisinde yaşayan kardeşine nasihatte bulunur. Yöneten yönetilene, yönetilen yönetene nasihatte bulunur. Bu, Allah'a karşı samimi olmanın ve O'nun rızasını istemenin getirdiği bir nasihattir. "Müslüman nasihat eder, ayıbını ortaya dökmez; münafık ise ayıbını ortaya döker, nasihat etmez" anlayışı içinde İslam ahlakının ve yüce ilkelerinin hakim olduğu bir nasihattir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar birbirilerinin velileridirler. Bunlar iyiliği emreder ve kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar. Namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Allah'a ve Rasulü'ne de itaat ederler. İşte Allah bunlara rahmet edecektir. Şüphesiz Allah Aziz'dir, Hakim'dir.)** *(9/et-Tevbe/71)*

Ey Müslümanlar! Gençlerimiz, Allah'a hamdolsun, eğitim yılını tamamladı ve tatil dönemi geldi. Bu dönemde çokça boş vakit bulacaklar. Ey İslam gençliği! Vakitleriniz dininiz için yararlı faaliyetlerle; kendiniz, ümmetiniz ve toplumunuz için hayır ve ganimet olacak şeylerle dolu olsun! Boş durmaktan ve tembellikten, faydasız ve hayırsız şeylerde vakit öldürmekten sakının.

Ey babalar! Çocuklarınız hakkında Allah'tan korkun. Onlar sizin elinizde emanettir. Onları gereği gibi gözetmek, sorumluluğunuzun bir parçasıdır. Onların hareketlerini ve sükunetlerini, geliş ve gidişlerini, arkadaşlarını ve ahlakını sürekli gözetin.

Dünya ve ahiretlerine zarar getirecek isteklerini hemen yerine getirmekten sakının. Onları başıboş bırakıp, kötülük ve fesat etkenlerinin bolca bulunduğu mekanlara diledikleri gibi gitmelerine izin vermekten sakının.

Onlar, Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetlerinden biridir. Kim bu nimeti gereği gibi gözetir ve Allah'ın onunla ilgili yüklediği görevi yerine getirirse işte bu, onun için bir bağış ve mutluluktur. Allah'ın, onunla ilgili yüklediği görevi yerine getirmeyen ve ihmal eden için ise bir musibet ve bedbahtlık olur. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Tutuşturucusu insanlar ve taşlar olan o ateşten nefislerinizi ve ailelerinizi koruyunuz. Onun üzerinde iriyarı, sert tabiatlı melekler vardır. Bunlar kendilerine verdiği emirlerde Allah'a asla isyan etmezler. Ne emir olunursa onu yaparlar.)** *(66/et-Tahrim/6)*

Batı Medeniyetinin Sahteliği

Şeyh Salâh el-Budeyr
13.05.1422 hicri

Mahlukatı ve amellerini yaratan, onları hidayet nuru ile cehennemden uzak tutan Allah'a hamdolsun. O'na; nimetlerin en güzellerini yudumlayan ve en güzel elbiselerden giyen kimsenin hamdetmesi gibi hamdederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Yerküre kendine has sarsıntısıyla sallandığı, toprak ağırlıklarını dışarı çıkardığı ve insan, "Ne oluyor buna?" dediği zaman ayakları sabit kılacak bir şehadetle buna şehadet ederim. Ve şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'nu, cahiliyet sapıklığının en azgın olduğu bir dönemde gönderdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de helal ve haram bilininceye kadar mücedelesini sürdürdü. Allah O'na, ailesine ve sahabilerine salât ve selam eylesin.

Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak en üstün kazançtır. O'na itaat etmek de en yüce bağdır. Allah'dan hakkıyla korkun ve ahiret gününe kavuşmayı ümit edin. Sakın yeryüzünde bozgunculuk etmeyin.

(Ey iman edenler! Allah'dan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)(3/Âl-i Imran/102)

Ey müslümanlar! İslam ehli bugün çetin bir savaşla karşı karşıyadır. Çağdaş yaşamın maddeci kültürünün; edep ve ahlaktan, üstün değerlerden yoksun bir medeniyetin saldırısıyla karşı karşıyadır. Bu medeniyet, bir çöküş medeniyeti ve yıkılış kültürüdür. Kurucularının kendisiyle yıkıldığı, belalarını ve felaketlerini tattığı bir medeniyet... Musibet ve mutsuzluktan, kötülük ve günahtan, isyan ve çalkantıdan, gasp ve cinayetten; intihar, adam kaçırma ve adam öldürmekten, cinsi sapıklıktan, içki ve uyuşturucu bağımlılığından başka bir şey değil!..

Bu medeniyette kişilikler tersyüz olmuş, işler karışmış, bedenler yorulmuş ve akıllar şaşırmış... Meşru olanla yasak olanı, faydalı olanla zararlı olanı birbirinden ayırmayan bir medeniyet... Oyun salonları, eğlence kulüpleri ve boş kalpler... Beklentileri boşa çıkaran ve fertlerini korumaktan aciz bir medeniyet...Bir gün bile onların ırzlarını ve değerlerini koruyamaz.

Darlık ve sıkıntı, üzüntü ve keder... Bunlar, Alemlerin Rabbi'nden yüz çevirenlerin uğradıkları cezadır. Tehlike ve tedirginlik ortamını ortadan kaldırmak için kullanılan sayılamayacak derecede çok eğlence aracı bunu sağlayamamıştır. **(Allah, inanmayanların üzerine işte böyle pislik verir.)**(6/el-En'am/125)

Üreten ve icadeden bir medeniyet... Bir de ne görelim; helakı, kendi yaptığından olmuş! Yıkımı, kendi icadettiğinden olmuş! Huzuru bozucu ve ortalığı karıştıran faktörleri ortaya çıkarmakta yarışan, yıkıcı ve saptırıcı araçları icadetmede yarışan bir medeniyet... **(Onlar farkında olmadan ancak kendilerini helak ederler.)**(6/el-En'am/26)

(Yoksa sen, onların çoğunun dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.)(25/el-Furkan/44)

(Onlar dünya hayatının görünen yüzünü bilirler. Ahiretten ise onlar tamamen gafildirler.)(30/er-Rûm/7)

Bunlar onların kafir toplumlarının ve facir medeniyetlerinin bazı özellikleridir.

Ey müslümanlar! Bugün küfür alemi belalarını İslam alemine yöneltmektedir. Müslüman kimliğini silmek, hayatın bütün yönlerinde; inançta, düşüncede, toplumsal ve ahlaki yaşayışta onu batıyı taklide sürüklemektedir.

Allah azze ve celle Kitab-ı Mübin'de şöyle buyurur: **(Sizin de kendileri gibi inkar etmenizi istediler ki onlarla eşit olasınız.)**(4/en-Nisa/89) **(Ehli kitaptan çoğu sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek istediler.)**(2/el-Bakara/109) **(Ehli kitaptan bir kısmı istediler ki sizi saptırabilsinler.)**(3/Âl-i Imran/69) Ve şöyle buyurur: **(Şayet onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklardır. Zaten inkar edivermenizi istemektedirler.)**(60/el-Mumtehıne/2) Onlar bunu isterler ve bunu elde etmek, güçlerinin yettiği herşeyi gerçekleştirmek için uğraşırlar. **(Eğer güçleri yeterse sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.)**(2/el-Bakara/217) **(Dinlerine uymadıkça yahudiler de hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır.)**(2/el-Bakara/120)

Kafirlerin kalplerini dolduran korku ve düşmanlık onları, İslam ile savaşmaya ve İslam'ı yoketmeye çalışmaya itmektedir. **(Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır.)**(61/es-Saff/8) **(Kafirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.)**(9/et-Tevbe/32) Onlardan biri şöyle der: "Ne zaman Kur'an ve Mekke şehri arap ülkelerinde görülmezse işte o zaman arabı, Muhammed ve Kitabı'ndan uzak batı medeniyeti yolunda ilerler görebiliriz." Bu onların tuzağıdır ve kalplerinde sakladıkları düşmanlık ise daha büyüktür. Allah ne doğru söylemiştir ve Allah'dan daha doğru sözlü kim olabilir: **(Kafir de Rabbine karşı uğraşıp durmaktadır.)**(25/el-Furkan/55)

Ey müslümanlar! İslam düşmanları ulaşabildikleri her türlü icadı ve keşfi İslam'a ve İslam ehline karşı savaşta ve müslümanların ülkelerini inanç ve düşünce açısından işgalde kullanmaktadırlar. Sanki lisan-ı halleri onlardan birinin söylediği şu sözü söylemektedir: "Bir kadeh ve bir şarkıcı kadının Muhammed ümmetine yaptığını bin top yapamaz. Onları madde sevgisine ve şehvetlere boğun!"

İslam ülkelerini medya devrimi ve yüksek teknoloji ürünü iletişim araçları ile kuşattılar. Üzerlerine şeytani ve şehvani uydu kanallarıyla saldırdılar. Yeni nesillerimiz değerleri ve iffetleri yokeden öldürücü bir zehir, şiddetli bir rüzgar, sürekli ve ağır bir hücumla karşı karşıyadır. Medeniyet onların huylarını bozmakta, ahlaklarını tahrip etmektedir. Ve onların arasında rezilliği yaymaktadır. Onları, amaçsızca dolaşır; kabaran şehvetlerini gidermek için meşru ya da gayri meşru bir yol arar hale getirmiştir. Müslümanların çarşıları haram ve çirkin bir çok şeyle doldurulmuştur.

Müslüman kadın da bu düşmanca hücumdan kurtulamamıştır. Onun örtüsü ve tesettürü ile savaştılar. Onu aldatıp sapık moda evlerinin ve çıplak elbiseler üretenlerin yaptıklarını giydirmek için uğraştılar. Onu, erkeklerle bir arada bulunmaya çağırdılar. Ona ihanet edip, onu kirlettiler.

Müslümanları kafirlerin ve facirlerin ülkelerine; akıllara tuzak kuran, beyinleri aldatan, içerisinde helak edici tuzaklardan ve yok edici kapanlardan başka bir şey bulunmayan ülkelere ve anlamsız bir hayata seyahat etmeye çağıran sapık ilanlar ortaya çıktı. Teşvikler ve kolaylıklar sağlayan, kalabalıkları ve sıradan insanları o ülkelere yönelten çirkin ilanlar...

Kalbi sızlatan durumlardan biri de bazı müslümanların eşleri ve çocukları ile o ülkelere gitmeleridir. Artık ondan sonra olan kötülükleri ve büyük olayları hiç sorma!. Bütün bunları, uğursuz bir medeniyete ayak uydurmak ve çağdaşlık zannedilen bir yola koyulmak için yaparlar.

Şüphesiz bunlar, boğucu fitneler ve büyük günahlardır. Bundan korunmak için Allah'ın Kitabı'na ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine samimiyetle sarılmaktan başka bir yol yoktur.

Ey müslümanlar! İslam ümmeti kendine savaş açanlara nasıl boyun eğerek gidebilir!.. Kendisini yok etmek isteyene nasıl rıza göstererek yönelebilir!.. Davranışlarında ve ahlakında, anlayış ve düşünce ölçülerinde nasıl düşmanını örnek alabilir!.. İslam'ın öğretilerinden ve insanların efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğinden nasıl yüz çevirip kafirleri ve facirleri taklit edebilir!. Zararın yolu ancak kafirlere ve facirlere itaat etmektir.

Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Kafirlere uyarsanız, gerisin geriye döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.)**(3/Âl-i Imran/149) **(Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarsanız imanınızdan sonra yeniden sizi küfre döndürürler.)**(3/Âl-i Imran/100)

Ey müslümanlar! Şüphesiz İslam, bu medeniyetin icadettiği faydalı şeyleri ve teknolojisini almayı yasaklamamıştır. Fakat hastalıklarını ve çarpıklıklarını, içerisinde barındırdığı belaları, kendisine yönelen ve yanından geçen herkesi kirleten sapıklıkları reddeder.

Ey müslümanlar! İnsanın seviyesini Allah'dan başkasına kulluğa kadar alçaltan, dinarın ve dirhemin kulu, şehvetinin, maddesinin ve rağbetinin kulu yapan bir medeniyetin ne faydası var!?. Bu çağdaş medeniyetin hükmettiği insanların perişanlığa düştüğü ve altüst olduğu gibi perişanlığa düşürmekten ve altüst etmekten başka ne faydası var!?. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dinara kul olanın, dirheme kul olanın, elbiseye kul olanın burnu yere sürtülsün. Kendisine verilirse razı olur, verilmezse kızar. Burnu yere sürtülsün ve altüst olsun. Kendisine bir diken batsa çıkaramasın."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Gerçekten üzücü durumlardan biri de kendi ırkımızdan olan ve dilimizi konuşan bazı kimselerin Batı'nın simsarları olmalarıdır.Ağızlarını doldura doldura Batı'yı büyültüp yüceltirler. Bütün arsızlıklarıyla Batı'yı taklide ve Batı'nın yollarına uymaya çağırırlar.Onlar sapıklığın ve Batılılaşmanın davetçileridir.Cehennem kapılarında duran davetçilerdir. Kim onların çağrısını kabul ederse onu cehenneme atarlar.

Onlar buna çağırıyorlar ve sanki bizzat batının akıllı insanlarından arka arkaya yükselen, ruhsuzca yaşadıkları bu medeniyetin tehlikelerine karşı uyaran ve vakit geçmeden önce kurtuluşa çağıran çığlıkları bilmiyorlar!..

(Onlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiği zaman "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. Şunu bilin ki onlar, bozguncuların ta kendileridir fakat onlar anlamazlar.)(2/el-Bakara/11-12)

Ey müslümanlar! Yöneten ve yönetilen bütün müslümanların bu medeniyetin esaslarını bilmeleri, hedefleri ve zararları üzerinde durmaları gerekir. Kötü adetleri, çirkin ahlakları, düşmanlarının onları saptırmak ve kandırmak için uydurduğu cahiliye yollarını ülkelerine getirmemeleri ve evlerine sokmamaları gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın en sevmediği üç gurup insandır: Haram bölgede dinsiz olan, İslam'a cahiliye adetleri sokmak isteyen, haksız yere kanını dökmek için bir kimsenin kanını talep eden."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey müslümanlar! Şüphesiz siz, rabbani bir şeriata sahipsiniz. Bu şeriat, kendisine tutunana kalıcılık ve gelişme, şeref ve yücelik sağlar. Her türlü karanlığı aydınlatan bir şeriat... Nur üstüne nur...

İnsanlığı zarardan ve ümitsizlikten kurtarmaya layık olan tek şey İslam'dır. Sadece İslam, insanlığa mutluluk kazandırmaya kefildir. **(Allah'ın boyasıyla boyandık. Allah'dan daha güzel boyayı kim verebilir? Biz ancak O'na kulluk ederiz.)**(2/el-Bakara/138)

Dininizle gurur duyun ve sapık yollara meyletmekten, kötü yollara düşmekten sakının. Nefislerinizi ve ailelerinizi koruyun. Sakındığınız şeylerden Allah'a sığının. Bu fitnelere karşı uyanık olma zırhına bürünün. Çünkü şeytanın okları delicidir. Kalp de tesirli bir eziyetten etkilenir. Keder verici en ufak bir şeyde kederlenir.

Ey müslümanlar! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizlere her türlü fitne anında uygulayabileceğimiz bir ölçü bırakmıştır. Şöyle buyurur: **"(Fitneler) önüne çıkanı yıkar. Kim (ondan kurtulmak için) bir sığınak bulabilirse oraya sığınsın."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Deccal fitnesi hakkında da şöyle buyurur: **"Kim Deccal'in çıktığını işitirse ondan uzak dursun. Allah'a yemin olsun ki, kişi kendisinin mü'min olduğunu zannederek ona gelir ve gösterdiği şüphelerden etkilenerek ona tâbi olur."** Bu hadisi, Ebu Davud ve diğer bazı muhaddisler rivayet eder.

(Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.)(66/et-Tahrim/6)

Allah beni ve sizleri yüce Kur'an ile mübarek eylesin...

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki; efendimiz ve peygamberimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. O'nun rızasına davet edendir. Allah; O'na, ailesine,ashabına ve din kardeşlerine salât ve selam eylesin.

Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve isyan etmeyin! **(Ey iman edenler! Allah'dan hakkıyla korkun ve doğrularla birlikte olun.)**(9/et-Tevbe/119)

Ey müslümanlar! Şüphesiz dinini seven her müslüman, müslümanların bu haçlı ve siyonist saldırılardan etkilendiğini görünce içinde derin bir acı ve keder hisseder. Bu etkilenmenin gün be gün daha da arttığını görünce üzüntüsü büyür. Fakat bu, Allah'ın insanlar için koyduğu Sünnetullah'tandır. **(Andolsun ki, içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz.)**(47/Muhammed/31)

Ey müslümanlar! Temiz kaynaklar imtihanla ve musibetle ortaya çıkar. Çetin savaşlarda yüksek ruhlar, alçak ruhlardan ayrılır. İnsanlar, madenler gibidir. İçerisinde değerli cevherler de vardır, değersiz filizler de vardır. Bitkisi iyi ve ürünü temiz olan değerli toprak da vardır, tohumu boşa götüren ve ürün vermeyen değersiz çorak toprak da vardır.

Allah'dan korkun ey Allah'ın kulları ve bozulan hallerinizi düzeltin. rabbinize ibadete sarılın. Ma'kal b. Yesâr radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Karışıklık anında ibadet bana hicret etmek gibidir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey İslam gençleri! Başınızı kaldırın ve dininizle gurur duyun!. Bozuk adetlerinde, değersiz geleneklerinde ve çirkin özelliklerinde kafirlere banzemekten sakının. Bu medeniyetin çirkinliklerinden ve pisliklerinden sakının.

(De ki: "Ey kafirler! ben sizin ibadet etmekte olduklarınıza ibadet etmem. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmiyorsunuz. Ben de sizin ibadet ettiklerinize asla ibadet edecek değilim. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet ediyor değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.") (109/el-Kâfirûn/1-6)

Allah'ın kulları! Allah sizlere, kendi nefsiyle başlayıp ikinci olarak melekleri ve üçüncü olarak sizleri zikrettiği bir şey emreder ey cinlerden ve insanlardan mü'min olanlar! Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)**(33/el-Ahzâb/56)

Şeytanın Hilelerinden Sakının!

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
20.05.1422 hicri

Güç ve kuvvet sahibi Allah'a hamdolsun. Yaratma ve emretme O'na aittir. O her nefsin üzerinde gözeticidir. Dileği mutlaka gerçekleşir. Hikmeti latiftir. Kesin delil ancak Allah'ındır. Allah dileseydi hepinizi hidayete erdirirdi. Rabbime hamdeder ve şükrederim. O'na tevbe eder ve O'ndan bağışlanma dilerim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Buna, gerçek ve şüphesiz bir şehadetle şehadet ederim. Ve şehadet ederim ki, nebimiz ve efendimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. O, güvenilir ve sözüne sadıktır. Allah'ım! Kulun ve Rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına Kıyamet'e kadar devam edecek salât ve selamda bulun ve onları mübarek eyle!..

Bundan sonra... Gizli ve aşikar hallerinizde Allah'dan hakkıyla korkun ey müslümanlar... Ahiret gününe kavuşmayı dileyin ve bozguncuların yollarına uymayın. Bilin ki ey Allah'ın kulları, her şeyin bir başlangıcı ve her başlangıcın bir sonu vardır. Her yarışın bir hedefi vardır. Muhakkak ki siz, imtihan ve musibet dünyasındasınız. Kıyamet'te ise cennet ve cehennem vardır.

Allah, cennete giden bir yol belirlemiştir. O yol da İslam'dır. **(Kim, İslam'dan başka bir din ararsa bilsin ki kendisinden bu asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.)** (3/Âl-i Imran/85) İslam'da da helak edici durumlardan kurtaran kötülükleri ve büyük günahları defeden salih ameller belirlemiştir. Nimetler yurdu cennet için salih amel işleyen cennet ehlini yaratmıştır. Ve cennete davet eden davetçiler yaratmıştır. Bu davetçiler, peygamberlerdir. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun. Ve peygamberlere tâbi olan; Allah'ın kendilerine nimet verdiği, en üstün derecelere çıkardığı ve hayırlarda öne geçirdiği insanlardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse işte onlar , Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddîklar, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır! Bu lütuf Allah'dandır ve bilen olarak Allah yeter.)** (4/en-Nisa/69-70) Onların yaşantıları iyi olmuş ve kalpleri temiz olmuştur. Amelleri salih olmuştur. Onların yaptıklarını yapan mutlu olur ve ebedilik cennetini kazanır.

Yine Allah cehennem için cehennem ehlini yaratmıştır. Onlar, cehennem ehlinin amelini işlerler. Allah, acı verici azapta ebedi olarak kalmaya götüren yolları açıklamıştır. Allah Tebârake ve Teâlâ; kötülüklerden ve Allah'ın gazabına neden olan, aşağılığa ve cehenneme sürükleyen haramlardan sakındırmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Allah ve Rasulü'ne karşı gelirse bilsin ki ona, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır.)** (72/el-Cinn/23) Allah'ın, içerisinde ebedi ve çeşitli azaplar yarattığı o hayatın da bu dünyada davetçileri vardır. Allah Teâlâ, cehennem ehli hakkında şöyle buyurur: **(Onları, ateşe çağıran öncüler kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir. Bu dünyada arkalarına lanet taktık. Onlar, Kıyamet gününde de kötülenmişler arasındadır.)** (28/el-Kasas/41-42) Cehenneme davet edenler, günahları güzel gösterirler. Yapanı helak eden günahları işlemeye çağırırlar. Cehenneme çağıran davetçilerin en azılısı, Allah Teâlâ'ya en çok düşman olan nefislerin en kötüsü ve en pis olanı İblis'tir. Allah ona lanet etsin. Bizleri ve tüm müslümanları ondan ve onun zürriyetinden korusun.

Allah; itaat edenle isyan eden bilinsin, ceza ve sevap verilecekler ortaya çıksın diye onunla imtihan etmiştir. Şöyle buyurur: **(Andolsun ki İblis, onlar hakkındaki tahminini doğruya çıkardı. İnanan bir zümrenin dışında hepsi ona uydular. Halbuki şeytanın onlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktu. Ancak ahirete inananı şüphe içinde kalandan ayırdedip bilelim diye (ona bu fırsatı verdik). Rabbin gerçekten herşeyi koruyandır.)** (34/es-Sebe'/20-21) Ve şöyle buyurur: **(Ey Ademoğulları! Size "Şeytana ibadet etmeyin, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır. Ve bana kulluk edin, doğru yol budur" demedim mi?)** (36/Yâsin/60-61)

Her türlü kötülüğe ve günaha çağıran bu azılı mahluka Allah, aşamayacağı belirli bir güç vermiştir. Mü'mine de onun kötülüğünü defedecek bir silah, onu mağlup edecek bir destek vermiştir. Allah; İblis'e vesvese verme, kalbe çirkin düşünceler atma ve batıl fikirleri akla getirme gücü vermiştir. Önce günahı arzuya, sonra isteğe, sonra da eyleme dönüşmesi için bunları tekrar eder. Çünkü her eylemin başlangıcı, o eylemin kalpten geçmesidir.

Yine Allah; İblis'e, günahları güzel gösterme gücü vermiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi.)** (6/el-En'am/43) Fakat Allah, İblis'e bir şeyi sevdirme gücü vermemiştir. Bir şeyi sevdirmeye yalnızca Allah azze ve celle'nin gücü yeter. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bilin ki içinizde Allah'ın elçisi vardır. Şayet o, birçok işlerde size uysaydı sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah size imanı sevdirmiş ve onu kalplerinizde süslemiştir. Küfrü, fıskı ve isyanı da size çirkin göstermiştir. İşte doğru yolda olanlar bunlardır.)** (49/el-Hucurât/7)

Ayrıca Allah; bu azılı yaratığa, kafirleri günahlara teşvik etme ve kışkırtma gücü vermiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Görmedin mi; biz kafirlerin üzerine kendilerini iyice (isyankarlığa) sevkeden şeytanları gönderdik. Öyle ise onlar hakkında acele etme! Biz onlar için teker teker sayıyoruz.)** (19/Meryem/83-84)

Allah, İblis'e öfkeye sevketme ve bir tür dürtü gücü de vermiştir. Yine Allah bu açık düşmana kalbe vesvese verme, tahrik etme gücü vermiştir. Üfürüp şişirme gücü vermiştir. Allah'ın haber verdiği, şeytanın bütün bu hileleri zayıf hilelerdir. Şeytanın ameli, iman ve Allah'a sarılma ile yokolur ve erir gider. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphe yok ki şeytanın hilesi zayıftır.)** (4/en-Nisa/76) Ve Allah, bu düşman hakkında şöyle buyurur: **(Gerçek şu ki; iman edip de yalnız Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) bir hakimiyeti yoktur. Onun hakimiyeti ancak onu dost edinenlere ve onu Allah'a ortak koşanlaradır.)** (16/en-Nahl/99-100) Allah'a tevekkül eden mü'minler karşısında hiçbir gücü ve kudreti yoktur.

Bu açık düşmanın varlığına inanır, etkisini biliriz. Kötülüğünün sonuçlarını da açıkça görürüz. Allah bizleri ve tüm müslümanları ondan korusun. Bu düşman, her hayırlı yolun başına ondan geri çevirmek için oturmuştur. Hayır yolunun tersine davet eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İblis dedi ki: "Öyle ise beni azdırmana karşılık and içerim ki ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım. Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım. Ve sen, onların çoklarını şükredenlerden bulamayacaksın.")** (7/el-A'raf/16-17)

Ancak Allah Teâlâ'ya sarılarak İblis'in kötülüğünü defedebilir ve hilelerini boşa çıkarabiliriz. Saptırmasından ve fesadından kurtulabiliriz. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir.)** (3/Âl-i Imran/101) Şeytandan kurtuluş; Kur'an ve Sünnet ile amel etmekle, insanları buna çağırmakla olur.

Ey müslümanlar!. Allah Teâlâ bizlere, bu düşmanın insanı helaka sürüklediğini, sonra da onu terkedip onunla alay ettiğini bildirir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'a andolsun ki, senden önceki ümmetlere de peygamberler göndermişizdir. Fakat şeytan onlara amellerini güzel gösterdi de iman etmediler. İşte o, bugün onların velisidir. Onlar için elem verici bir azap vardır.)** (16/en-Nahl/63)

Nuh'un kavmine, Âd ve Semud kavimlerine, İbrahim'in kavmine ve Ashab-ı Medyen'e şirki, küfrü ve günahları güzel göstermiştir. LÛt'un kavmine fuhşu, isyankar nesillere günah ve isyan çeşitlerini güzel göstermiştir. Başlarına Allah'ın azabı gelince de pişmanlıkları hiçbir fayda sağlamamış ve şeytan onlara hiçbir fayda sağlamamıştır. **((Münafıkların durumu) tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana "İnkar et!" der. İnsan inkar edince de "Ben senden uzağım. Çünkü ben, Alemlerin Rabbi olan Allah'dan korkarım" der. Nihayet ikisinin de sonu, içinde ebedi kalacakları ateş olacaktır. İşte bu zalimlerin cezasıdır.)** (59/el-Haşr/16-17)

Ahirette ise bu şeytan, yüksek bir ateşten tepenin üzerine çıkarak kendisine uyanlara seslenir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hesapları görülüp iş bitirilince şeytan diyecek ki: "Şüphesiz Allah size gerçek olanı vadetti. Ben de size vadettim ama yalancı çıktım. Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi çağırdım ve siz de benim davetime hemen koştunuz. O halde beni yermeyin, kendinizi yerin. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Kuşkusuz daha önce ben, beni ortak koşmanızı reddettim. Şüphesiz zalimler için elem verici bir azap vardır.)** (14/İbrahim/22) Geriye ancak inleme ve hıçkırma, pişmanlık, ağlama ve feryat etme kalır. Allah onlara şöyle der: **(Alçaldıkça alçalın orada! Bana karşı konuşmayın artık)** (23/el-Mü'minûn/108)

Müslümanın, kendisiyle bu açık düşmanın hilesini boşa çıkarabileceği şeylerden biri de Allah'a sığınmaktır. Allah'a sığınmanın anlamı O'nun himayesine girme, O'na tutunma ve O'nun korumasına başvurmadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın. Çünkü O; işitendir, bilendir.)** (41/Fussilet/36) **(Ve de ki: "Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım. Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim!")** (23/el-Mü'minûn/97-98)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında iki adam birbiriyle atışır. Onlardan birinin yüzü öfkeden kıpkırmızı kesilir ve boyun damarları şişer. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ben bir söz biliyorum. Şayet onu söylerse hissettiği şey (öfke) gider: "Eûzu billahi mineşşeytânirracim / Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım."**

Şeytanın hilesini ve kötülüğünü defeden şeylerden biri de cemaatle namaza devam etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar.)** (29/el-Ankebût/45) Ve İblis hakkında şöyle buyurur:

(Şeytanın adımlarına uymayın, çünkü şeytan şüphesiz ki hayasızlığı ve kötülüğü emreder.) (24/en-Nûr/21) Bir hadis-i şerifte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim sabah namazını cemaatle kılarsa o kimse akşam oluncaya kadar Allah'ın zimmetindedir."**

Yine, şeytanın şerrini defeden şeylerden biri de Ayetu'l Kürsi'yi; İhlas, Felak ve Nâs surelerini her namazın arkasında okumaktır. Müslüman mescide girince "Bismillah, vessalâtu vesselamu alâ rasulillah / Allah'ın adıyla, salât ve selam Rasulullah'ın üzerine olsun" der. Kur'an-ı Kerim'i çokça okumak da şeytanın şerrini uzaklaştıran etkenlerdendir. Kur'an'ın, şeytanı uzaklaştırmada özel bir ayrıcalığı vardır. Kul ne kadar çok Kur'an okursa, kovulmuş şeytandan nefsini o kadar korur.

Allah'ın, kendisiyle şeytanın şerrini defettiği şeylerden biri de zekat ve sadaka vermek, hayır yollarında harcama yapmaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sadaka, suyun ateşi söndürmesi gibi günahı söndürür."** Müslüman günahtan korunursa büyük bir kötülükten kurtulmuş olur. İyilik yapmak, kötülüğe düşmeye mani olur.

Şeytanın hilesini uzaklaştıran şeylerden biri de Allah'ı tesbih ederek, hamdederek, tekbir ve kelime-i tevhid getirerek, istiğfar ederek Allah'ı zikretmektir. Sahih-i Buhari ve Sahih-i Müslim'de, Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan rivayet edilen bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mü'min, günün başında yüz kere "Lâ ilahe illallahu vahdehu lâ şerike lehu, lehu'l mülku ve lehu'l hamdu vehuve alâ kulli şey'in kadîr /Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur ve hamd O'nadır. Ve O, her şeye gücü yetendir" derse bu ona o gününde şeytana karşı bir korunma olur. On köle azad etmiş gibidir. Allah ona yüz sevap yazar."**

Allah'ın, kendisiyle şeytanın şerrini uzaklaştırdığı şeylerden biri de Allah yolunda cihad etmektir. Hayır ve ilim meclislerinde bulunmak; oyun ve eğlence meclislerinden, batıl ve gaflet meclislerinden uzak durmak da Allah'ın kendisiyle şeytanın şerrini uzaklaştırdığı şeylerden biridir. Çünkü, eğlence ve batıl meclislerinde şeytan hazır bulunur. Aralarına düşmanlık, buğuz ve mutsuzluk sokar. Kötülük, içki içme ve büyük günah işleme noktasına kadar ulaşabilir.

Başında ve sonunda bu şeytanın kötülüğünden kutaracak şeylerden biri de tevhid ve Allah'a tevekküldür. Sadece O'na dayanmak ve bütün ibadetleri yalnızca Allah için yapmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz kullarım üzerinde senin bir hakimiyetin yoktur. Ancak azgınlardan sana uyanlar müstesnâ.)** (15/el-Hicr/42)

Allah'dan hakkıyla korkun ey müslümanlar!.. Şeytanın hilelerinden ve gaflete düşürmesinden, şeytanın adımlarından ve tuzaklarından sakının. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Hep birden barışa girin, sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmanınızdır. Size apaçık deliller geldikten sonra eğer barıştan saparsanız şunu iyi bilin ki Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.)** (2/el-Bakara/208-209)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek eylesin...

Kendisine itaat eden ve kendisinden hakkıyla korkanları izzetlendiren, emrine karşı çıkıp kendisine isyan edenleri ise zillete düşüren Allah'a hamdolsun. Allah'dan başka

ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. O'nun dışında bir ilah yoktur. Ve şehadet ederim ki, nebimiz ve efendimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Kulun ve Rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına ve O'nun yolundan gidenlere salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!.

Bundan sonra... Allah'dan hakkıyla korkun ey müslümanlar!. Ve bilin ki; İblis, ademoğlunu her türlü kötülüğe çağırır. Hiç birini küçümsemeden her hayır yolunun önüne geçer. Ademoğlunu ilk çağırdığı şey küfürdür. O, bu daveti kabul ederse iplerini şeytana teslim etmiş olur. Şeytan da onu, dünya ve ahirette her türlü kötülüğe ve helaka sürükler. Onun küfre davetini kabul etmezse bid'ata çağırır. Çünkü çoğunlukla bid'at sahibi bid'atından dönmez. Çünkü o bid'atı din olarak görür ve şeytan bununla sevinir. Buna da gücü yetmezse onu büyük günahları işlemeye çağırır. Büyük günahlara da çağıramazsa, küçük günahlarda ısrar etmeye davet eder. Buna da gücü yetmezse; onu, müstehapları terkederek mubahlarla uğraşmaya, kendisini ilgilendirmeyen şeylerle meşgul olmaya çağırır.

Şüphesiz şeytan, nefsi gözetler ve onun isteklerine bakar. Ona, meylettiği yönden ve sevdiği açıdan yaklaşır. Nefsin rağbet ettiği ve istediği yönden ona kötülük kapıları açar. Allah'ın rahmet ettiği hariç nefis de kötülüğü emreder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey insanlar! Allah'ın vadi gerçektir; sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldatıcı şeytan da Allah hakkında sizi kandırmasın. Çünkü şeytan sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya çağırır.)** (35/Fâtır/5-6)

Muhakkak ki şeytan, kulun küçük gördüğü masiyetlere ve önemsemediği günahlara razı olur. Şeytanın size müdahalesinden sakının ey Allah'ın kulları!. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz şeytan Arap yarımadasında kendisine ibadet edilmesinden ümidini kesmiştir. Fakat aranızı bozmaya çalışır."**

Allah'ın kulları! Şüphesiz Allah kendi ismini zikrederek başladığı bir işi size emreder. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)**(33/el-Ahzâb/56)

Namazla Aramız Nasıl?

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
13.10.1422 hicri

Muhakkak ki hamd Allah'adır. Ey Rabbim! Sana hamdeder ve Senden yardım dileriz. Senden bağışlanma diler ve Sana tevbe ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Sana sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse O'nu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa O'nu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ey Rabbimiz! Seni her türlü noksanlıktan tenzih ederim. Hamd, şükür ve övgü Sanadır. Namazı dinin direği, yakinen inancın bağı, taat ehlinin tesellisi ve mü'minlerin gözünün nuru kıldı. Ve şehadet ederim ki Nebimiz Muhammed Allah'ın kulu ve rasulüdür. İnsanlar arasından seçtiği halilidir. İnsanların en faziletlisi ve beşeriyetin efendisidir. Takva sahiplerinin imamı ve huşu ile namaz kılanların önderidir. Allah'ım! Bağışlanan bir nimet ve rahmet olan Nebimiz Muhammed ibni Abdillah'a, temiz ve pak ailesine, soylu ve bereketli ashabına, Din gününe kadar O'nun daveti ile davet eden ve hidayetine uyanlara salât ve selam eyle; onları mübarek kıl! Bundan sonra... Ey müslümanlar! Rabbiniz, Alemlerin Rabbi olan Allah'dan hakkıyla korkun. Dininize sımsıkı sarılın ve dininizin direği olan namazı koruyun. Namazda huşulu olun. Böyle olun ki ıslah edicilerin yoluna koyulun. Allah'a yemin olsun ki bu, hakkıyla ibadet edenlerin gayesidir.

Ey müslümanlar topluluğu! Dünya hayatının meşgaleleri, materyalist uygarlığın getirdiği psikolojik problemler ve stresler arasında insan, onu bu duygulardan kurtaracak, bunalımını ve sıkıntılarını hafifletecek; sorunlardan ve depresyondan, endişeden ve huzursuzluktan uzak bir şekilde psikolojik rahatlık ve gönül ferahlığı verecek şeye aşırı ihtiyaç duymaktadır. İnsanın bunu; İslam'ın gölgesinin ve yüce ibadetlerinin dışında bulunması imkansızdır. Öyle ki bu ibadetler, maddi ilaçlar içinde benzeri bulunmayan yararlı, manevi bir ilaç gibidir.

İman kardeşleri! Ümmetin başına bir takım hadiseler ve belalar gelmekte; ümmet felaketlere ve afetlere uğramaktadır. Bunlar onu, asli görevlerinden ve şer'i sabit değerlerinden alıkoymaktadır. Ümmet, önemli günlerden geçmektedir ve gereken ihtimamı göstererek uyarılardan nasibini almaktadır.

Konumuz, her gün beş kez tekrar eden yüce bir vakit; değerli bir kaynaktır. İnsanlardan çoğu onun etkilerinden, değerini ve sırlarını anlamaktan, hükümlerine ilgi göstermekten gafil durumdadır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden birinizin kapısının önünden bir nehir aksa ve bu nehirde hergün beş kere yıkansa, acaba üzerinde hiç kir kalır mi, ne dersiniz?"** "Onun kirlerinden hiçbir şey kalmaz" derler. Aleyhissalatu vesselam şöyle buyurur: **"İşte bu, beş vakit namazın misalidir. Allah onlar sayesinde bütün hataları siler."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Müslümanlar topluluğu! İnsanlardan birçoğunun kendisini dünyanın kucağına bırakması, dünya malı toplamada yarışması; kalplerin ve gayretlerin dünya ile meşgul olması, ahireti unutması ve ahiret için amel işlemekten gafil olması neticesinde; işte bu girdapta insanlardan bazıları bu yüce ibadetin konumunu unutmuş görünür. Ona aldırmaz ve onu ikame etmez (namazı kılmaz). Allah Tebarake ve Teâlâ'nın onlar hakkındaki şu kavli ne kadar doğrudur: **(Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar, nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.)** (19/Meryem/59)

Diğer bir grup da namazı eda eder, fakat onu hatalarla birlikte ve eksiklikleriyle kılarlar. Namaz kılarlar fakat üzerlerinde namazın etkisi görülmez. Namazın adabıyla adaplanmazlar. Rükünlerine ve vaciplerine dikkat etmezler. Namazlar; özünü, ruhunu ve huşusunu ihlal ettikleri için şekilsel bir adettir. Ruhsuz bir ceset, kalpsiz bir beden olarak, şuursuz ve hissiz hareketlerle namaz kılarlar.

Namazları, vesveselerin ve düşüncelerin yatağıdır. Şeytan, onlardan birine namazdayken gelir ve onun, düşünceleriyle dünyevi alanlarda dolaşmasına neden olur. Hareket eder ve meşgul olur. Kalbiyle ve gözüyle istediği tarafa yönelir. Namazdan ayrılır ve ondan hiç bir şey hatırlamaz. Bazıları da ancak çok az şeyi hatırlar. Namazdan sonraki halleri, kötü davranışlarda bulunanları ve çirkin hasletleri olanları ise hiç sorma... Çirkin sözler, kötü davranışlar, haram yeme, saçma huylar, kötü işlerle uğraşma, günahlar ve masiyetlerde ısrar... Belki onlardan bazısı kendi kendine şunu sorar: Allah azze ve celle **(Şüphesiz ki namaz, hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar)** (29/el-Ankebut/45) buyurmadı mı? Biz bu ayete göre ne durumdayız? Bizler namazı eda ediyoruz fakat hayatımızda ondan eser yok. Yaşantımızda, durumumuzun değişmesinde, hayatımızın her yönünün ıslah olmasında hiç bir etkisi yok.

Din kardeşleri! İslam'ın istediği namaz mü'minin ruhi miracını temsil eden namazdır. Farz veya nafile; her namaza kalkışında ruhunu yükseltir. Maddi aleminden alarak yücelik ve saflığa, temizlik ve arınmışlığa götürür. Bunda, mutluluğun ve sevincin kaynağı vardır. Huzura ve neşeye sevkeden bir faktör vardır. Bu, bütün peygamberlerin devamlı yaptıkları bir şeydi. (Allah'ın salâtı ve selamı onların üzerine olsun.) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de böyle yapardı. Ciddi bir işle karşılaştığında namaza sığınırdı. Bu hadisi İmam Ahmed ve Ebu Davud, Huzeyfe radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Değerli müslümanlar!.. Namaz, kalplerin gıdasıdır, ruhların azığıdır. Yakarış ve duadır. Boyun eğme ve senadır. İtaat ve ağlamadır. Tevessül ve ümit etmedir. Sığınma ve ilticadır. Allah'ın büyüklüğü karşısında tevazudur. Büyüklüğüne boyun eğmedir. Allah'ın önünde eğilmedir. Aczini ve muhtaçlığını ifade etmedir. Kulluk ve ibadettir. Allah'ın rububiyeti ve uluhiyeti karşısında huşu ile davranmaktır. Şüphesiz o, müslümanın barınağı, mü'minin sığınağıdır. Namazda yeterli ilaç ve bol gıda bulur. Namaz en hayırlı hazırlık ve silah, en üstün korunma ve mücadeledir. Doğruluk, kurtuluş ve başarı için en büyük vesiledir. Nefislerde ve gönüllerde manevi bir kuvvet, sağlam bir iman, derin bir inanç ve fitne karanlıklarını dağıtan, en zor tuzaklara ve imtihanlara karşı koyan bir nur doğurur.

Namazda ne kadar çok sırlar ve hikmetler, maksatlar ve gayeler vardır. Namaz kılanların çoğu bundan gafil değildir. Tam anlamıyla kılan için ne büyük ecir ve ne büyük haz! İmam Ebu Davud, Süneni'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah'ın farz kıldığı beş vakit namazın kim abdestini güzelce alır ve onları vaktinde kılarsa, rukûlarını ve huşûlarını tam olarak yerine getirirse Allah onu bağışlamayı vadetmiştir."**

İslam kardeşleri! Allah'a hamdolsun, her müslüman namazın Allah'ın dinindeki yeri ve şeriatındaki konumunu bilir. Namaz, İslam'ın direğidir. Küfür ile imanı ayırandır. Olay, bu ehemmiyette ve tehlikede olduğu halde İslam'a mensup olanlar arasında ona önem vermeyenler olması kalbe elem verir. Müslümanların arasında yaşayıp da namaza az değer veren, bazen kılıp bazen kılmayan insanların hali nice olur? Hatta durum bundan da öteye geçmiş olabilir. Böyleleri, Allah'ın gazabı başlarına

gelmeden, ölüm onları bu kötü durumdayken yakalamadan önce bunu bırakmayacaklar mı?

Ey namaz kılan kardeşler! Namazınız kutlu olsun. Allah'ın bu yüce ibadet ile göğüslerinizi ferahlatmasından dolayı sizlere müjdeler olsun! Bu yüce şer'i görevi yerine getirdiğiniz için Allah'ın sevabı, dünya ve ahiretteki lütfu sizlere kutlu olsun. Fakat ey namaz kılanlar; bilin ki, kabul edilecek namazın bir takım şartları ve rükünleri, vacipleri ve adapları vardır. Mutlaka bunlara uymak gerekir. Aynı şekilde namaz kılanların bilmesi gereken önemli konular ve yaygın hatalar vardır. İmam Ahmed'in ve diğer muhaddislerin rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyrulur: **"İnsanların hırsızlık yönünden en kötüsü namazından çalanlardır."** Bu, rükusunu, secdesini ve huşusunu yapmadığı içindir. Yine İmam Ahmed, Ebu Davud ve Nesai şu hadisi rivayet eder: **"Şüphesiz namaz kılan namazından ayrılır ve namazından onun için dörtte biri veya beşte biri yazılır."** Bunu onda birine kadar zikreder. Bu, namaz kılan müslümanı, sevabını kaybetmemek ve cezayı yaşamamak için namazına dikkat etmeye çağırır.Taharetini, namazın şartlarını, rükünlerini ve vaciplerini yeniden gözden geçirmeye ve namazda huşulu olmaya çağırır. Çünkü huşu, namazın beyni ve ruhudur.

İslam ümmeti! Allah mü'minleri methederek onlara övgüde bulunmuş, en yüce ibadetlerinde Allah için huşulu davrandıklarını bildirmiştir. Bunun sonucu olarak da başarı ve kurtuluşu taktir etmiştir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Gerçekten mü'minler kurtuluşa ermiştir. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler.)** (23/el-Mü'minün/1-2)

Hafız ibni Kesir rahimehullah şöyle der: "Yani başardılar ve mutlu oldular, kurtuluşu elde ettiler." İbni Recep de şöyle der: "Huşunun aslı, kalbin yumuşaması, incelmesidir. Huzur bulması ve boyun eğmesidir.

Kalp huşu bulunca onu diğer azaların huşu bulması takip eder. Çünkü diğer azalar ona tabidir." Geçmiş alimlerden biri namazda eliyle gereksiz hareketler yapan birini görür ve şöyle der: "Bunun kalbi huşulu olsaydı, azaları da huşulu olurdu." Huzeyfe ve Said b. Müseyyeb'den rivayet edilir. Merfu olarak da rivayet edilmektedir. Fakat merfu olarak rivayet edilenin isnadı sahih değildir.

Namazdaki huşu hakkında Ali b. Ebi Talip radıyallahu anh şöyle der: "O, kalpteki tevazu, müslümana karşı yumuşak davranman ve namazda sağa-sola bakmamandır." Allah azze ve celle'nin **(Onlar ki namazlarında huşu içindedirler)** (23/el-Mü'minün/2) kavli hakkında İbni Abbas radıyallahu anhuma'nın "korkanlar ve sükunet içinde olanlar" dediği rivayet edilir. Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "Huşu, onların kalplerinde idi. Onunla gözlerini yere indirdiler ve mütevazi davrandılar." İbni Sirin ise şöyle der: "Bakışlarını secde ettikleri yere indirirlerdi."

Müslim b. Yesar, Basra Camisi'nde namaz kılarken mescidin bir duvarının yıkıldığı, sarsıntı nedeniyle çarşı ahalisinin korktuğu, O'nun ise buna hiç aldırmadığı rivayet edilir. Sağ-salim kurtulduğu için "geçmiş olsun" dediklerinde hayret eder ve "onu hissetmedim" der. Allahu ekber! İşte bu Selef-i Salih'in yoluydu. Onların kalpleri; namazda, Allah'ın önünde durmanın korkusunu hissederdi. Sükunette ve huşulu olurdu. Huşu, kalplerinden çıkarak bütün azalarına, tüm hareketlerine ve tavırlarına ulaşırdı. Allah'ın önünde namaza dururken ruhlarını, O'nun yüceliği ve azameti kaplardı. Cebbar olan Allah celle ve alâ'ya yakarışın lezzetiyle meşgul olurken zihinlerinden diğer bütün düşünceler giderdi. O halde iken etraflarındaki hiç bir şeyi

hissetmezlerdi. Gönülleri her türlü pislikten arınır, üzerlerinden her kusuru atarlardı. İşte o anda maddi değerler küçülür ve bütün dünyevi şeyler yokolur. İşte o zaman kalbî bir rahatlık, psikolojik bir huzur ve gerçek bir göz aydınlığı olur.

İmam Ahmed ve Nesai'nin, Enes radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettikleri hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in buyurduğu gibi... **"Ve gözümün aydınlığı namazda kılındı."** İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve diğer bazı kitaplarda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kalk ey Bilal! Bizi namazla rahatlat!"** Bu hadisi İmam Ahmed ve Ebu Davud rivayet eder. Allahu ekber! Huzurlu namaz, nefislere sürekli bir rahatlıktır. Çünkü namaz kılan, onu eda ederken her şeyin hükümranlığını elinde bulundurana yalvardığını hisseder. Namaz kılan tekbir getirip, ellerini kaldırdığında bu, Allah için bir tazimdir. Sağ elini sol eli üzerine koyduğunda bu, Mevlası'nın önünde bir boyun eğmedir. İmam Ahmed rahimehullah'ın dediği gibi: "Bu, izzet sahibi birinin önünde boyun eğmedir." Rüku ettiğinde bu, Allah'ın azametini kabul etmedir. Secde ettiğinde bu, Allah'ın yüceliği önünde alçalmadır. Müslüman namazında böyle olur. Sözünden dönmeyen Allah'ın vadini kazanabilmek için O'nunla bağını sağlamlaştırır. İmam Müslim Sahihi'nde Osman radıyallahu anh kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi va sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Hiç bir müslüman kişi yok ki farz namaz vakti gelir de onun abdestini, huşûsunu ve rukûsunu güzelce yerine getirirse bu, büyük günah işlemedikçe önceki günahlarına keffâret olmasın. Bu, ömür boyu böyledir."**

Ey namaz kılan kardeşler! Hakikaten namaz kılan kişi; farzlarını ve rükünlerini kamil olarak yaparak, şartlarını, vaciplerini ve adabını tam yerine getirerek namaz kılan kişidir. Kalbini bütünüyle namaza verir. Vicdanı da bundan etkilenir ve gücü yettiğince namaza tam olarak devam eder. Onu; uyanık bir kalp, samimi bir his, ince bir duygu ve diri bir gönül buna sevkeder. Her şeyiyle namaza yönelir. Çünkü, namazda huşu, sadece kalbini namaz için boşaltan ve namazın dışında birşeyle ilgilenmeyen, başka şeylere namazı tercih eden için gerçekleşir. Huşunun namaz içindeki konumu, başın vücuttaki konumu gibidir. Namazını dünyevi işlerini düşünme yeri ve işyerindeki kaygılarının alanı haline getirenin, kalbi başka bir vadide ve arzusu orada-burada olanın, sağa-sola bakması; elbisesiyle, eliyle, ayağıyla ve diğer azalarıyla oynaması nedeniyle namazından şeytan çalar. Hatta bu hal, namazın huzurunu bozar ve kişi ne okuduğunu bilmez, anlamaz. Onun bu namazının reddedilmesinden korkulur. Taberani ve diğer bazı hadis alimleri şu hadisi rivayet eder: **"Şüphesiz ki, hali böyle olanın namazı, yırtık elbisenin dürülmesi gibi dürülür ve sahibinin yüzüne fırlatılır."** Allah korusun!

İslam Ümmeti!.. Zaman geçtikçe, insanların kalpleri katılaştı. İslam'ın prensiplerini anlamaz oldular. Namazın şartlarından, rükünlerinden ve vaciplerinden bazılarını yerine getirmediklerini görür oldun. Namaz, insanların kalplerinde etkisini göstermez ve hayatlarına tesir etmez oldu. Namaz kıldığı halde, namazı onu fuhşiyattan ve kötülükten alıkoymayanlar var. Namaz, onu; inancını bozan, sünnete muhalefet eden veya İslam'ın ilkelerine ters düşen şeylerden alıkoymaz. Onu faizle alışverişten, zina yapmaktan, rüşvetten ve sahtekarlıktan, içki içmekten, uyuşturucu kullanmaktan, insanların haklarını çiğnemekten, ırzlarına dil uzatmaktan ve benzeri haramlardan alıkoymaz. Acaba böyleleri namazı kılıp hakkıyla eda etmişler midir? Vallahi, bunu yapsalardı her türlü haramı terkeder ve Allah'ın şeriatına ters düşen her şeyi bırakırlardı. Fakat onlar, namazın özünü kaybettiler. Tirmizi ve Nesai, Cübeyr b. Nuğayr kanalıyla şu hadisi rivayet eder: **"İnsanlardan kaldırılacak olan ilk ilim**

huşûdur. Büyük bir camiye girip de huşu üzere olan tek şahsı göremeyeceğin vakit yakındır!" Allah yardımcımız olsun!

Ey Muhammed ümmeti!.. Bu yüce ibadetle bugün aramız nasıl? Yere eğilen cesetler, gafil kalpler, dünyaya bağlanmış gönüller... Allah'ın rahmet ettikleri müstesna... Ey namaz kılan müslümanlar!.. Bu yüce ibadette ve İslam'ın diğer farzlarında Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in adımlarına bağlılığa samimi bir dönüş yapmaya var mısınız? Bu şekilde ümmet; kuvvetli ve dayanışma içinde kılan değerlerinden bir çoğunu kaybettiren tehlikeli bir dejenerasyonun ardından yeniden eski gücüne ve kuvvetine kavuşur.

Ümmetin, bugün boğazına tıkanıp kalan hezimet lokmalarını yutarken bunların üstesinden gelebilmek için gerekli sebebi ve faktörleri araştırmaya ne çok ihtiyacı var... Bu faktörler İslam'ın farz ibadetleridir ve en yücesi de namazdır. Fertlerin eğitiminde, toplumların düzelmesinde; zayıflık ve yenilgi nedenleri ile ümmetteki ruhi çöküntünün yok edilmesinde vesile olur.

Allah'ın kulları! Genel olarak her işimizde ve özellikle de namazlarımızda Allah'dan hakkıyla korkalım. Muhakkak ki, kişinin İslam'dan nasibi namazdan nasibi ölçüsündedir. Halimize bir bakalım! İslam'ın bütün ibadetlerini, özellikle de namazı önemsememekle ne elde ettik? Fertleri namazda Allah'ın önünde hayır ve fazilet talebi için durmayan bir ümmetin hayır ve birlik, zafer ve kuvvet alanlarında sabit durmaması normaldir. Çünkü, bütün bunların hepsi Allah katındandır. Biz, Allah ile aramızdaki durumu ıslah edersek, Allah da bizimle insanlar arasındaki durumu ıslah eder. Yaratıcılarını tazim ve O'na kulluklarını ilan için, mensupları yüzlerini toprağa bulamayan ve alınlarını yere koymayan bir ümmetin, değişen durumlar ve saldırılar karşısında sebat göstermemesi normaldir. Tuzaklar ve belalar arasında, sıkıntılar ve afetler selinde erimesi; felaketleri ve fitnelerin bataklığında boğulması normaldir.

Dünyanın çeşitli yerlerinde durumların kötü olmasının ana nedeni orada yaşayanların haramlara düşmesi ve farzların en önemlisi olan namazı kılmamasıdır. Şikayetimiz Allah'adır ve güç ve kuvvet ancak yüce Allah'ındır. Her alanda müslümanların halini ıslah etmesini; onlara dinlerini anlamayı ve basireti nasip etmesini; onları dinlerinin ilkelerini, o ilkeleri yücelterek ve o ilkelerin direği olan namazı en güzel şekilde yerine getirerek koruyanlar eylemesini Allah'dan dileriz. Şüphesiz O çok cömert ve kerem sahibidir. Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Namazlara ve orta namaza devam edin.Allah'a saygı ve bağlılık içinde namaz kılın.)** (2/el-Bakara/238)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek eylesin. Beni ve sizleri peygamberlerinin efendisinin hidayeti ile faydalandırsın. Bu sözümü söyler, Yüce Allah'dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için bağışlanma dilerim. Sizler de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça affeden ve bağışlayandır.

Her şey için bir destek yaratan ve namazı bizim için bir hazine ve azık kılan Allah'a hamdolsun! Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O tektir, eşleri ve ortakları yoktur. Ve şehadet ederim ki, peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın kulu ve rasulüdür. İman ve namaz bakımından ümmetin en mükemmeli, ibadet ve cihat yönünden en büyüğüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına insanların tek tek ve gruplar halinde diriltilecekleri güne kadar sayamayacağımız çoklukta salât ve selam eylesin, onları mübarek kılsın.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve dininizin ibadetlerini yüceltin. Bu ibadetlerde Allah celle ve alâ'nın yüceliğini hatırlayın. Kalplerinizi, dünyevi meşgalelerden ve maddi ilişkilerden arındırın. Gafil olmayın ve huşulu bir kalple namazınızı kılın. Ve bilin ki buna en çok yardımcı olan faktör, namazda kalbin başka yerde olmaması, Allah celle ve alâ'nın azametinin ve yüceliğinin hissedilmesidir. Allah'ı ve ahireti zikretmekten alıkoyan etkenlerin kalplerden çıkarılması, dünya işlerinin azaltılması ve kalplerin iman ile imar edilmesidir. Şeytanın insana giriş kapılarının kapatılmasıdır.

Namazda huşulu olmaya yardımcı olan diğer bazı faktörler de şu şekildedir: Secde mahalline bakmak, kıyamda iken sağ eli sol el üzerine koymak, okunan Kur'an'ı ve tekrar edilen duaları düşünmek, sağa-sola bakmamak, acele etmemek, imamdan önce hareket etmemek ve gereksiz hareketler yapmamak... Bütün bunlar Allah'ın izni ile müslümanın, Allah'ın istediği ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in belirlediği şekilde namaz kılmasına yardımcı olan faktörlerdir.

Ey din kardeşleri! Tedavi edilmesi gereken ve namaz kılanların huşularının bozulmasında büyük rolü olan olgulardan biri de çağdaş medeniyetin getirdiği, insanların çoğunun mübtelası olduğu cep telefonu gibi iletişim araçlarıdır. Bunları namazlarında ve camilerde yanlarında taşırlar. Bunlar, namaz kılanlara eziyet vermekte ve onları rahatsız etmektedir. Rabbine yönelişinin tadını ve yaratıcısına yakarışının lezzetini telefonunun tekrar tekrar çalan zili kesen bir kimsenin (Allah onu affetsin!) huşusu nerde kalır?! Hem kendini meşgul eder, hem de başkasına eziyet verir. Bu cihazları açık olarak camiye getirenler, namaz kılmaya mı geldiler yoksa başka bir şeye mi?! Böyleleri namazlarında Allah'dan korksunlar! Namaz kılan kardeşlerine eziyet vermekten ve Allah'ın evlerinin hürmetini çiğnemekten sakınsınlar.

Allah ne zaman kulunun hayra rağbetini görürse onu hayra ulaştırır ve ona yardım eder. Şayet müslümanlar bugün bu namazı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in belirlediği şekilde eda etselerdi, Allah'ın izniyle, hallerini ıslah etmek, durumlarını düzeltmek ve toplumlarını kurtarmak için ciddi bir atılım olurdu. Düşmanlarına karşı zafere giden yol olurdu. Dünyada ve ahirette ulaşmak için çabaladıklarını elde ederlerdi. Çünkü İslam'ın ibadetlerini tatbik etmekte; kuvvetli bir silah ve Allah'ın izniyle kötülükten koruyucu bir zırh özelliği vardır. Çünkü bu, ibadetlere sevkeden iman kuvveti, samimiyet ve ahirete olan arzudur.

Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve namazlarınızı eda etmek için bütün gücünüzle gayret gösterin. Çünkü namaz yeryüzünde sizin için bir nur ve semada sizin için bir hazinedir. Kur'an'ın ayetlerini düşünen kimse namazın emredilmesinin daima "ikame etme" ifadesiyle zikredildiğini görür. Bu ifadede, namazı kılmanın ötesinde anlamlar vardır. Çünkü, namazı ikame etmek, onu tam anlamıyla kılmak ve ona özen göstermek manası taşır. Namaz kılanların kendi nefisleri karşısında sorumlulukları büyüktür. Namaza bağlı kalması ve özen göstermesi gerekir. Tanıdıkları, akrabaları, çocukları ve komşuları karşısında da onlara namazı emretme ve bu önemli konuda nasihat etme sorumlulukları vardır. Allah subhanehu şöyle buyurur: **(Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et.)** (20/Tâ-Hâ/132)

Cami insanlarına da bu konuda büyük bir görev düşmektedir. Çünkü onlar yüce bir sorumluluk üstlenmektedirler. Bu sorumluluğu, hükümlerini ve hikmetlerini anlayarak hakkıyla yerine getirmelidirler. Buhari'nin rivayet ettiği bir hadiste

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Benim namaz kıldığımı gördüğünüz gibi namaz kılın!"**

İmamlarla cemaat arasında mutlaka bir dayanışma olmalıdır. Bu, Allah'ın izniyle istenilen neticelerin alınması için herkesin kendi görevini yerine getirmesiyle olur. Makam-ı Mahmud'un, havzun ve sancağın sahibi, namaz kılan en hayırlı kimseye salât ve selam getirin. Allah Teâlâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Allah'ın Dini'ne Davet Herkesin Sorumluluğudur

Şeyh Salâh el-Budeyr
20.10.1422 hicri

Allah'a hamdolsun. Bizi Yüce Kur'an ile diğer ümmetlere üstün kılan, nefislerimizi tehdit ile müjde arasında düzene koyan Allah'a hamdolsun. Tevhid nimeti dolayısıyla Allah'a hamdederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. Buna, zikri ebedi olarak kalacak bir şehadetle şehadet ederim. Ve şehadet ederim ki Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına Kıyamet'e kadar yok olmayacak bir salât ile salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Ey müslümanlar!. Allah'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak en iyi kazançtır. Allah'a itaat etmek en yüce bağdır. **(Ey iman edenler! Allah'dan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i Imrân/102)

Ey müslümanlar!. Allah, bizlere mükemmel bir şeriat bağışlamıştır. O, öyle bir gölgeliktir ki, altında gölgelenen sıcaktan korunur. Öyle bir kaledir ki, içine giren kötülüklerden kurtulur. Kuralları uyumlu, bölümleri eşit bir şekilde orantılı bir şeriattır. Her türlü eksiklikten uzak ve her türlü lekeden arınmıştır. Kusursuzdur, hiç bir ayıbı yoktur. Kararlılık ve hikmet, maslahat ve rahmet üzerine kurulmuştur. Bir kötülüğü haram kılınca onun benzerini ya da ondan daha kötüsünü de haram kılmıştır. Bir iyiliği gözetince, onun benzerini ya da ondan daha üstte olanını da gözetmiştir. Onda hiçbir eğrilik, hiçbir kavis yoktur. Hiçbir darlık ve hiçbir sıkıntı yoktur. Aklın, "yasaklasaydı daha uygun olurdu" dediği hiçbir şeyi emretmemiş, "serbest bıraksaydı daha uygun olurdu" dediği hiçbir şeyi de yasaklamamıştır. Emirleri, gıda ve ilaçtır. Yasakları, koruma ve himayedir. Onun nurundan başka bir yerde hidayeti arayanın işi kolay değil, zordur. O, bu çabasında basiretli değil, kördür.

Ey müslümanlar! İnsanlık, İslam şeriatı olmadan dertli ve acılıdır. Kötü bir hayatın ve pis bir yaşantının içinde çırpınıp dövünür. Sahip olduğu en değerli şeyleri heder eder. Elindeki en kıymetli şeyleri boşa götürür: **(Allah kimi hor ve hakir kılarsa artık onu değerli kılacak kimse yoktur.)** (22/el-Hacc/18)

Şüphesiz insana şeref veren hayat, İslam şeriatının gölgesinde yaşanan hayattır. Ona sarılmaktan, öğretileri ile amel etmekten, sınırlarına ve kurallarına uymaktan başka izzet ve şeref yoktur. Ey müslümanlar! Bu seçkin şeriatın azılı düşmanları vardır. Onlar, İslam şeriatı ile savaşta ve onu beşiğinde boğma çabasında yenilgi nedir bilmezler ve geri çekilmezler. Sabit değerlerini ve kurallarını sarsmaya, kabul edilmiş gerçekleri hakkında şüphe uyandırmaya çalışırlar. Bid'atlar ortaya çıkarır ve fitne başlatırlar. Hile ve tuzak yollarıyla, yalan ve hile ile şeriata karşı çıkarlar. Süslü sözlerle ve parlak lafızlarla hakkı batıl olarak gösterirler. Sapıklığa özür bulur, sapmayı ve alçalmayı onaylarlar.

Bu büyük suçun en büyüğünü de inatçı münafıklar yüklenirler. Kalplerinde olmayanı gösterirler. Yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar ve ıslah etmezler. Bu yola koyulurlar, çünkü şeriatı açıkça reddedemezler. Onu hileli yollarla reddederler. Hakkı, batıl suretinde göstererek, batılı da hak suretinde göstermek için gerçekleri çarpıtırlar. Batılın yardımcıları vardır. Bozgunculuğun avenesi ve dostları, kötülüğün sevenleri ve seyircileri vardır. Bazen bu konuda parayı bilmeyenin sahte parayı anlamaması gibi

meselelerden anlamayanlara yönelirler. Onlara dışı güzel görünen fakat içi hile, tuzak ve aldatma olan birtakım meseleler ve olaylar getirirler.

Acemi kimse onun dış görünüşüne bakar ve caiz olduğuna hükmeder. Basiret sahibi ise amacını ve içini inceler, haramlığına ve onu ortaya çıkarmanın çirkinliğine hükmeder. İmam Ahmed şöyle der: "Onlar, koydukları bu hilelerle sünnetlere yöneldiler ve onları hile ile yıkmaya çalıştılar. Kendilerine haram denilene geldiler ve hile ile onu helal kıldılar. Onlar ne çirkindirler! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetlerini yıkmaya çalıştılar.

Ziyad b. Hudeyr şöyle der: "Ömer radıyallahu anh bana dedi ki: "Bilir misin, İslam'ı ne yıkar?" "Hayır" dedim. Şöyle dedi: "Onu; alimin hatası, münafığın Kur'an ile münakaşası ve insanları saptıran imamların hükmü" Bu hadisi, Darimi rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları! Bu yola koyulmaktan, ya da bu kötülüğün peşinden gitmekten sakının. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Yahudilerin işlediklerini işleyip de en adi hilelerle Allah'ın haramlarını helal kılmayın."** Selef alimlerinden biri şöyle der: Şu üç şey kimde bulunursa bunlar onun aleyhinedir: Hile, zulüm, anlaşmaya uymamak" Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Kişi kazdığı kuyuya kendi düşer.)** (35/el-Fatır/43)

Ey müslümanlar! Bu şeriatı savunmak ve hilekarların hilelerini ve iftiracıların şüphelerini boşa çıkarmak, bozgunculuk çıkaranların yollarını açığa çıkarmak, savunma ve uyarı, sevabını Allah'dan umarak çalışma, tebliğ ve izah, gerçeği gizlememek bütün müslümanlar üzerine kesinlikle farz olan büyük bir görevdir. Herkes bunu; ilmine, gücüne ve kudretine göre yerine getirmelidir.

Alimler ve fakihler, hal ve akid ehli, kadılar ve müftüler, İslam dostu önderler; helalı ve haramı bilen, hüküm çıkarmakla görevli imamlar için bu daha çok geçerlidir. Hidayete erenler onlarla yollarını bulurlar ve başarıya ulaşırlar. Onların yolundan yürürler.

Ey İslam ümmeti! Dinin bağlarını ve kalelerini muhafaza etmek; kaynaklarını değiştirmeye ve bozmaya karşı korumak için mutlaka yapılması gereken ağır bir yük, tehlikeli ve büyük bir görev. "Bu dini, her dönemin adaletli insanları taşır. Aşırı gidenlerin tahrifini, hükümlerini boşa çıkarmak isteyenlerin hilesini ve cahillerin yorumlamasını ondan uzaklaştırırlar." Bu, Allah azze ve celle'nin alimlerden aldığı ahit ve anlaşmadır. **(Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" diyerek söz almıştı.)** (3/Al-i İmran/187)Katâde rahimehullah şöyle der: "Bu, Allah'ın ilim ehlinden aldığı ahittir. Kim bir şey bilirse onu bildirsin. İlmi gizlemekten sakının! Çünkü ilmi gizlemek helak eder."

İbnü'l Kayyım rahimehullah şöyle der: Allah'ın ve Rasulünün hükmü şu dört kişinin diliyle ortaya çıkar: "Ravi (rivayet eden)'in dili, müftünün dili, hakimin dili ve şahitin dili. Bu dört grup insana düşen görev bilgiyi doğru bir şekilde haber vermektir. Bunlardan herbirinin afeti yalan söylemek ve bildiğini gizlemektir. Ne zaman gerçeği gizlerse veya yalan söylerse şeriatında ve dininde Allah'a karşı çıkmıştır. Onun hakkında Allah'ın hükmü şu şekilde gerçekleşir. Bunun yaparsa; ilminin, dininin ve dünyasının bereketi silinir. Hakkı gizlemesi ile hak ondan alınır. Yalan söylemesi ile ondan yüz çevrilir. Cezası, yaptığının benzeridir. Onlardan birinin cezası da; heybetin, değerin, sevginin, doğru olanlara ve hakkı söyleyenlere gösterilen saygının

Allah tarafından ondan alınmasıdır. Allah ona kulları arasında değersizlik, nefret ve utanç elbisesi giydirir. Kıyamet günü olunca da Allah subhânehu, hakkı gizleyen yalancılardan dilediğini, -onların gerçeğin yüzünü silip onu ters çevirmeleri gibi- yüzlerini silerek ve arkaya döndürerek cezalandırır. Bu, onların yaptıklarına uygun bir cezadır ve Rabbin asla kullarına zulmedici değildir."

Ey müslümanlar! Emin olduktan ve yakînen bildikten sonra ilmi ve gerçeği gizlemek çirkin bir vasıftır, kötü bir davranıştır. Allah, Kitabı'nda gazaba uğrayanların ve doğru yoldan sapanların alametlerini zikrederek şöyle buyurur: **(Ey ehl-i kitap! Neden doğruyu eğriye karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz.)** (3/Al-i İmran/71) **(Bilerek hakkı batıla karıştırmayın, hakkı gizlemeyin.)** (2/el-Bakara/42) **(Kendilerine kitap verdiklerimiz O'nu (o kitaptaki peygamberi), öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup bile bile gerçeği gizler.)** (2/el-Bakara/146)

İbni Kesir rahimehullah Allah Teâlâ'nın **(Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" diyerek söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler ve onu az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alış-veriş ne kadar kötüdür.)** (3/Al-i İmran/187) kavlinin tefsirinde şöyle der: "Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in peygamberliğini ve vasıflarını gizlediler. Kendilerine vadedilen dünya ve ahiret hayrını düşük ve değersiz şeylerle, dünyalık paylarla değiştirdiler. Onların anlaşması ne kötü bir anlaşma ve alış-verişleri ne kötü bir alış-veriştir. Bunda, onların yolundan gitmemeleri için alimlere bir uyarı vardır. Onların yolundan giderlerse onların başına gelen, alimlerin de başına gelir. Alimlere düşen görev, salih amele işaret eden faydalı ilimlerini ortaya koymak ve ondan hiçbir şeyi gizlememektir."

Ey müslümanlar!.. İlmi ve gerçeği gizlemek, alçaltıcı bir azaba uğramanın, laneti ve kovulmayı haketmenin, merhametlilerin en merhametlisi Allah'ın merhametinden uzaklaştırılmanın nedenlerindendir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(İndirdiğimiz açık delilleri ve kitapta insanlara apaçık gösterdiğimiz hidayet yolunu gizleyenlere hem Allah, hem de bütün lanet ediciler lanet eder. Ancak tevbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar başkadır. Zira ben onların tevbelerini kabul ederim. Ben tevbeyi çokça kabul eden ve çokça esirgeyenim.)** (2/el-Bakara/159-160) İmam Kurtubi rahimehullah şöyle der: "Allah Teâlâ, indirdiği hidayet ve beyanı gizleyenlerin lanete uğramışlar olduğunu haber vermiştir." Ebu Hüreyre radıyallahu anh şöyle buyurur: "Allah Teâlâ'nın Kitabı'ndan şu iki ayet olmasaydı size bir hadis bile rivayet etmezdim." Sonra az önce zikredilen iki ayeti okur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bildiği bir ilimden sorulur da onu gizlerse Kıyamet günü ağzına ateşten bir gem vurulur."** Bu hadisi İmam Ahmed ve Ebu Davud rivayet eder. İlim ehlinden bazıları şöyle der: "Nasıl ki o dilini, hakkı söylemekten ve ilmi ortaya koymaktan alıkoymuşsa buna karşılık ahirette de ateşten bir gem ile cezalandırılır."

Ey müslümanlar!.. Allah; bütün emaneti ve koruması ile mesajlarını tebliğ edenleri ve kınayanların kınaması kendilerini engelemeyenleri Kitabı'nda överek şöyle buyurur: **(O peygamberler ki Allah'ın gönderdiği emirleri duyururlar, Allah'dan hakkıyla korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.)** (33/el-Ahzab/39)

Ebu Said El-Hudri radıyallahu anh'dan rivayet edilen bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bir hutbesinde şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Dikkat edin! İnsanların korkusu bir kimseyi bildiği gerçeği söylemekten alıkoymasın!"** Bu hadisi Tirmizi ve İmam Ahmed rivayet eder. İmam Ahmed'in rivayetinde şu ilave vardır: **"Şüphesiz gerçeğin söylenmesi ne eceli yaklaştırır ne de rızkı uzaklaştırır."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biriniz nefsini küçük düşürmesin."** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizden biri nefsini nasıl küçük düşürür?" Şöyle buyurur: **"Allah için o konuda bir şey söylemesi gereken bir iş görür ve bir şey söylemez. Allah azze ve celle de ona Kıyamet günü şöyle buyurur: "Benim hakkım için şöyle şöyle söylemekten seni alıkoyan nedir?" O, "İnsanların korkusu" der. Bunun üzerine Allah, "Oysa benden korkman daha doğru olurdu" buyurur."** Bu hadisi İbni Mâce rivayet eder.

Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! Kazançlar ve faydalar elde etmek için, kötülükleri ve çirkinlikleri defetmek için Allah'ın Dini'ni şer'i kurallar çerçevesinde tebliğ edin.

Ey müslümanlar! Kurtuluş ve güvenilirlik, hakkı tebliğ etmekte ve gizlememektedir. Allah celle ve alâ, insanlar arasından seçtiği peygamberlerine şöyle buyurur: **(De ki: Doğrusu ben (kendi başıma) size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim. De ki: Gerçekten ben (bana bir kötülük dilerse) Allah'a karşı beni kimse himaye edemez. O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam.)** (72/el-Cin/21-22) Ve şöyle buyurur: **(Ey Rasül! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Doğrusu Allah kafirler topluluğuna hidayet etmez.)** (5/el-Maide/67) İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Bunda; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e ve ümmetinden ilmi yüklenenlere Allah'ın şeriatından hiçbir şeyi gizlememeleri yönünden bir uyarı vardır."

Ey müslümanlar!.. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, üzerine düşeni yerine getirmiş ve kendisine yüklenen risaleti tebliğ etmiştir. Mesruk, Aişe radıyallahu anha'nın şöyle dediğini rivayet eder: "Kim sana Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in vahiyden bir şeyi gizlediğini söylerse mutlaka yalan söylemiştir. Bu hadisi Müslim rivayet eder. Abbas radıyallahu anh şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, apaçık bir yol bırakmadan ölmedi. Helalı helal kıldı, haramı haram kıldı. Nikahladı ve boşadı. Savaş ve barış yaptı." Ebu Zer radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem öldüğünde semada kanatları ile hareket eden bir kuştan dahi bize bir bilgi zikretmişti."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem güneş tutulması olayında insanlara hitab ederek şöyle buyurdu: **"Şüphesiz ben, beşer olan bir elçiyim. Size Allah'ı hatırlatırım. Şayet benim Rabbimin risaletinden bir şeyi tebliğ etmekte eksiğim olduğunu bilirseniz söyleyin."** Dediler: "Şehadet ederiz ki sen Rabbinin risaletini tebliğ ettin ve üzerine düşeni yerine getirdin." Bu hadisi; İbni Huzeyme, İbni Hibban ve Hakim sahih olarak rivayet eder. Allah Rasulü (Anam-babam O'na feda olsun) sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizleri tertemiz beyaz bir yol üzere bıraktım. Gecesi, gündüzü gibidir. Ondan ancak helak olanlar sapar."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ey hakkın ve hidayetin taraftarları! Ey erkeklerden ve kadınlardan ilim ve takva sahibi olanlar! Ey insanların efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'e tabi olanlar! Ey hayır ve doğruluk yolunun davetçileri! Ey davetin ve irşadın askerleri! Allah'ın sizlere yüklediği görevi yerine getirin. Rabbinizin Dini'ni tebliğ edin. İnsanları, Allah'ın azabı ve geçmiş ümmetlerin başına gelenlerle uyarın. Onlara Allah intikam alınca, gazabının şiddetini hatırlatın. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözünü hatırlayın: **"Allah'ın sizinle bir kişiye hidayet vermesi, sizin için en değerli nimetlerden daha hayırlıdır."**

Cahilleri bilgilendirin. Gafilleri uyandırın. Yüz çevirenlere nasihat edin. Allah'ın hükümlerini boşa çıkaranlarla mücadele edin. Davet, tek düşümceniz olsun. İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak vazifeniz olsun. Tevhidi yaymak adetiniz ve mesleğiniz olsun. Parça parça olmayın. Düşmanlarınızın işi bir aradadır, derli topludur. Batıl bozguna uğrayıncaya kadar durup dinlenmeyin. Az bir dünya malı için oyalanmayın. Çünkü görev büyük ve ağırdır.

Açıklayın ve gizlemeyin. Ölüme kadar ömrünüz boyunca çaba sarfedin. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ruhu boğaza dayanıncaya kadar dini yaymaya devam etmiştir. Hastalığının şiddetinden kelimeleri net bir şekilde telaffuz edemeyinceye kadar davet ve açıklama görevini yerine getirmiştir. İbni Mace'nin Süneni'nde, Ümmü Seleme radıyallahu anha'dan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in vefat ettiği hastalığında şöyle dediği rivayet edilir: **"Namaz ve sahip olduğunuz (köleler, cariyeler, hizmetçiler, mallar vb.)"** Dili buna dönmeyinceye kadar bunu söylemeye devam etti. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ise şu şekildedir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onu göğsünde aksettirmeye başladı. Onu diliyle açık bir şekilde söyleyemiyordu." Yani, ona çok önem verdiği için onu tekrar tekrar söylüyordu. Fakat hastalığının şiddetinden net bir şekilde söyleyemiyordu.

Ey hak ve hidayet yolunun davetçileri!.. Birbirinizle yardımlaşın ve omuz omuza verin. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Ümit edin ve sevinin. Allah azze ve celle'nin şu kavline kulak verin: **(Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel yolla mücadeleni yap! Şüphesiz ki Rabbin yolundan sapanları da en iyi bilenlerin ta kendisidir; O, hidayette olanları da çok iyi bilendir. Şayet bir ceza verecek olursanız size yapılanın aynıyla mukabele yapın. Sabrederseniz, andolsun ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır. Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlar için üzülme! Kurmakta oldukları tuzaklardan dolayı da sıkıntıya düşme! Çünkü Allah sakınanlarla ve daima iyi davrananlarla beraberdir.)** (16/en-Nahl/125-126-127-128)

Allah beni ve sizi Yüce Kur'an ile mübarek eylesin...

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ın rızasına davet edendir. Allah; O'na, ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve O'na isyan etmeyin. **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla beraber olun.** (9/et-Tevbe/119)

Ey müslümanlar! Şeriatın tebliğinde güvenilirliğe ve doğruluğa ters düşen durumlardan biri de dünyevi çıkarlara, geçici ve değersiz isteklere meyleden kişilerin canları istediği gibi fetva vermesidir. Görüşleri kafalarına göre bir araya getirmeleri, sahih delile muhalefet eden ruhsatları almalarıdır. Ailmlerin şaz (genele muhalefet eden hatalı) görüşlerini arayıp bulmaları ve bunları savunmalarıdır. En ufak basireti olan kimse bile bunların İslam'a ve müslümanlara zararlarını bilir. Bu görüşleri, kalbi Allah'ı tazimden ve Allah korkusundan yoksun olan, dünya sevgisiyle ve yaratıcıya değil insanlara yaklaşma isteğiyle dolu olan kimseden başkası dile getirmez.

Selef alimlerinden biri şöyle der: "İnsanların en bedbahtı dünyası için ahiretini satandır. Ondan daha bedbahtı ise başkasının dünyası için kendi ahiretini satandır."

Böyleleri âzâların şahit olacağı ve göğüslerde gizlenenin açığa çıkartılacağı, kabirlerde olanların diriltilip dışarı atılacağı o günü hatırlasınlar!. İşte orada aldatanlar ancak kendilerini aldattıklarını bilirler. Oynayıp durduklarını ve farkında olmadan kendi nefislerine tuzak kurduklarını bilirler.

Ey müslümanlar!. Allah'ın dinine olan sevgileri ve tebliğine ve açıklanmasına olan rağbetleri ilmi olmayan bazı kimseleri ilimsiz bir şekilde büyük meselelere ve zor konulara dalmaya sevketmektedir. Bunlar, gelişigüzel konuşmakta ve şeriata muhalif görüşler ileri sürmektedir. İslam adına konuşurlar fakat İslam onların söylediği şeylerden uzaktır. Musibetlerden biri de bazı insanların kendilerini fetva vermek için öne çıkarmasıdır. Onlardan hiçbiri ilim ehli yanında tanınmaz ve fetva makamında yeri yoktur. Hiçbir ilmi olmayanların ya da onlardan daha cahil kimselerin kendilerine soru sormaları onları aldatmıştır. Bu gibiler, Allah'dan korksunlar ve bu yüce şeriatın değerini düşürmesinler. İmam Ahmed şöyle der: "Fetva vermek ancak Kur'an'ı ve Sünnet'i iyi bilen bir kimseye caizdir."

Ebu Husayn el-Esedi şöyle der: "Sizden biriniz öyle bir konuda fetva veriyor ki, bu konu Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh'a sorulsaydı onun için Bedir ehlini toplardı." Suhnûn b. Said şöyle der: İnsanların fetva vermeye en cesaretli olanı onların ilmi en az olanıdır. Kişinin yanında ilimden bir bölüm olur da bütün hakkın onda olduğunu zanneder." İmam Malik şöyle der: "Bir adam Rebia b. Ebi Abdurrahman'ın yanına girdiğini ve onu ağlar bulduğunu anlattı. Ona şöyle der: "Seni ağlatan nedir, bir musibete mi uğradın?" Rebia şöyle der: "Hayır, fakat ilmi olmayan birine fetva soruldu ve İslam'da büyük bir şey zuhur etti."

Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!. **(Dillerinizin yalan yere niteleyegeldiği şeyler için "şu helaldır, şu da haramdır" demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphe yok ki Allah'a karşı yalan uyduranlar iflah olmazlar.)** (16/en-Nahl/116)

Ey müslümanlar!. Dininiz hakkında Allah'dan korkun ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisine kulak verin: **"Şüphesiz helal de apaçık bellidir, haram da apaçık bellidir. Ama ikisinin arasında benzeşen bazı hususlar vardır ki insanların çoğu bunları bilmez. Her kim şüpheli şeylerden sakınırsa, dinini ve ırzını korumuştur. Kim de şüpheli şeylere düşerse harama düşmüş olur. Tıpkı yasak bölge çevresinde (hayvanlarını) otlatan çobanın o yasak bölgede güttüklerini otlatarak sınıra yaklaşması gibi. Şunu bilin ki her bir hükümdarın bir yasak bölgesi vardır. Yine şunu bilin ki, Allah'ın yasak bölgesi de O'nun haram kıldığı şeylerdir. Şunu da bilin ki, insan vücudunda bir lokmacık et parçası vardır. O düzelirse, bedenin**

tümü düzelir. O bozulursa bedenin tümü bozulur. Bilin ki o, kalptir." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ım! Kalplerimizi ıslah et!. Allah'ım! Kalplerimizi ıslah et!. Allah'ım! Ey merhametlilerin en merhametlisi! Kalplerimizi ıslah et!.

Allah'ın kulları!. Allah size kendi nefsini zikrederek başladığı, ikinci olarak melekleri ve üçüncü olarak da sizleri zikrettiği bir emirle şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Sıkıntılardan Kurtuluş Allah'a Tevbe ile Olur

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
27.10.1422 hicri

Hamd, izzet sahibi ve çokça bağışlayıcı Allah'adır. O, geceyi ve gündüzü birbiri ardına döndürür ve bunda basiret sahipleri için bir ibret vardır. Rabbim'e hamdeder ve üzerimize yağdırdığı lütfu için O'na şükrederim. Şehadet ederim ki bir ve her şeye galip olan Allah'dan başka ilah yoktur. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve insanlar arasından seçtiği elçisidir. Allah'ım!. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve iyilik sahibi sahabilerine çokça salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!. Allah'dan hakkıyla korkun. İslam'ın sağlam kulpuna sımsıkı sarılın. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak, dünya ve ahiretinizin düzelmesini sağlar. Ey Allah'ın kulları! Bilin ki, Allah'ın kainatta değişmeyen, bütün insanlar için geçerli olan ve mahlukatın hepsini kapsayan kuralları vardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın.)** (35/Fâtır/43) Allah'ın kurallarından ve hükümlerinden biri de, iyilik ekenin iyilik biçmesi ve kötülük ekenin kötülük biçmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür, kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür.)** (99/ez-Zilzâl/7-8)

Allah'ın kurallarından ve hükümlerinden biri de dünya için bir şey ve dünya malı elde etmek üzere sebeplere sarılan Allah'ın onun için ayırdığını ve dünyadan onun için takdir ettiğini elde eder. Kim de cenneti kazanmak için başarıya götüren faktörlere sarılırsa ve cennet yoluna koyulursa onu cennete ulaştırır ve onu cennet ehlinden kılar. Kim de dünya ve ahiret başarısı için sebeplere sarılırsa, Allah'a ibadet eder ve Allah'a isyandan uzak durursa şüphesiz dünya ve ahiret hayrını kazanır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse, biz de burada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabucak veririz. Sonra da onu cehenneme koyarız. O, kınanmış ve kovulmuş olarak orayı boylar. Kim de ahireti diler ve bir mü'min olarak ona yaraşır bir çaba ile çalışırsa, işte bunların çalışmaları makbuldür. Her birine, onlara da bunlara da Rabbinin nimetinden ard arda veririz. Rabbinin bağışı alıkonmuş değildir. Onların kimini kiminden nasıl üstün kıldığımıza bir bak! Elbette ahiret, dereceleri itibarı ile de daha büyüktür, üstün kılmak bakımından da daha büyüktür.)** (17/el-İsrâ/18-21) Ve şöyle buyurur: **(Erkek veya kadın, mü'min olarak kim salih amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafatını elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.)** (16/en-Nahl/97)

Allah Teâlâ'nın insanları sınaması; hayır ve şerle, iyilikler ve kötülüklerle onları imtihan etmesi de Allah Teâlâ'nın kurallarındandır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz ancak bize döndürüleceksiniz.)**(21/el-Enbiya/35) Ve şöyle buyurur: **(Belki (kötülüklerinden) dönerler diye onları iyilikler ve kötülüklerle imtihan ettik.)** (7/el-A'râf/168)

İmanlı müslüman, kendisine bir hayır ve nimet gelince bilir ki bu, Allah'dan gelen bir bir nimet ve lütuftur. Allah'a şükreder ve O'na hamdeder. Çünkü kimsenin Allah

üzerinde bir hakkı yoktur. Rabb Teâlâ verirse lütfundan verir, vermezse de bu O'nun adaletindendir. Müslümana bir kötülük ya da hoşlanmadığı bir şey isabet ederse sabreder ve karşılığını Allah'dan bekler. Bilir ki, bu işlediği bir günah nedeniyledir. Ya da Allah onun ahiretteki derecesini yükseltmek ve takdir ettiği bu musibet karşısında ona ecir vermek istemektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sana gelen iyilik Allah'dandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir.)** (4/en-Nisâ/79) Ve şöyle buyurur: **(Size isabet eden her musibet, ellerinizle kazandıklarınız sebebi iledir; çoğunu da affeder.)** (42/eş-Şûra/30) Müslüman nefsini hesaba çeker ve amellerini kontrol eder. Her günahı için Rabbine tevbe eder.

Kafir ise kendisine bir nimet geldiği zaman küstahlaşır ve kibirlenir. Azgınlaşır ve büyüklenir. Başına bir musibet ve kötülük geldiğinde de kaygılanır ve yaşantısı altüst olur. Küfür içerisinde döner durur ve sabretmez. Onun cenneti dünyasıdır. İbadet ettiği ilahı ise hevâsıdır. O, sahibinin bağlayıp sonra serbest bıraktığı deve gibidir.

Bu asırda İslam Alemi üzerine felaketler ve afetler arka arkaya gelmiş ve müslümanlar, bir çok musibetlere uğramıştır. Bunlar hakkında bir çok yorum yapılmıştır. İnsanlardan bazıları bunu İslam düşmanlarının planlarına, bazıları da ekonomik yönden zayıf olmaya bağlamıştır. Bazıları da bunu, sanayi ve teknoloji yönünden geri kalma ve benzeri yorumlarla izah etmektedir. Oysa bütün bunlar hastalığın sonuçlarıdır. Bizzat hastalığın kendisi değildir. Müslümanların başına gelen trajediler ve acıklı durumlar, felaketler ve musibetler Allah'ın kendilerine rahmet ettikleri hariç fert ve toplum olarak dini yönlerinde ihmalkâr davranmaları nedeniyledir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Böyle iken başlarına iki katını getirdiğiniz bir musibet gelip size çatınca mı: "Bu bize nereden geldi?" dediniz? De ki: "O kendinizdendir." Şüphesiz Allah her şeye gücü yetendir.)** (3/Âl-i Imrân/165) Ve şöyle buyurur: **(Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez.)** (13/er-Ra'd/11)

İslam ümmeti zaman zaman, bu çağdaki belalardan daha şiddetlilerine maruz kalmıştır. İslam düşmanlarının kötü muamelesine uğramıştır. Sıkıntılara ve musibetlere sabretmiştir. İslam Tarihi'nin en zor zamanlarında samimiyet ve ihlasla, ilim ve imanla dinine dönmüştür. Her zor dönemde yüce şeriatının ve dininin gölgesinde birlik ve hayır, güvenlik ve saygınlık bulmuştur. Yaralarını sarmış ve durumunu düzeltmiştir.

Bu çağda, İslam'ın ve müslümanların sıkıntıları ve sorunları artmıştır. Bu ümmetin sonu ancak başının ıslah olduğu şey ile ıslah olacaktır. Suçu kafirlerin üzerine atmak müslümanları sorumluluktan kurtarmaz. Müslümanlar; Allah'ın Kitabı'na ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uygun olarak, çıkarlarını ve gelecek nesillerinin çıkarlarını gözönünde bulundurarak sorunlarını çözmezlerse kafirlerin bu sorunları çözmesi asla mümkün değildir. Çözüm önce Allah'ın, sonra müslümanların idarecilerinin ve alimlerinin elindedir. Onların birlik ve dayanışma içerisinde olmaları, insanlığın mutluluğuna olan her hayırda yardımlaşmaları gerekir. Ümmeti faydalı şeyler hakkında aydınlatmalı ve onlara teşvik etmeli, dinleri ve dünyaları için zararlı her şeyden de sakındırmalıdır. Onların üzerine büyük görev düşmektedir. Allah'dan sonra ümit onlardadır. Büyük belalar ve musibetler gerçekleştiğinde, fitneler ortaya çıktığında bundan tek çıkış yolu samimi bir şekilde tevbe etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey mü'minler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.)** (24/en-Nûr/31)

Her fert, her türlü günahtan tevbe etmelidir. "Benim günahlardan tevbe etmem neyi değiştirir? Tevbemin, İslam ümmetinin durumunun düzelmesine ne faydası var?" diyene şöyle denir: "Dünyada ve ahirette her hayrın sebebi Allah azze ve celle'ye itaattir. Dünya ve ahirette her kötülüğün sebebi de Allah'a isyan etmektir. Her ferdin bütün günahlardan tevbe etmesi hayırları çoğaltır ve kötülükleri azaltır."

Ey müslümanlar! Fitneler boy göstermişken İslam ümmetine düşen görev; dünyada esen ve müslümanların inancını değiştirmeyi; şeriatlarını, dini değerlerini, ahlaklarını ve sabit değerlerini bozmayı hedefleyen değişim rüzgarları önünde söz birliği edip tek saf olmalarıdır.Allah, geçmiş ümmetleri ancak isyan edenlerinin çokluğu ve itaat edenlerin azlığı nedeniyle helak etmiştir. Bir kişinin masiyeti, bütün bir ümmetin helakına sebep olabilir. Allah, Semûd kavmini içlerinden birinin Allah'ın mucize olarak gönderdiği deveyi öldürmesi yüzünden helak etmiştir. İsrailoğullarından bazıları zina edince veba, Musa ve Harun aleyhisselam aralarında olduğu halde, İsrailoğullarını kırıp geçirmiştir. Allah Teâlâ, helak edilen ümmetler hakkında şöyle buyurur: **(Nitekim, onlardan her birini günahı sebebiyle cezalandırdık. Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyor, asıl onlar kendilerine zulmediyorlardı.)** (29/el-Ankebût/40) Zeynep binti Cahş radıyallahu anha'dan rivayet edilen bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Yaklaşan bir beladan Arabın vay haline. Bugün, Ye'cüc ve Me'cüc'ün seddinden şöyle bir gedik açıldı."** Baş parmağı ile şehadet parmağını halka yaparak gösterdi. Ben: "Ey Allah'ın Resulü, yani içimizde salih kimseler olduğu halde toptan helak mı olacağız?" dedim. **"Evet, fenalıklar artarsa"** buyurdu. Yani fuhuş ve zinanın çoğalması ve bundan tevbe edilmemesidir. Çünkü tevbe, belalardan çıkış yoludur. Her bela bir günah sebebiyle iner ve ancak tevbe ile kaldırılır.

Ey müslümanlar topluluğu!. Rabbinizin Kitabı'na ve nebiniz sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sımsıkı sarılın. Çünkü bu ikisi, karanlıklarda sizin için bir ışık ve sapıklıklardan kurtulup hidayeti bulmanın yoludur. Dininiz İslam, birlik ve beraberliği emreder. Anlaşmazlığı ve bölünmeyi yasaklar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hepiniz toptan Allah'ın ipine sımsıkı sarılın ve ayrılığa düşmeyin.)** (3/Âl-i Imrân/103) ve şöyle buyurur: **(Birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin.)** (8/el-Enfâl/46)

İslam, müslümanların birliğini emrederken bununla müslüman olmayanlara zulmedilmesini ve haksız yere düşmanlık yapılmasını, İslam şeriatının onlara bağışladığı hakların kısıtlanmasını istemez. Müslüman olmayanlar şayet, İslam'ın hoşgörüsünü ve merhametini, adaletini ve güzelliğini doğru bir şekilde anlasalar onlardan bir çoğu İslam'a girmeye koşar. Ve müslümanlardan bazılarının işlediği, İslam'a ters düşen kötü davranışları İslam'a yüklemezler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızkını biz veririz. Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki, düşünüp anlarsınız.)** (6/el-En'âm/151)

Rahman ve Rahim olan, ihsan ve lütuf sahibi Allah'a hamdolsun. Rabbime hamdeder, sayılamayacak kadar çok nimetleri için O'na şükrederim. şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'na aittir. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve

efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve seçkin elçisidir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve takva sahibi ashabına salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Allah'dan hakkıyla korkun. Allah'ın gizli ve saklıyı gördüğünü bilerek O'nu gözetin. Salih ameller işleyerek ve kötülükleri terkederek Rabbinize yaklaşın. Rabbinize kavuşmadan önce O'nun katında bulmak üzere salih ameller işleyin. Tükenmeden önce ömrünüzü en iyi şekilde değerlendirin. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'dan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i Imrân/102) Ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah'dan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** (59/el-Haşr/18) Soruya, Kıyamet gününün sıkıntısından kurtaracak bir cevap hazırlayın. Hadis-i şerifte, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kıyamet günü; ömrünü nerede tükettiğinden, gençliğini nerede geçirdiğinden, malını nereden kazandığından ve nereye harcadığından, ilmi ile ne amel işlediğinden sorulmadan kulun ayakları kaymayacak."**

Allah'ın kulları!. Şüphesiz Allah, Kitabı'nda sizlere yüce bir görev emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Müslümanın İhtiyacının Giderilmesi

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
04.11.1422 hicri

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet verecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Takva ile Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! Takva, hevâya muhalefet etmektedir. Bahtsızlık ise hidayetten uzak durmaktadır.

Ey müslümanlar!.. Allah, kullarını şeref ve makam bakımından, ilim ve ibadet bakımından farklı kılmış; yeryüzünün imarı ve yeryüzünde halifeliğin gerçekleşmesi için bir kısmını diğerinin emrine vermiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O, sizi yeryüzünün halifeleri yapan ve size verdikleriyle sizi sınamak için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılandır.)** (6/el-En'âm/165) Ve şöyle buyurur: **(Dünya hayatında geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Onların bir kısmı diğer bir kısmına iş gördürsün diye, kimini kimine derecelerle yükselttik.)** (43/ez-Zuhruf/32)

Fakirin şikayetinde zengin için bir sınama vardır. Güçsüzün karşı çıkışında kuvvetli için bir imtihan vardır. Hastanın acı çekmesinde sabır için bir deneme vardır. Bu yaratılış kuralı dolayısıyla şeriat, insanlar arasında dayanışmaya ve onların ihtiyaçlarını karşılamaya teşvik eder. Sıkıntılarını gidermeye çalışmaya; kardeşliğin ortaya çıkması, dostluğun kalıcı olması ve sevginin devam etmesi için hayırlı işlerde onlara aracı olmaya teşvik eder. Din, ibadetle Allah'a boyun eğmek ve insanlara güzel muamelede bulunmaktır.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Akıl ve nakil, fıtrat ve çeşitli ümmetlerin tecrübeleri delâlet etmektedir ki; Alemlerin Rabbi'ne ibadet ve yarattıklarına iyilik ve ihsan her türlü hayrı elde etmek için en büyük sebeptir. Bunların aksi ise her türlü şerri getiren sebeplerin en büyüğüdür. Allah'a itaat etmek ve yarattıklarına iyilik etmenin bir benzeri ile daha Allah'ın nimetleri elde edilmemiş ve gazabından uzaklaşılmamıştır."

İnsanlara faydalı olmak ve onların sıkıntılarını gidermeye çalışmak peygamberlerin sıfatlarındandır. Yusuf aleyhisselam kardeşlerinin kendisine yaptıklarına rağmen onların yüklerini hazırlatmış ve onlardan hiçbir şeyi sakınmamıştır. Musa aleyhisselam Medyen kuyusuna gelince su alan bir grup insan gördü. Onların gerisinde güçsüz iki kadın gördü. Kuyunun üzerinden taşı kaldırdı ve hayvanlar suya kanıncaya kadar onların sürüsünü suladı. Hatice radıyallahu anha, peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e kendisi hakkında şöyle der: "Zira şüphesiz sen, sıla-i rahimde bulunursun, herkesin yükünü taşırsın, fakire kazandırırsın, misafire ikram edersin, Hak yolda çıkan güçlükler karşısında insanlara yardım edersin." İnsanların en şereflisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem kendisinden bir şey istenince isteyenin bu isteğini geri çevirmezdi. Cabir radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendisinden hiçbir şey istenmesin ki "Hayır" desin." Dünya, isteyenini geri çevirmekten daha değersizdir.

Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh geceleri dullara uğrar ve onlar için su dolardı. Ebu Vâil rahimehullah her gün mahallenin kadınlarını ve ihtiyarlarını dolaşır onlara ihtiyaçları olan şeyleri satın alırdı. İnsanlara hizmet etmek ve güçsüz insanların yararına davranışlarda bulunmak, kaynağın iyiliğine, temelin sağlamlığına ve kalbin temizliğine, gönül zenginliğine delildir. Rabbimiz, merhametli kullarına rahmet eder. Allah'ın, kullarının faydası için görevlendirdiği insanlar vardır. İnsanları sıkıntılarından kurtarmanın mükafatı ahirette kederlerin giderilmesi ve sıkıntılardan kurtulmaktır. Nebi salallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir mü'minden dünya sıkıntılarından bir sıkıntıyı giderirse Allah da ondan Kıyamet günü, sıkıntılarından bir sıkıntıyı giderir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Diğer bir rivayette ise şöyle buyurur: **"Kim Allah'ın Kıyamet günü sıkıntılarından kendisini kurtarmasından hoşlanırsa darda olanı rahatlatsın ya da onun adına sıkıntısını gidersin."** İnsanların ihtiyaçlarını gidermeye çalışana yardım edilmiştir ve o, başarı ile desteklenir. Kul, müslüman kardeşinin yardımında olduğu müddetçe Allah da onun yardımındadır.

İnsanlara hizmet etmek vakte ve işe bereket kazandırır. Zorlaşan işleri kolaylaştırır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim darda olan bir kimseye kolaylık sağlarsa Allah da ona dünya ve ahirette kolaylık sağlar."**

İslam'ın seçkin insanlarının ve ümmetin önderlerinin işleri insanların ihtiyaçlarını gidermekti. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Şeyhulislam İbni Teymiyye insanların ihtiyaçlarını gidermek için çok çaba sarfederdi. Din bunu getirmiştir. İlim ve amel, ibadet ve muamele.. İyilik ve ihsan ile insanların sonu güzel olur ve kötü ölümden uzaklaşılır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yapılan iyilikler kötü ölümlerden, afetlerden ve helaklardan korur. Dünyada iyilik ehlinden olanlar, ahirette de iyilik ehlindendir."** Bu hadisi İbni Hibban, Sahihi'nde rivayet eder. Makamını güçsüzler için kullanmak, özürlü insanlara ve miskinlere yardımcı olmak dünyada ve ahirette insana yarar sağlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Belki saçı dağınık, üstü başı tozlu biri Allah adına yemin eder de Allah onun yeminini yerine getirir."**

Güçsüzlere, dullara ve yetimlere iyilikte bulun. Onların kabul edilecek salih duaları ile durumun düzelsin. Dünya, bir imtihan ve hayat bir denemedir. Güçlü olan belki zayıf düşer. Zengin olan iflas edebilir. Yaşayan ölür. Makamını dininin hizmetinde ve müslümanların yararına kullanan gerçek mutlu kimsedir. İbni Abbas radıyallahu anh şöyle buyurur: "Kim bir kardeşinin ihtiyacını gidermek için yürürse onun için her adımında bir sadaka vardır." İyilik, kalıcı bir hazinedir. İnsanların işleri için çaba sarfetmek kişilik sahibi insanların davranışıdır. İnsanların ihtiyaçları için kendilerine başvurmaması gönlü yüce olanlar için musibet sayılır. Hakim b. Hazim radıyallahu anh şöyle der: "Sabahleyin kapımda ihtiyaç sahibi birini bulamazsam bunu bir musibet kabul ederim." Bundan da ötesi, onlar ihtiyaç sahibinin kendisinden ihtiyacını gidermesini istemesini istemekle makam sahibine nimet getirdiğine ve iyilikte bulunduğuna inanırlar. İbni Abbas radıyallahu anh şöyle der: "Üç kişi var ki, onların yaptığının karşılığını veremem: Selam vermede benden önce davranan kimse, mecliste bana yer açan kimse, ve bana selam vermek için yürüyerek ayakları tozlanan kimse. Dördüncü bir kişi var ki onun yaptığının karşılığını ancak Allah verebilir." "O kimdir?" denilince şöyle der: "Başına bir iş gelen ve gece boyu bu işini kimin halledeceğini düşünen, sonunda beni ihtiyacını gidermeye ehil gören ve onu bana bildiren kimse."

İhtiyaç sahibi de ihtiyacını ehlinden istemeli ve ihtiyaç vaktinin dışında istememelidir. Hak etmediğini istememelidir. Hak etmediğini isteyen mahrumiyeti hakeder. Sözün en güzelini ve en tatlı cümleleri seçmelidir. Aracı olanın değeri ne kadar büyük olursa olsun aracılığını reddedene bir ayıplama yoktur. Bir kadın, insanların efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'in aracılığını reddetmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona **"Kocana geri dönsen; çünkü o senin çocuğunun babasıdır"** deyince kadın, "Ey Allah'ın Rasulü! Bunu bana emrediyor musun? der. Rasulullah salllallahu aleyhi ve sellem **"Hayır, ben ancak bir aracıyım"** buyurunca kadın "Benim ona ihtiyacım yok" der. Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Kişinin bir ihtiyacı giderilince aracı olana ve yanında aracılık yaptığı kişiye teşekkür etmesi gerekir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a şükretmez."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim size bir iyilik yaparsa karşılığını verin. Karşılığını verecek bir şey bulamazsanız karşılığını verdiğinizi düşününceye kadar onun için dua edin."** Bu hadisi Nesai rivayet eder. Elinle karşılık vermeye gücün yetmezse dilinle teşekkür et. İyilik yapmanın en hayırlısı mükafatını ve teşekkürü birarada bulundurandır.

Allah'dan hakkıyla korkun ve kardeşlerinize yardımcı olun. Birbirinize hakkı ve adaleti tavsiye edin. İyilik ve takvada birbirinizle yardımlaşın. İnsan için ancak yaptığı kalacaktır. Kişi mezarında kabir ehliyle yatıyor olsa da hasletleri ile diridir.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(İyilik ve takva üzerine birbirinizle yardımlaşın. Günah işlemek ve haddi aşmak üzerinde ise yardımlaşmayın. Allah'dan korkun. Şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır.)** (5/el-Mâide/2)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek eylesin...

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah; O'na, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Yapılan iyiliği bozan en büyük faktör onu başa kakmak ve insanlar arasında ondan bahsetmektir. Başa kakmak yapılan iyiliği mahveder. Yapılan iyilik sayılınca onda bir hayır kalmaz. İyilik ancak şu üç şeyle tamam olur: Hemen yapılması, küçük görülmesi ve gizlenmesi... Çünkü hemen yapınca onu sevindirir. Küçük görünce onu büyültür. Gizleyince onu tamamlar. Aracılığın sakıncalarından biri de haram olan bir şeyde, bir müslümanın hakkını yemede veya ona zarar vermede, hakkı sonra olanın öne alınmasında ya da önce olanın arkaya bırakılmasında aracı olmaktır. İslam adalet dinidir. Faydalı olanı emreder ve zararlı olandan sakındırır. Dini cezalar konusunda aracılık yapmak da en büyük kötülüklerdendir.

Sonra, Allah'ın kullarının en hayırlısı Muhammed b. Abdullah'a salât ve selamda bulunun. Şüphesiz Allah size bunu emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Kadına En Büyük Değeri İslam Vermiştir

Şeyh Hüseyn Âlu'ş Şeyh
21/06/1423 Hicri – 30/08/2002 Miladi

Muhterem müslümanlar! Beşeriyet, İslam'dan başka kadına en büyük değeri veren ve en mükemmel şekilde ona özen gösteren bir din ya da medeniyet tanımamıştır. İslam; kadın hakkında konuşmuş, kadının konumuna ve derecesinin büyüklüğüne vurguda bulunmuştur. Kadını; başı dik, konumu yüksek ve değerli kılmıştır. Kadının İslam'da yüksek bir saygınlığı ve yüce bir makamı vardır. Değer verilen bir kişiliğin, kabul edilen hakların ve saygın sorumlulukların tadını çıkarır. İslam kadına, erkeğin bir diğer yarısı gözüyle bakar. Her biri diğerini tamamlamak üzere bir asıldan yaratılmışlardır. Bu dünyada; hayır, doğruluk ve mutluluk içerisinde birbirlerinin yalnızlığını giderirler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadınlar ancak, erkeklerin bir diğer yarısıdırlar."**

İslami öğretide kadın, şer'i sorumluluklarda ve ceza gerektiren durumlarda erkek gibidir. **(Erkek veya kadın her kim mü'min olarak salih ameller işlerse; işte onlar cennete girerler ve kendilerine hurma çekirdeğindeki çukur kadar dahi zulmedilmez.)** (4/en-Nisâ/124) Yaratılışın zorunlu kıldığı ve kadının yapısının gerektirdiği ayrımın dışında bütün işlerde sorumluluğu taşımada erkek gibidir. İşte bu; İslam'ın, insanoğluna verdiği değerin gereğidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki biz, ademoğullarını şerefli ve üstün kıldık. Onlara, karada ve denizde kendilerini taşıyacak vasıtalar verdik. Kendilerine, hoş ve temiz rızıklar da verdik.)** (17/el-İsrâ/70)

İman kardeşleri!.. İslam; kadının üstünlüğünü kutlamış ve değerini yükseltmiştir. Kadını; gözetilmesi, değer verilmesi ve saygı duyulması gereken büyük bir nimet ve değerli bir bağış kabul etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Göklerle yerin mülkü yalnız Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kızlar ihsan eder. Dilediğine de erkek evlat bağışlar. Veya onlara erkekler ve dişiler olarak her ikisinden de verir.)** (42/eş-Şûra/49-50) İmam Ahmed rahimehullah'ın Müsnedi'nde şu hadis rivayet edilir: **"Kimin bir kız çocuğu olur da onu diri diri gömmezse, onu aşağılamazsa ve erkek çocuğunu ona tercih etmezse Allah onu cennete sokar."**

İslam'ın sağlam öğretilerinin ve hikmetli direktiflerinin gölgesinde kadın, müslüman toplum içerisinde şerefli bir hayat sürer. Bu dünyaya adımını attığı ilk günden başlayarak, hayatının her aşamasını şeref ve güler yüzün doldurduğu bir yaşam sürer. İslam, daha çocukken onun hakkını gözetmiş ve ona iyilikte bulunmaya teşvik etmiştir. Müslim'de, Enes radıyallahu anh kanalıyla şu hadis rivayet edilir: **"Kim iki kız çocuğunun büluğa erinceye kadar geçimini sağlarsa Kıyamet günü ben ve o şu ikisi gibi olduğumuz halde gelir."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bunu söylerken parmaklarını bitiştirir. Yine Müslim'deki bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kimin üç kız çocuğu varsa, onlara sabrederse ve bulabildiğinden onları giydirirse onlar, onun için cehennemden koruyan bir engel olur."**

İslam, kadının hakkını anne iken de gözetmiştir. Ona özel olarak değer vermeye çağırmış ve ona özen göstermeye teşvik etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbin şunları hükmetti: Kendisinden başkasına ibadet etmeyin. Anne ve babaya iyi davranın!)** (17/el-İsrâ/23) Daha da ötesi anneye iyilik ve hürmette bulunmaya,

babanın hakkını yerine getirmekden daha çok vurguda bulunmuştur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e bir adam gelir ve "Ey Allah'ın Rasulü! Kime iyilik ve hürmette bulunayım?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Annene"** buyurur. Adam, "Sonra kime?" der. **"Annene"** buyurur. Adam, "Sonra kime?" der. **"Annene"** buyurur. Adam, "Sonra kime?" der. **"Babana"** buyurur. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İslam, eş olarak da kadının hakkını gözetmiştir. Kadına; iyilikle muamele etmek ve ihsanda bulunmak, yumuşak davranmak ve değer vermek gibi; kocası üzerinde büyük haklar tanımıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dikkat edin! Kadınlara iyilikle özen gösterin. Çünkü onlar, yanınızda esirdirler."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine şöyle buyurur: **"Mü'minlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlakı en güzel olanlarıdır. Sizin hayırlılarınız, kadınlarına hayırlı olanlarınızdır."** Bu hadisi; İmam Ahmed, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

İslam; kız kardeş, hala ve teyze olarak da kadını gözetmiştir. Tirmizi ve Ebu Davud'da şu hadis rivayet edilir: **"Bir kimsenin üç kız çocuğu ya da kız kardeşi olur da onlara ihsanda bulunursa, mutlaka cennete girer."**

Kadının, yabancı bir kadın olması durumunda dahi ona yardıma teşvik etmiştir. Buhari ve Müslim'de, şu hadis zikredilir: **"Dul kadına ve miskine yardıma koşan Allah yolunda cihat eden, bıkmadan namaz kılan ya da sürekli oruç tutan gibidir."**

Muhterem müslümanlar!.. Kadının İslam'daki toplumsal konumu koruma altındadır. İslam ona haklar tanımış; kendisini savunma ve aleyhine gerçekleşebilecek mahrumiyet ya da ihmal durumunda, bu durumun ortadan kalkmasını talep etme hakkı vermiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz, hak sahibinin söz hakkı vardır."**

Kadına, hayatında seçim hakkı tanımış ve işlerinde tasarruf yetkisi vermiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların evlenmesine engel olmayınız!)** (4/en-Nisâ/19) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dul kadın görüşü alınmadan ve bekar kız da kendisi hakkında izni alınmadan nikahlanmaz."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Kadın, İslam'ın nazarında güvene ve istişareye layıktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ilim bakımından insanların en mükemmeli ve görüş bakımından en kusursuzu olmasına rağmen, bazı konularda ve büyük meselelerde eşlerine danışır ve onlarla istişare ederdi.

İslam'da kadının, ekonomik alanda erkek gibi tam bir bağımsızlığı vardır. Meşru şekilde ve mubah yollarla kazanç elde edebilir. Malı üzerinde dilediği gibi tasarrufta bulunma hürriyetinin tadını çıkarır. Ne olursa olsun ve nerede olursa olsun, hiç kimsenin onun üzerinde vesayet hakkı yoktur. **(Yetimleri, evlilik çağına erdikleri zamana kadar deneyin. Şayet onlarda bir reşitlik görürseniz mallarını kendilerine teslim edin.)** (4/en-Nisâ/6) Daha da ötesi İslam, kadına bizzat kadın olduğu için ekonomik güvence verir. Anne olarak, kız çocuğu olarak, kız kardeş olarak, eş olarak ve hatta yabancı bir kadın olarak bütün vaktini hayattaki yüce görevini yerine getirmeye vermesi için kadının geçimini garanti altına alır. Kadının zihni, geçim ve kazanç derdi ile meşgul olmaz.

Muhterem müslümanlar! Bunlar, İslam'da kadına verilen değerin bazı göstergeleridir ve bunlar, denizden sadece bir damladır.

Ey müslümanlar!.. Bu yüce direktifler, İslam düşmanlarını rahatsız etmekte ve bu bilinçli talimatlar, onların uykularını kaçırmaktadır. Bu nedenle onlar ve onların peşinden sürüklenenler, -kendilerince- kadın ve kadın hakları konusunda yorulmak bilmeyen bir çaba içerisindedirler. Onların bu çabası, yaygarası arasında erdemlerin boğulduğu ve ahlakın eriyip yok olduğu bir bela taşımaktadır. Müslüman kadını dininden koparmayı ve İslam'dan uzaklaştırmayı hedef alan çağrılar... Fıtratla çatışan, imani değerleri bir kenara atan ilkeler... Helak edici ilkelerden, bozuk ölçülerden ve iğrenç medeniyetlerden kaynaklanan çağrılar... Kötülükleri ve bozgunculuğu parlak isimlerle ve sahte sloganlarla süslemektedir. Ve maalesef; müslümanların evlatları arasında da, düşüncesinde eğrilik ve görüşünde bozukluk olanlar; bu çağrıları seslendiren, bu sapık fikirleri ve yönelimleri hararetle savunanlar olduğunu görürsün. Bu düşünceleri gerçekleştirmek ve hayat geçirmek için koşuşturmaktan nefes nefese kalırlar. Bu nedenle kalemleri, iğrençlik akıtmaktadır.

İslam kardeşleri!.. İslam düşmanları bu dinin kadına verdiği yüce değeri ve korumayı bilmektedir. Kadının evinde huzur ve güvende olduğunu, istikrarlı bir aile ortamı içinde olduğunu bilmektedirler. Kadının haklarının, aile içi sorumluluklarına bağlı olduğunu, evinden dışarı çıkmasının da edep ve nezaket çerçevesinde olduğunu ve iman ve şeref kalkanıyla kuşatıldığını bilmektedirler. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Evlerinizde oturun. İlk cahiliyedeki gibi açılıp saçılmayın.)** (33/el-Ahzâb/33) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Onların (kadınların) evleri onlar için daha hayırlıdır."** İşte bu nedenle, İslam düşmanları bu duruma tahammül edememekte; her türlü yolu deneyerek kadını evinden, huzur ve güvenin gölgesinden dışarı çıkarmaya çalışmaktadır. Bazen kadın özgürlüğü, bazen eşitlik, bazen de sahte ilericilik adı altında kadını, dininin öğretilerinden ve ahlaki değerlerinden uzaklaştırmak için büyük çaba sarfetmektedirler. Değerleri ve anlayışları tersyüz etme, ailevi ve toplumsal bütün bağları koparma ve bu yolla, şehvet pazarında dolaşan mala dönüşen bir kadın yaratma amacı üzerine kurulu, görünüşte güzel olan fakat içi kötülük dolu sloganlar atmaktadırlar.

Onların gözünde kadın, evinin işlerinden ve çocuklarının terbiyesinden kurtulan, geçim derdi ve kazanç peşinde koşan, dikkatleri çekmeye ve başkalarının beğenisini kazanmaya çalışandır. Bütün bunlar; erdemlerin ve ahlakın, ailenin ve değerlerin yıkımı pahasına olsa bile... İşte o zaman kadın ne Rabbinin itaatindedir, ne kocasının haklarını yerine getirmektedir, ne erdemli bir toplum yaratılmasına katkıda bulunmaktadır ve ne de yeni nesle eğitim vermektedir.

İslam kardeşleri!.. İşte bu onların, insanı aşağılığa ve değersizliğe boğan görüşleri!.. İslam'da ise kadın, toplumun en önemli unsurlarındandır. Asıl olan, kadının yeni nesillere eğitimci olması ve kahramanlar yetiştirmesidir. Bununla birlikte, hayırlı işe büyük değer veren İslam'ın öğretileri; kadının ahlakına zarar vermeyecek; şeref ve namusunu, hayâ ve iffetini koruyacak; dinini, bedenini, ırzını ve kalbini muhafaza edecek bir ortamda çalışmasını yasaklamamaktadır. Bu da, kadının yaratılışına, rolüne ve yeteneklerine, eğilimlerine ve gücüne göre bir işte çalışmasıyla olur. Buradan yola çıkarak İslam; dinle uyuşmayan ve ahlaka ters düşen her işi kadına kesinlikle yasaklamaktadır. Kadının işinde vakûr ve fitnelerden uzak olmasını, erkeklerle bir arada bulunmamasını ve açılıp saçılmamasını şart koşmaktadır.

Bu İslami metoda ters düşen bugünkü durumun gerçek yüzünü öğrenmek istersen batılı bir yazarın şu sözlerine kulak ver: "Kadının fabrikalarda çalışmasına izin veren düzen, ülkeye ne kadar servet kazandırırsa kazandırsın, sonucu ev hayatının yıkımı olmuştur. Çünkü, evin yapısına saldırmış, ailenin direklerini yıkmış ve toplumsal bağları koparmıştır." Bir diğer kadın doktor ise toplumunun yaşadığı krizi anlatarak şöyle der: "Ailevi sorunların sebebi ve toplumdaki suç işleme çokluğunun sırrı, ailenin gelirini artırmak amacıyla kadının evini terk etmesidir. Ailenin geliri artmış, fakat ahlak seviyesi düşmüştür." Ve şöyle der: "Deneyimler; yeni neslin yaşadığı kötüye gidişten kurtuluşu için tek yolun, kadının evine dönmesi olduğunu ispat etmektedir."

Ey müslümanlar!.. Bu dinin öğretilerine sımsıkı sarılın ve İslam düşmanlarının oyunlarına gelmekten sakının!..

İslam'ın topluma gösterdiği özenin bir yönü de hangi alanda olursa olsun, kadınlarla erkeklerin bir arada olmasını engellemeye gayret etmesidir. Çünkü kadın- erkek karışıklığı tehlikeli bir hastalıktır. Hangi topluma isabet etmişse o toplumda her türlü bela başgöstermiş ve kötülükler yayılmıştır. Namusun çiğnendiği, iffetin katledildiği ve şerefin yerle bir edildiği her suçta, o suçun dokunduğu ilk iplikler olmuş ve ona giden yolu kolaylaştırmıştır. Kadınlarla erkeklerin bir arada bulunması, İslam şeriatının aralarına koyduğu dikenli tellerin kesilmesi ve bir aralık açılmasıdır. Böylece o aralıktan şeytan girer ve kötülük gerçekleşir.

Kadın-erkek ayrımının olmadığı bir toplumda yaşayan bir kadın, "Kadın-erkek karışıklığını önleyin" başlıklı makalesinde bakın tecrübelerini nasıl anlatır: "Arap toplumu eksiksiz ve sağlıklıdır. Bu toplumun yapması gereken, genç erkeği ve genç kızı makul ölçülerde tutan öğretilerine ve adetlerine sımsıkı sarılmaktır." Ve sonunda şöyle der: "Bu nedenle, adetlerinize ve ahlakınıza sarılmanızı tavsiye ederim. Kadın-erkek karışıklığını önleyin. Genç kızların özgürlüğünü kurallara bağlayın. Daha da ötesi, örtünme çağına geri dönün. Bu sizin için her şeyi mubah gören anlayıştan, mutlak serbestlikten ve serserilikten daha hayırlıdır."

Dikkat edin!.. Müslümanlar dostluklarında Allah'tan korksun! Yaşantılarında attıkları adımları iyi hesap etsin ve Allah'ın, onların gözetimine verdiği kişileri korusun. İhmalkar davranıp da adım adım sapıklığa sürüklenmekten sakının!..

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Onlardan (Peygamberin hanımlarından) ihtiyaç olan bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin.)** (33/el-Ahzâb/53)

Müslüman Kadının Örtüsü

Şeyh Usame b. Abdullah Khayyat
02/05/1423 Hicri – 12/07/2002 Miladi

Ümmeti İslam dinine yönelten ve onlara hükümlerini açıklayan Allah'a hamdolsun. O'na hamdeder ve O'nu her türlü eksiklikten tenzih ederim. O, dilediğine rahmetiyle ikram eder ve onu, selamet yurdu olan cennete sokar. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. İnsanlara rahmet olarak gönderilmiştir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz Muhammed'e, ailesine, seçkin ve hayırlı önderler olan ashabına, tabiîne ve iyilikle onlara tâbi olanlara gece ve gündüz birbiri ardına geldikçe salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak (takvâ) uyanıklıktır. Kalbin hayatı ve ruhun mutluluğudur. Nefsin yücelmesi ve göğsün nurudur. Yeniden dirilme ve hesap günü, sevinç ve kurtuluştur.

Ey müslümanlar!.. Dünya hayatına ve süsüne aldanma tufanında, dünyanın oyun ve eğlencesi arasında, dünya hayatından beklentiler ve tamahlar ortasında insanlardan bir grup, zamanla Allah'ın kendilerine bağışladığı yüce nimetleri unutur veya unutmuş görünür. Bu nimetlerin en başında bu hanif din ve Kur'an-ı Kerim'i ve Sünnet-i Nebeviyye'yi içeren, dünyada ve ahirette Allah'ın dilediği gibi kulların çıkarlarını gerçekleştiren bu değerli şeriat gelir.

İslam şeriatının güzel yönlerinden biri de; kötülükleri uzaklaştıran, şerlerin giriş yollarını tıkayan, bela kapılarını kapatan, hakkı koruyan ve faziletleri himaye eden kuralları ve kaideleridir.

Sakıncalı durumlara götüren kapıların kapatılmasındaki hikmetler inanç, ibadet, muamelât ve benzeri konularda açıkça kendini gösterir. Bununla birlikte bu hikmetlerin en belirgini, Allah Subhânehu'nun mü'min kadınlar için belirlediği kurallar ve ölçülerdir. Kadınlara has kıldığı davranış biçimleridir. Bunlarla müslüman kadın; kişilik, iffet, temiz bir geçmişi olma ve benzeri konularda nasibini yeterli şekilde almıştır.

Allah'ın mü'min kadınlar için belirlediği kuralların en başında örtünmenin farz kılınması ve erkeklerle bir arada bulunmanın yasaklanması gelir. Bu ikisi, birbirine bağlı ve birbirini bütünleyen iki kuraldır. Allah'ın farz kıldığı, iffeti koruyan, temizliği ve utanma duygusunu muhafaza eden, rahatsız edilmeyi önleyen tam bir tesettür ile örtünme emrine itaat etmek gerekir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınmaması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah; çok bağışlayan, çok merhamet edendir.)** (33/el-Ahzâb/59) Allah'ın kendilerini Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e eş olmakla şereflendirmesi nedeniyle ve evlerinde okunan ayetler ve hadisler nedeniyle ümmetin kadınları arasında en takvâlı olan, çirkin davranışlardan ve kötü niteliklerden en uzak olan mü'minlerin anneleri (Allah onlardan razı olsun) hakkında Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Onlardan (Peygamberin hanımlarından) bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temiz bir davranıştır.)** (33/el-Ahzâb/53)

Aynı şekilde, Allah azze ve celle'nin sakındırdığı kadın-erkek karışıklığı yasağına da uymak gerekir. Sahih bir çok delil bu yasağa açıkça işaret etmektedir. Bunlardan biri, İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Tirmizi'nin Süneni'nde sahih bir isnatla Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh'dan rivayet ettiği şu hadistir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bir adam bir kadınla yalnız kalırsa mutlaka üçüncüleri şeytan olur."** Bu hadis, kadın ve erkeğin bir arada bulunmasını açıkça yasaklamaktadır ve işaret ettiği şeyden başka bir anlama gelmeyecek şekilde sebebini bildirmiştir. Kadın ve erkeğin bir arada bulunmasını yasaklayan delillerden biri de, Buhari ve Müslim'in Ukbe b. Âmir kanalıyla rivayet ettiği şu hadistir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadınların yanına girmekten sakının!"** Ensar'dan bir adam şöyle der: "Kocanın erkek kardeşine ne dersin?" Kocanın erkek kardeşlerini, amca oğullarını ve benzeri akrabalarını kasteder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kocanın erkek kardeşi ölümdür."** Yani kocanın erkek kardeşinin, kadının yanına girmesindeki zarar, hayatı ortadan kaldıran ölüm gibidir. Bu, kadınlarla bir arada bulunmayı da açıkça yasaklamaktadır.

Ey Allah'ın kulları!.. Bu iki yasak da, kendi hevâ ve hevesinden hiçbir şey konuşmayan es-Sâdık el-Mesdûk sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle yapılmıştır. Bundan sonra, başkasının sözü O'nun sözüne tercih edilebilir mi? O; ümmetine nasihat eden ve onlara karşı şefkatli olan ve merhametli olan bir peygamberdir. Allah Subhânehu O'nu bu şekilde tanımlar: **(Andolsun size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. Çünkü o; size çok düşkün, mü'minlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.)** (9/et-Tevbe/128) Daha da ötesi, Allah bizi şiddetle sakındırdıktan sonra, O'nun sözünü reddetmek ve emrine karşı çıkmak caiz midir? Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O'nun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine acı verici bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.)** (24/en-Nûr/63)

Sonra; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kadınların namazdaki safları ile erkeklerin saflarını şu şekilde tanımlamıştır: İmam Müslim Sahihi'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Erkeklerin saflarının en hayırlısı ilkidir ve en kötüsü sonuncusudur. Kadınların saflarının en hayırlısı sonuncusu ve en kötüsü ilkidir."**

Ey akıl sahipleri! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem niçin böyle demiştir?! Bu, iki grubun da ilk saflarının ve son saflarının halini açıklayarak; kadınlarla erkeklerin ayrı ayrı yerlerde ve birbirlerinden uzak bulunmalarının gerekliliğini vurgulayan bir delil değil midir?! Allah azze ve celle'nin kendileri hakkında **((Bu nur) öyle evlerdedir ki, Allah onların yüceltilmesine ve içlerinde isminin okunmasına izin vermiştir. Ne ticaretin, ne de alış-verişin Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymadığı insanlar, orada sabah-akşam O'nu tesbih ederler. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.)** (24/en-Nûr/36) buyurduğu mescitlerde Rablerine ibadet için bir araya gelen mü'min erkekler ve mü'min kadınlar hakkında şeriatın kuralı böyleyse; insanların iyilerini de, kötülerini de bir araya toplayan diğer toplantıların durumu nasıl olur?!. Ey Allah'ın kulları!.. Bu nebevi kuralı, ümmetin kendi üzerinde uygulaması gerekmez mi?!. Çünkü iki durumda da illet aynıdır; bu kuralın uygulanmasına ihtiyaç vardır ve uygulanmasını engelleyen bir durum da söz konusu değildir. Ümmetin kesinlikle en değerli insanları ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve

sellem'in şahitlik ettiği gibi en hayırlı nesli, bu yasağa muhatap olduğu halde, acaba ahir zamanda ümmetin bu kurallara, emir ve yasaklara ihtiyacı mı kalmadı?!. Yoksa kötülüklerin artmasıyla, etki alanının genişlemesi ve tehlikesinin büyümesiyle bu emir ve yasaklara ihtiyacı daha mı arttı?!.

İnsanlar kendisinde fayda gördükleri ve kendisiyle başlarına gelen kötülüğü savdıkları bir düzene sarılır. Onun kurallarına uymada; bu kurallar onların bazı hürriyetlerini kısıtlasa da, onlara karşı geldiklerinde ya da onları çiğnediklerinde cezalandırsa da bir sakınca görmezler. Öyleyse Rabb olarak Allah'a, din olarak İslam'a ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e iman eden birine ne oluyor da bu sahih rivayetlerle gelen açık ve güçlü delillere şüpheyle bakıyor?!. Daha da ötesi onları, gerekli olmayan kısıtlamalar olarak tanımlıyor ve kaldırılmasına çağırıyor?!. Peygamberlerin getirdiği ve kitaplarla indirilen her şeriatta olduğu gibi insanların yararına olan şeyleri içermesine ve kötülükleri önlemesine rağmen bu kurallardan kurtulmaya davet ediyor?!

Allah'ın kulları!.. Allah'a iman eden ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i doğrulayan bir kimsenin, hiçbir delile dayanmayan şahsi görüşü ile canının istediği gibi bu konuya dalması caiz değildir. Bilakis bu gibi önemli dini konularda konuşan kişinin mutlaka Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkması ve samimi olması gerekir. Kendisini haktan uzaklaştıracak hevâ ve heveslerden arınmış olmalıdır. Ümmete nasihat etmeyi amaçlamalı ve insanlara karşı şefkatli olmalıdır. Delillerin sahihini zayıfından ayıracak genişlikte bilgiye ve onlardan hüküm çıkaracak anlayışa sahip olmalıdır. Sonra bilmelidir ki; dillerin ve kalemlerin devşirdiği, sonucundan en çok korkulan ve sakındırılan şeylerdendir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, şaşkınlıkla "Bizler konuştuklarımızdan da mı hesaba çekileceğiz?" diye sorduğunda Muâz b. Cebel'e bunu şöyle açıklar: **"Annen seni kaybetsin ey Muâz!. İnsanları yüzüstü cehenneme, dillerinin devşirdiğinden başka bir şey mi atar?!"** Bu hadisi, İmam Ahmed Müsnedi'nde, Ebu Dâvud ve Tirmizi Sünenleri'nde hasen bir senetle rivayet eder.

Allah beni ve sizleri bundan korusun. Bütün hepimizi, kötülüklerden muhafaza etsin! Bizlere, işlerin akıbetleri hakkında keskin anlayış ve doğru söz bahşetsin!

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönül; bunların hepsi yaptığından sorumludur.)** (17/el-İsrâ/36)

Allah beni ve sizleri Kitabı'nın hidayeti ve Nebisi'nin sünnetiyle faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Yüce Allah'dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

Adalet ile hükmeden, her şeyi en ince ayrıntısıyla bilen ve her şeyden haberi olan Allah'a hamdolsun! O'na hamdeder ve O'nu her türlü eksiklikten tenzih ederim. Dünya ve ahiret O'nundur; dönüş O'nadır. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Müjdeleyici ve uyarıcıdır, aydınlatan ışık kaynağıdır. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün, efendimiz Muhammed'e, ailesine, ashabına salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'ın Kitabı'nda belirlediği ve Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinde açıklanan, örtünmeyle ilgili emirler ve

kadın-erkek karışıklığı ile ilgili yasaklar bir zamana ya da bir mekana has değildir. Sadece belirli şahıslar için de değildir. Bilakis bütün insanlara, her zamana ve her mekana mahsustur. Çünkü onu belirleyen; zamanı, mekanı ve insanı yaratan Allah'dır. O, yarattığını en iyi bilir. İdaresinde hikmetlidir. Kaderinde ve hükmünde, emrinde ve yasaklamasında gereksiz şeyler asla yoktur. O'na iman, ancak hükmüne boyun eğmekle ve şeriatını uygulamakla; kesin olan delillere, hiçbir rahatsızlık duymadan ve kalplerde şüphe olmadan teslim olmakla gerçekleşir.

Ey Allah'ın kulları!.. Kur'an ve Sünnet ile amel edenlerden ve onlara sımsıkı sarılanlardan olun! Başka yolların sizi Allah'ın yolundan ayırmasından sakının!..

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun ve Allah'ın en hayırlı kulu Muhammed b. Abdillah'a salât ve selam getirin. Bu size, Allah'ın Kitabı'nda emredilmiştir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Evlilik Yolundaki Engeller

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys
09/05/1423 Hicri – 19/07/2002 Miladi

Allah'ın kulları!.. Sizlere ve nefsime, Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Çünkü bu, başarı ve kurtuluş sebebidir. Üstünlük ve doğruluğa giden yoldur. Hayır ve afiyet kaynağıdır.

Ey müslümanlar! Ümmetin birbirine bağlı toplumsal dokusu; onun mutluluğunun ve istikrarının, büyüyüp gelişmesinin dayanaklarından biridir. Toplumların sosyal manzumesi, medeniyetlerinin sağlam olmasının en büyük kaidesidir. Bir millette bulunan sosyal bozukluk, benliğini tehdit eden tehlikenin habercisidir.

Toplumların bir çoğunun sosyal yönden içinde bulunduğu durumu inceleyen; çağdaş değişimlerin, fertlerin ve ailelerin hayatında ortaya çıkardığı etkileşimin olumsuz etkilerinin bütün alanlara, özellikle de sosyal sorunlara yansıdığının farkına varır. Ümmetin sosyal içerikli konuları kolaylık özelliği taşırken yeni bir şekle bürünmüş, zorluk ve meşakkat niteliği taşır olmuştur. Böylece, ümmetin sosyal düzenini tamamen bozmasından korkulan yeni tavırlar ve tehlikeli olgular ortaya çıkmıştır. Halklar ve toplumlar arasındaki açılım ve etkileşim de bu olguları kuvvetlendirmektedir. Bu durum da; ümmetin sabit değerlerine, ahlakına ve düzenine sarılmayı gerektirmektedir.

Yeniliklerin ve değişimlerin yol açtığı olumsuzlukların belki de en belirgini, ailelerin varlığını kasıp kavuran tehlikeli sosyal olgulardır. Bu olgular toplumun birbirine kenetlenmiş yapısını tehdit eder. Öyle ki, ailenin rolü giderek kaybolur ve sorumluluğu zayıflar. Anne-babaya kötülük artar. Babalardan ve çocuklardan bir çoğu görevlerini yerine getirmekten kaçınır. Evlenmeme oranı artar. Sosyal sorunlar çoğalır. Boşanma oranı yükselir. Suç işleme ve intihar, uyuşturucu ve içki kullanma, serserilik ve aile içi şiddet etkenleri çoğalır. Sosyal ilişkilerden bir çoğu kopar. Akrabalar arası diyalog zayıflar. İlişkiler kesilir ve anlayışsızlık hakim olur. Kin, nefret ve haset yaygınlaşır. Ailenin rolü ve eğitim görevi hizmetçilere devredilir. Sevgi ve kardeşlik bağları zayıflar. İşsizlik oranı artar. Borçla ve taksitle lüks harcamalar yapılır. Sosyal değerler ve insanlık yerine bencillik yayılır. Kadının örtü ve iffet davası ihmal edilir. Toplumların bir çoğunda kadının açılıp saçılması sosyal bir kriz halini alır. Bu da; akidemize toplumumuzun değerlerine ters düşen bir kültürün verilerine uygun yeni nesiller ortaya çıkarır. Bütün bunlar; duyarlı insanların, ümmetin sosyal sorunlarına gereken özeni göstermesini gerektirir.

Muhterem müslümanlar!.. Evlilikle ilişkili sosyal sorunların en önemlilerinden biri üzerinde biraz duralım. Fert ve toplum üzerinde olumsuz etkileri bulunan ve en tehlikeli aile sorunlarından biri olan, genç erkeklerden ve genç kızlardan bir grubun çilesini çektiği evlenmeme ve bekar kalma sorununa teşhis koyalım. Son yıllarda yapılan sosyal araştırmalar bu olgunun bazı toplumlarda korkutucu boyutlara ulaştığını, sadece bir toplumda bir buçuk milyon evlenmeyip bekar kalmış kadın olduğunu göstermektedir. Onlardan her biri rüyalarının prensini beklemektedir. Bu oranın aynı süreçte devam etmesi halinde önümüzdeki beş yıl içerisinde bu sayının dört milyonun üzerine çıkması tahmin edilmektedir. Hiç şüphesiz bu rahatsız edici bir göstergedir. Bu soruna çare bulunmadığı ya da sadece teorik olarak değil, bilimsel ve pratik çözümlerle hastalık ve tedavisi teşhis edilmediği taktirde gelecek büyük bir zararı ve tehlikeyi haber vermektedir.

İslam ümmeti!.. Toplumdaki evlenmeme olgusunun, genç erkeklerin ve genç kızların bir çoğunun evlilikten kaçınmalarının özellikle de fitne araçlarının ve şehveti gideren sapık yolların çoğaldığı bu zamanda bütün ümmet için psikolojik, ekonomik, toplumsal ve ahlaki yönlerden tehlikeli etkileri ve zararları vardır. Rezillik ve ahlaki bozukluk batağına düşmekten ancak şer'i evlilik koruyabilir. Öyle ise sorun, fazilet ya da rezillik sorunudur. Bazı gençlerin otuz yaşına veya daha da yukarısına gelmelerine rağmen hâlâ evliliği düşünmemesi üzüntü verici bir durumdur. Kötülük kapıları evlenmek isteyenlerin önüne engeller koymakla açılmıştır. Daha da ötesi, fuhuş ve sapık ilişkiler evlilik olayının zorlaştırılması nedeniyle ve özellikle de çağdaş medeniyetin ortaya attığı iffeti ve hayayı yok eden kötülük çeşitlerinin artmasıyla yayılmıştır. Cinsel içgüdüyü harekete geçiren ve sağlam yapıları sarsan, ümmetin değerlerine ve ahlakına savaş açan uydu kanalları ve internet siteleri aracılığıyla yayılmıştır. Bütün bunları Allah'a şikayet ederiz.

Muhterem müslümanlar!.. Bu olgunun nedenlerini araştırdığımızda bu nedenlerden bir bölümünün düşünce emperyalizminin ardından İslam toplumlarından bir çoğunun geçirdiği tarihsel bir dönemin etkenleri olduğunu görürüz. Düşünce emperyalizminin, ümmetin sosyal yapısı içerisinde psikolojik, kültürel ve ekonomik faktörler doğuran tehlikeli etkileri olmuştur. Bunlardan bazıları gençleri, bazıları anne-babaları ve bazıları da bütünüyle toplumu ilgilendirmektedir.

Genç erkeklerden ve genç kızlardan bir kısmı gerçekte şeytandan kaynaklanan bir takım hayallere ve beklentilere bağlanmaktadır. Bir kısmı da eğitimini tamamlama gerekçesine takılmaktadır. Evliliğin, tahsile devam etmelerine engel olacağını sanmaktadırlar. Evlilik ne zaman ilim tahsiline engel olmuştur?!. Tersine tecrübe ile sabittir ki; başarılı bir evlilik, zihin ve gönül rahatlığına yardımcı olmaktadır. Şunu açıkça söylüyoruz: "Özellikle kadına evde kaldıktan sonra, evlilik trenini kaçırdıktan sonra, hayatını süsleyecek çocukları ve bir eşi olmadıktan sonra diploması ne yarar sağlayacak?" Evlilik trenini kaçırdıktan ve gençliği geçip gittikten sonra diplomasını yırtıp atmayı temenni eden bir çok kadın var! Yavrusundan "anne" kelimesini işitmek ister. Fakat vakit geçmiştir. Bunu yaşayanların çığlıkları ve acıları ne kadar da büyüktür. İbret alacak akıllı kadınlar nerede?!.

Bu ve benzeri sorunların kaynağı, tasavvurun belirsiz ve düşüncenin bozuk oluşudur. Daha da ötesi bunların; inanç zayıflığının ve dindar olmamanın, ölçülerin bozuk olmasının ve şeriatın maksadını anlayamamanın sonucu olduğunu söylesek mübalağa etmiş olmayız. Bu, geleceğe yönelik çarpık bir bakış ve gereksiz bir korkudur. Maddeye ve makama güvenme, vazifelere ve diplomalara bağlanmadır. Bu düşünce Allah'a güveni, kaza ve kaderine razı olmayı zedeler. Basiretli bakışı ve akıllı düşünmeyi zayıflatır.

Genç erkeklerin ve genç kızların mümkün olan ilk fırsatta evliliğe adım atmaları gerekir. Mükemmeli aramak onlarla aradıkları mutluluğun arasına engel olarak girmemelidir. Geleceği garantilemek gibi gerekçeleri öne sürmemelidirler. Çünkü Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer onlar fakir iseler, Allah lütfu ile onları zenginleştirir. Allah; lütfu geniş olandır, her şeyi bilendir.)** (24/en-Nûr/32) İbni Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Bilsem ki ömrümden on gün kaldı, sonunda öleceğim ve benim evliliğe gücüm yetiyor, yine de fitneden korkarak evlenirim." İmam Ahmed rahimehullah şöyle der: "Bekar kalmak İslam'dan değildir. Kim seni evlenmemeye çağırırsa İslam'dan başka bir şeye çağırmıştır."

İman kardeşleri!.. Evlenmeme olgusunun yayılmasında ve ürkütücü boyutlara ulaşmasındaki etkenlerden biri de kadının dengi ile evlenmesine engel olmaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Dininden ve ahlakından razı olduğunuz biri size geldiği zaman onunla evlendirin. Değilse yeryüzünde bir fitne ve büyük bir kötülük olur.”** Bu hadisi; Tirmizi, İbni Mâce ve hâkim sahih bir senetle rivayet eder.

Bazı babalar var ki kızları hakkındaki emanete ihanet etmektedir. Dini ve ahlaki açıdan denkleri ile evlenmelerine engel olurlar. Dengi olan bir damat adayı kızlarını istediğinde asılsız bahanelerle işi yokuşa sürerler. Damat adayında gösterişe yönelik bir takım özellikler ararlar. İşini ve maaşını, makamını ve mevkisini sorarlar. Dinini, ahlakını ve güvenilirliğini gözardı ederler. Hatta bazı babaların açgözlülüğü o dereceye varır ki, Allah korusun, kızlarını pazarlık konusu yaparlar ve bir açık artırma malı gibi sunarlar. Bu zavallılar, yaptıklarının zulüm ve ihanet olduğunu bilmezler. Bazen de kızı öğretmen ya da memur olur, maaşına göz dikerler. Bütün bunlar, yaşanmış olaylar ve itiraflar sonucu bilinmektedir. Bu gibi nedenlerle evde kalmış kızların gözyaşlarıyla yazdığı acı verici mektupları duymuyorlar mı? Bu mektuplar, babaların kulaklarında yankılanan uyarıcı bir çığlıktır. Zaman geçmeden şereflerini, namuslarını ve iffetlerini kurtarmak için yapılmış acil bir çağrıdır. Bu babalarda hiç mi acıma duygusu yok?!. Nasıl olur da yaptıklarının sonuçlarını hiç düşünmezler?!. Utanç duyacakları şeyleri duymak hoşlarına gider mi?!. Sübhânallah!.. Kadının fıtratını ve yapısını bilen duyarlı bir müslüman nasıl onun ebedi hapsine hükmedebilir?!. Şayet onlar akıllı olsalardı bizzat kendi elleriyle kızlarına denk koca ararlardı. Ömer radıyallahu anh kızı Hafsa’yı evlenmesi için Ebu Bekr radıyallahu anh’a, sonra da Osman radıyallahu anh’a teklif eder. Saîd b. Müseyyib rahimehullah kızını öğrencisi ile evlendirir. Ümmetin parlak dönemlerindeki müslümanların davranışı işte böyleydi.

Evlilik fırsatını zora sokmak ülkelerin yıkılma nedenidir. İffet öldürülür ve faziletler diri diri gömülür. Rezillikler hakim olur ve yasaklar çiğnenir. Pislikler ve kötülükler yayılır. Bu nedenle ey anne ve babalar; kızlarınız hakkında Allah’dan korkun! Dini ve ahlaki açıdan dengi olan birileri istediği zaman onları hemen evlendirin. Bunu yapmazsanız yeryüzünde bir fitne ve büyük bir kötülük olur. Kadının evlenmesine engel olmak ve dengi olan damat adayını geri çevirmek kişinin kendisine ve kızına, damat adayına ve bütün topluma karşı işlediği bir cinayettir. Ölçü; dini yönünün yeterli olması, temiz bir aileden olması ve yöneliminin doğru olmasıdır. **“Dindar olanı elde et ki ellerin dert görmesin!”**

Hayır ve fazilet ümmeti!.. Önem bakımından öncekinden geri kalmayan bir etken de, bazı çevrelerde mehirlerin aşırı yüksek olmasıdır. Öyle ki, insanlar için evlilik imkansız hale gelmiştir. Bazı yörelerde mehir, dağ kadar borç yükü ile ancak karşılanabilecek hayali bir noktaya ulaşmıştır. Bu da, evlenen erkeğin yükünü ağırlaştırır. Bazı babaların, insanlardan hayatları boyu toplayamayacaklarını bildiği miktarda mehir talep etme açgözlülüğünde bulunmaları duyarlı insanları üzmektedir. Subhânallah!.. Açgözlülük ve dünya sevgisi insanlarda bu dereceye mi ulaşmıştır?!. Hür ve şerefli bir kadın nasıl olur da bir mal gibi satışa ve açık artırmaya sunulabilir?!. Bu inat ve saçma tutum yüzünden bir çok kadın evde kalmıştır.

Evlilikte mehir amaç değil araçtır. Mehiri aşırı artırmanın fertler ve toplumlar üzerinde evlenmeme veya İslam toplumuna ters toplumlardan evlenme gibi kötü etkileri vardır. Akıl sahipleri bunun farkındadır. Bütün bunların ağır sonuçları vardır. Belki de bir anlık zevk, Kıyamet’e kadar sürecek bir pişmanlığı peşinden getirir. Bazı

insanların açgözlülüğü bununla da sınırlı kalmamakta ve selef-i salihinin yolundan çıkmaktadır. Ömer radıyallahu anh şöyle der: “Dikkat edin! Kadınların mehirlerinde aşırıya gitmeyin. Şayet bu, dünyada bir şeref ve ahirette bir takva olsaydı, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem sizden daha önce bunu yapardı.” Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir adamı Kur’an öğretmesi karşılığı evlendirir. Bir başkasına da “Demirden de olsa bir yüzük bul!” der. Abdullah b. Avf radıyallahu anh çekirdek ağırlığında altın vererek evlenir. Allah yardımcımız olsun!.. Mehirleri aşırı artıranlar, yarın Allah katında kendilerine emanet edilenlerden ve gözetimleri altındakilerden hesaba çekileceklerini bilmiyorlar mı? Yoksa kalplerinden rahmet mi sökülüp alındı?!. Rahmet ancak bedbaht insandan sökülüp alınır!

İslam ümmeti!.. Evlenmeme olgusunun yaygın olmasındaki bir faktör de düğünlerdeki aşırı harcamalar ve bir çok insanın üzerine farz gördüğü cahiliye örf ve adetleridir. Taklit ve gösteriş için bunu yaparlar. Aşırı israfta bulunurlar. Oysa bütün bunlara hiç gerek yoktur.

Ey Allah’ın kulları!.. Allah’dan hakkıyla korkun ve aranızda birbirinize nasihat edin. Sosyal sorunlarınız hakkında ve özellikle de evlilik konusunda oldukça akıllı davranın. Olayı düşük insanların eline bırakmayın. Bu çağrı; ıslahatçılara ve seçkin insanlara, alimlere ve zenginlere, ümmet içerisindeki etkili kişilere yöneliktir. Bu konuda başkalarına örnek olsunlar. Çünkü insanlar onları örnek almaktadır. Sosyal sorunların çözümü için toplumun mensuplarını bilinçlendirme ve yönlendirmede basın yayın organlarına da büyük pay düşmektedir.

Evlenememe sorunu yaşayan kardeşler!.. Sizler de sabredin ve Allah’ın kaza ve kaderine razı olarak iffetinizi koruyun!. Allah katında olan daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Ey babalar ve veliler!.. Sizden beklentimiz büyüktür. Biz, sizin kalplerinizi açacağınızı ve hem kendiniz için, hem de çocuklarınız ve toplumunuz için hayırlı olana katılacağınızı umuyoruz. Allah, dinlerinin ve ümmetlerinin yararına çalışan samimi insanların yardımcısı olsun!..

Allah’dan hakkıyla korkun ey Allah’ın kulları!.. **(Allah’a döndürüleceğiniz bir günden sakının. Sonra her şahsa orada, kazandıkları noksansız verilir ve onlar haksızlığa uğramazlar.)** (2/el-Bakara/281) Bilin ki, sözlerin en doğrusu Allah’ın Kitabı ve yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır ve her sonradan uydurulan bid’at sapıklıktır.

Ey din kardeşleri!.. Hastalığı teşhis ettikten sonra tedaviye sıra gelir. Toplumdaki evlenmeme ve bekar kalma sorununun çözümü ümmetin inanç yapısını güçlendirmede, erkek-kadın genç nesillere iman eğitimi vermede, özellikle aile içerisinde ahlaki değerleri yoğunlaştırmada gizlidir. Evlilik olayını kolaylaştırmada, mehirleri hafifletmede, dengi geldiği zaman kızları evlendirmede, eş seçiminde şeriat ölçülerini yerleştirmede, kötü adetlerden ve törelerden uzak durmada ve toplum mensupları arasında dayanışma sağlamada gizlidir. Aynı şekilde medya organları da eğitim ve yönlendirme görevini yerine getirmelidir. Gençlerin evlenmesine yardımcı olan kurum ve kuruluşlara gereken önem verilmeli bu büyük görevi yerine getirmede onlara fırsat tanınmalıdır. Zenginler onları desteklemeli ve seçkin kimseler bu konuda diğer insanlara örnek olmalıdır.

Evlenmeme sorununun çözümü ile ilgili bir başka konu da çok evliliktir. Toplumlar, şeriat kuralları çerçevesinde çok evliliği mutlaka yeniden gözden geçirmelidir.

Evlenemeyen ya da dul kalan, kocasından boşanan kadınlarla kim evlenecek?. Çok evlilik sevginin ve merhametin, iyiliğin ve adaletin çoğalmasıdır. Özellikle de ilk eşe, asla haksızlık ve zulüm değildir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kimin karısı var ve o ikisinden birini bırakıp diğerine meylediyorsa Kıyamet günü bir yarısı eğik olarak gelir."** Bu hadisi İmam Ahmed ve sünen sahipleri rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve sevgili peygamberimiz Muhammed b. Abdillah'a Allah'ın emrettiği gibi salât ve selamda bulunun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)